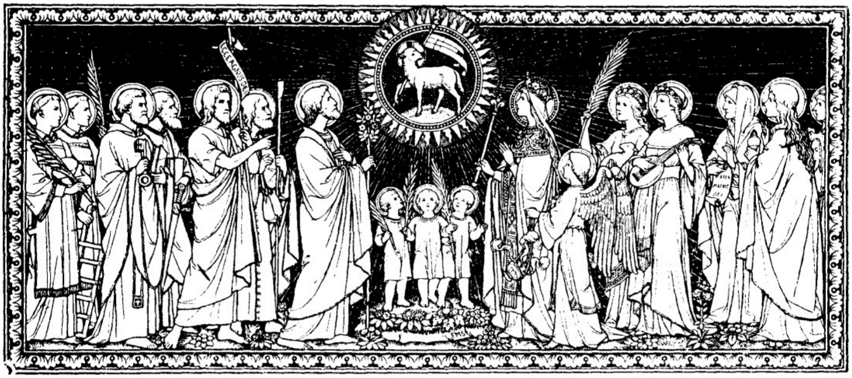

ANTIPHONALE INVECTUM

pontificii
COLLEGII
CIVITATUM
FŒDERATARUM
AMERICÆ SEPTEMTRIONALIS

S OMNIUM SANCTORUM MMXI ❁ V KAL NOV AD KAL NOV

A CHRISTOPHER GRAY EXPLETUM
IUXTA «ORDO CANTUS OFFICII»
A S. CONGREGATIONE
PRO CULTU DIVINO
PRÆPARATUM
MCMLXXXIII

Psallite Deo, psallite;
Psallite regi nostro, psallite.
Quoniam rex omnis terræ Deus,
Psallite sapienter.

FERIA VI HEBDOMADÆ II
in Festo SS. Simonis et Iudæ, Apostolorum

AD SEXTAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 221

In hac enim fidélibus
veræ salútis glória,
beáti Agni hóstia,
crucis virtúte rédditur.

Cuius luce claríssima
tenébricat merídies;
sumámus toto péctore
tanti splendóris grátiam.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 118, 77

Psautier Monastique (1982) p. 532

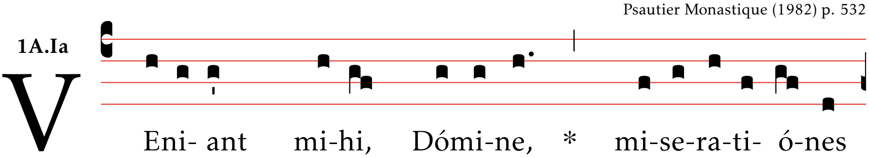

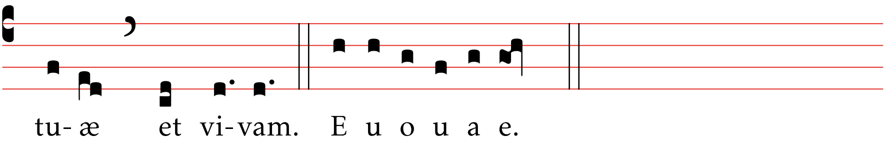

Psalmus 118 (119), 73-80
X (Iod)

Manus tuæ fecérunt me et **plas**ma**vé**runt me; *
  da mihi intelléctum, et discam præ*cépta* **tu**a.
Qui timent te, vidébunt me et **læ**ta**bún**tur, *
  quia in verba tua su*persp*e**rá**vi.
Cognóvi, Dómine, quia æquitas iu**dí**cia **tu**a, *
  et in veritáte hu*mili***ásti** me.
Fiat misericórdia tua, ut **con**so**lé**tur me, *
  secúndum elóquium tuum *servo* **tu**o.
Véniant mihi miseratiónes **tu**æ, et **vi**vam, *
  quia lex tua delectá*tio* **mea** est.
Confundántur supérbi, quóniam dolóse in**cur**va**vé**runt me, *
  ego autem exercébor in man*dátis* **tu**is.
Convertántur **mihi** ti**mén**tes te *
  et qui novérunt testimó*nia* **tu**a.
Fiat cor meum immaculátum in iustificati**ó**nibus **tu**is,*
  ut *non con***fún**dar.

Ps 58, 2.4

Psautier Monastique (1982) p. 262

2A.If

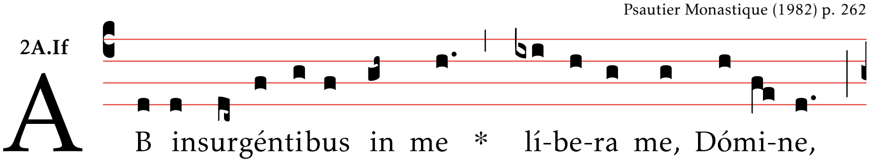

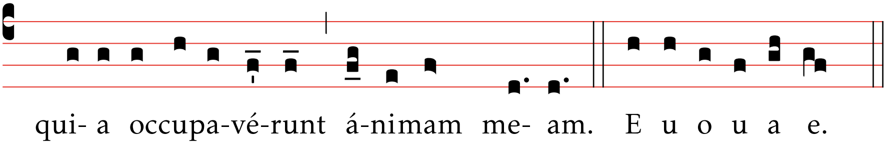

Psalmus 58 (59), 2-5. 10-11. 17-18
Adversus insurgentes oratio

Hæ voces Salvatoris pietatem erga Patrem suum omnes edoceant (Eusebius Cæsariensis).

Eripe me de inimícis meis, **Deus meus**, *
  et ab insurgéntibus in me *próte***ge** me.
Eripe me de operántibus **ini**quit**á**tem *
  et de viris sán*guinum* **sal**va me.
Quia ecce insidiáti sunt **á**nimæ **me**æ, *
  irruérunt *in me* **for**tes.
Neque delíctum, neque peccátum in **me** est, **Dó**mine; *
  sine iniquitáte mea currunt et *præpa***rán**tur.
Exsúrge in occúrsum meum et vide; †
  fortitúdo mea, **ti**bi at**tén**dam; *
  quia, Deus, præsí*dium* **me**um es.
Deus meus, misericórdia eius præ**véniet** me. *
  Deus fáciet ut despíciam ini*mícos* **me**os.
Ego autem cantábo forti**tú**dinem **tu**am *
  et exsultábo mane misericór*diam* **tu**am,
quia factus es præ**sí**dium **me**um *
  et refúgium meum in die tribulati*ónis* **me**æ.
Fortitúdo mea, tibi psallam, †
  quia, Deus, præ**sí**dium **me**um es: *
  Deus meus misericór*dia* **me**a.

Ps 59, 13

Psautier Monastique (1982) p. 286

3A.IId

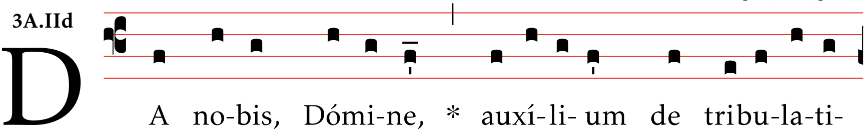

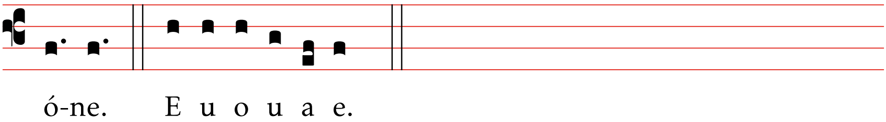

Psalmus 59 (60)
Post calamitatem oratio

In mundo pressuram habetis, sed confidite, ego vici mundum (Io 16, 33).

Deus, reppulísti nos, destru**xí**sti nos. *
    Irátus es. Convért*ere* **ad** nos!
Concussísti terram, confregísti **e**am; *
    sana contritiónes eius, quia *com***móta** est.
Ostendísti pópulo tuo **du**ra, *
    potásti nos vino *ver***tígi**nis.
Dedísti metuéntibus te **sig**num, *
    ut fúgiant a fáci*e* **ar**cus.
Ut liberéntur dilécti **tui**, *
    salvos fac déxtera tua et *ex***áudi** nos.
Deus locútus est in sancto suo: †
    «Lætábor et partíbor **Sí**chimam *
    et convállem Succoth *me***tí**bor.
Meus est Gálaad et meus est Ma**nás**ses *
    et Ephraim fortitúdo cápi*tis* **me**i.
Iuda sceptrum **me**um, *
    Moab olla lavá*cri* **me**i.
Super Idumæam exténdam calceaméntum **me**um, *
    super Philistæam voci*fe***rá**bor».
Quis addúcet me in civitátem mu**ní**tam? *
    Quis dedúcet me usque in I*du***mæ**am?
Nonne tu, Deus, qui reppu**lís**ti nos, *
    et non egrediéris, Deus, in virtúti*bus* **nos**tris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, *
quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem, *
et ipse conculcábit tribulántes nos.

Lectio brevis — Act 5, 12a. 14

Per manus apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Magis autem addebántur credéntes Dómino, multitúdines virórum ac mulíerum.

V/. Custodiébant testimónia Dei.
R/. Et præcépta eius.

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti, † intercedéntibus sanctis Simóne et Iuda, concéde propítius, * ut semper augeátur Ecclésia increméntis in te credéntium populórum. Per Christum.

AD NONAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 222

Sacrum Dei mystérium
puro tenéntes péctore,
Petri magístri régula
signo salútis pródita,

Et nos psallámus spíritu,
hæréntes sic apóstolis,
ut plantas adhuc débiles
Christi virtúte dírigant.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 125, 3

Psautier Monastique (1982) p. 590

1A.VIIa

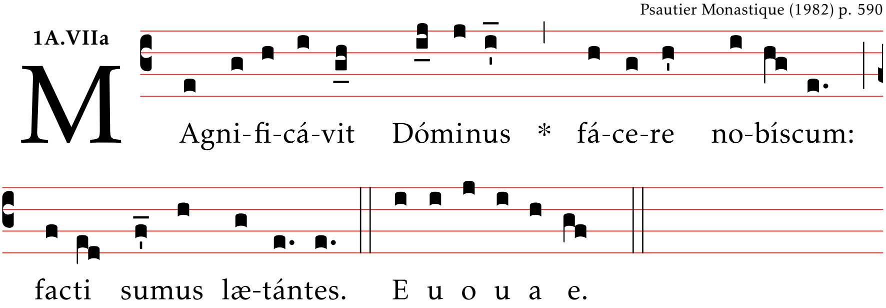

Psalmus 128 (129)
Populi afflicti renovata fiducia

Sæpe expugnavérunt me a iuven**tú**te **me**a, *
dicat nunc **Is**rael,
sæpe expugnavérunt me a iuven**tú**te **me**a, *
étenim non potu**é**runt ad**vér**sum me.
Supra dorsum meum aravérunt **ara**t**ó**res, *
prolongavérunt **sul**cos **su**os.
Dóminus **au**tem **ius**tus *
concídit cer**ví**ces pecca**tó**rum.
Confundántur et conver**tán**tur re**tró**rsum *
omnes, qui o**dé**runt **Si**on.

Fiant sicut **fe**num tec**tó**rum *
quod, priúsquam evel**lá**tur, ex**á**ruit;
de quo non implévit manum **su**am, qui **me**tit, *
et sinum suum, qui ma**ní**pulos **cól**ligit.
Et non dixérunt, qui præteríbant: †
«Benedíctio **Dó**mini **su**per vos, *
benedícimus vobis in **nó**mine **Dó**mini».

Ps 126, 1

Psalmus 126 (127)
Vanus labor sine Domino

Dei ædificatio estis (1 Cor 3, 9).

Nisi Dóminus ædificáverit **do**mum, *
in vanum labórant, qui æ**dí**ficant **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit civi**tá**tem, *
frustra vígilat, qui cus**tó**dit **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
qui manducátis panem la**bó**ris, *
quia dabit diléctis **su**is **som**num.
Ecce heréditas Dómini **fí**lii, *
merces **fruc**tus **ven**tris.
Sicut sagíttæ in manu po**tén**tis, *
ita fílii **iu**ven**tú**tis.

Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex **ip**sis: *
non confundétur, cum loquétur inimícis **su**is in **por**ta.

Ps 127, 1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 226

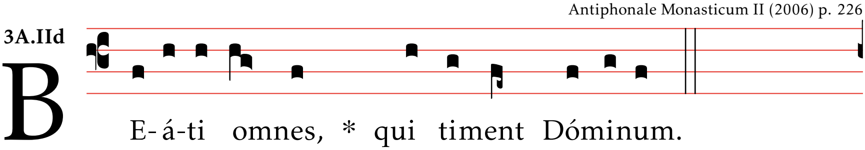

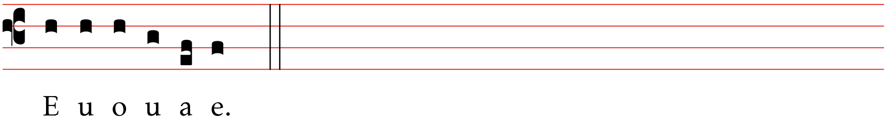

Psalmus 127 (128)
Pax domestica in Domino

«Benedicat te Dominus ex Sion», id est: ex Ecclesia sua (Arnobius).

Beátus omnis, qui timet **Dó**minum, *
qui ámbulat in vi*is* **e**ius.
Labóres mánuum tuárum mandu**cá**bis, *
beátus es, et bene ti*bi* **e**rit.
Uxor tua sicut vitis fruc**tí**fera *
in latéribus do*mus* **tu**æ;
fílii tui sicut novéllæ oli**vá**rum *
in circúitu men*sæ* **tu**æ.
Ecce sic benedicétur **ho**mo, *
qui ti*met* **Dó**minum.
Benedícat tibi Dóminus ex **Si**on, *
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vi*tæ* **tu**æ;
et vídeas fílios filiórum tu**ó**rum. *
Pax su*per* **Is**rael!

Lectio brevis Act 5, 41-42

Ibant apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro nómine contuméliam pati; et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum, Iesum.

V/. Gaudéte et exsultáte, dicit Dóminus.
R/. Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti, † intercedéntibus sanctis Simóne et Iuda, concéde propítius, * ut semper augeátur Ecclésia increméntis in te credéntium populórum. Per Christum.

AD VESPERAS

Omnia ut in Antiphonale Romanum II (v.i. p. 179), præter sequentem:

Mt 19, 28

Antiphonale Romanum II (2009) p. 663

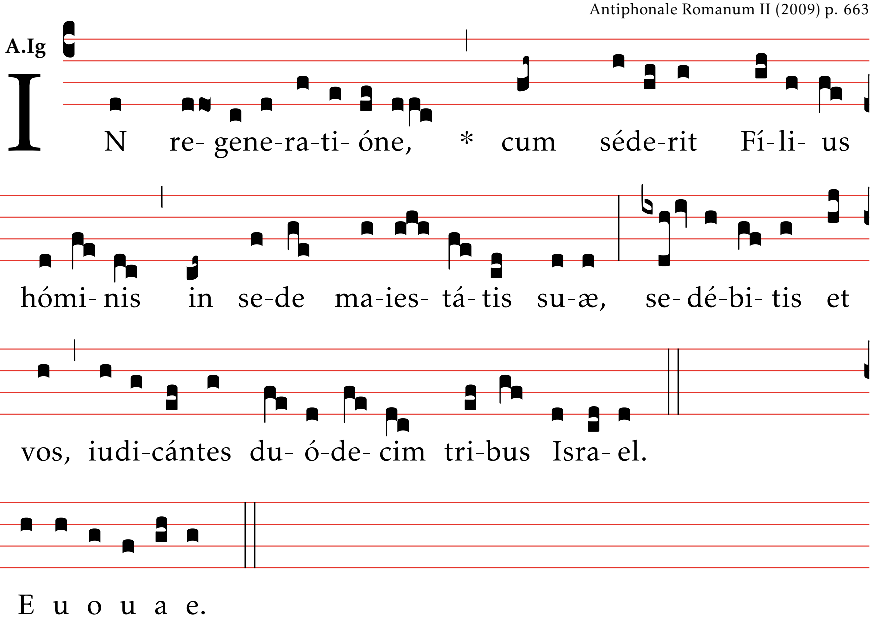

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missæ (1995) p. 8

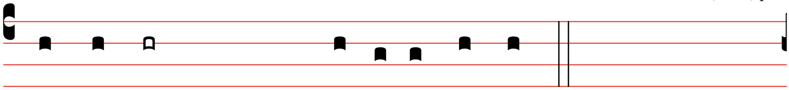

F Ratres, agnóscamus pecca-ta nostra.

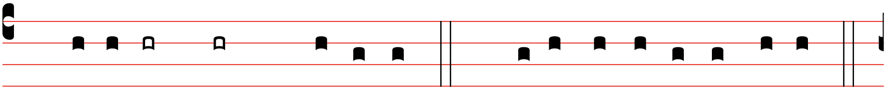

℣. Mi-se-rére nostri, Dómi-ne. ℟. Qui- a peccá-vimus ti-bi.

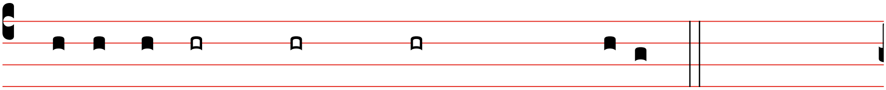

℣. Osténde nobis, Dómine misericordiam tu- am.

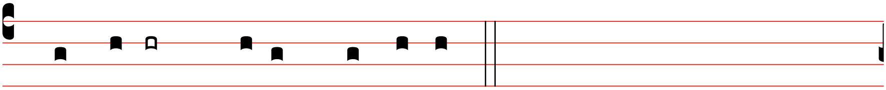

℟. Et sa-lutáre tu-um da no-bis.

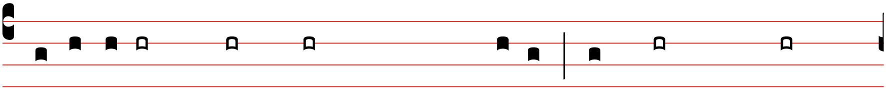

Mi-se-re- átur nostri omnípotens De- us et, dimíssis peccátis

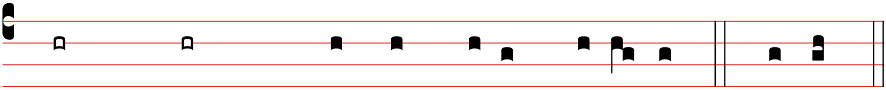

nostris, perdúcat nos ad vi-tam æ-térnam. ℟. Amen.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 243

H.II

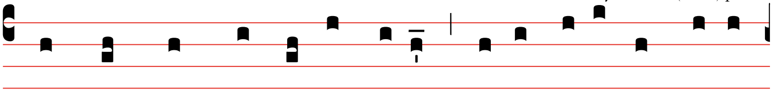

C Hriste, qui splendor et di- es, noctis tenébras dé-te-

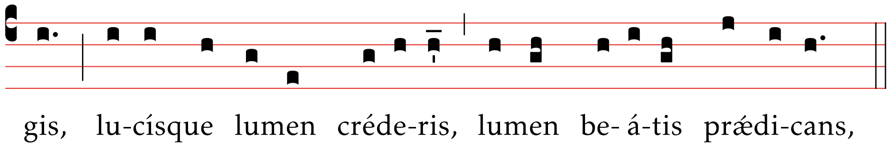

Precámur, sancte Dómine,
hac nocte nos custódias;
sit nobis in te réquies,
quiétas horas tríbue.

Somno si dantur óculi,
cor semper ad te vígilet;
tuáque dextra prótegas
fidéles, qui te díligunt.

Defénsor noster, áspice,
insidiántes réprime,
gubérna tuos fámulos,
quos sánguine mercátus es.

Sit, Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glória,
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 87, 3

Psautier Monastique (1982) p. 386

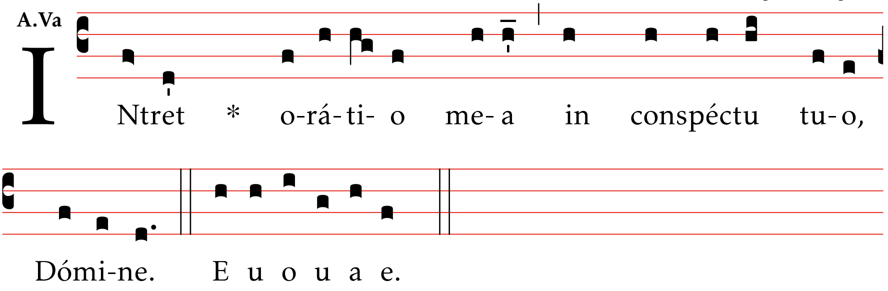

Psalmus 87 (88)
Hominis graviter ægrotantis oratio

Hæc est hora vestra et potestas tenebrarum (Lc 22, 53).

Dómine, Deus salútis **me**æ, *
in die clamávi et **noc**te **cor**am te.
Intret in conspéctu tuo orátio **me**a; *
inclína aurem tuam ad **pre**cem **me**am.

Quia repléta est malis ánima **me**a, *
  et vita mea inférno ap**pro**pin**quá**vit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in **la**cum, *
  factus sum sicut homo sine **adiu****tó**rio.
Inter mórtuos **li**ber, *
  sicut vulneráti dormiéntes **in** se**pú**lcris;
quorum non es memor **ám**plius, *
  et ipsi de manu **tu**a ab**scí**ssi sunt.
Posuísti me in lacu inferi**ó**ri, *
  in tenebrósis et in **um**bra **mor**tis.
Super me gravátus est furor **tu**us, *
  et omnes fluctus tuos indu**xí**sti **su**per me.
Longe fecísti notos meos **a** me, *
  posuísti me abominati**ó**nem **e**is;
conclúsus sum et non e**gré**diar. *
  Oculi mei languérunt præ af**flic**ti**ó**ne.
Clamávi ad te, Dómine, tota **di**e, *
  expándi ad te **ma**nus **me**as.
Numquid mórtuis fácies mira**bí**lia, *
  aut surgent umbræ et confite**bún**tur **ti**bi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tu**am *
  et veritátem tuam in loco per**di**ti**ó**nis?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tu**a *
  et iustítia tua in terra ob**li**vi**ó**nis?
Et ego ad te, Dómine, cla**má**vi, *
  et mane orátio mea præ**vé**niet te.
Ut quid, Dómine, repéllis ánimam **me**am, *
  abscóndis fáciem **tu**am **a** me?
Pauper sum ego et móriens a iuventúte **me**a; *
  portávi pavóres tuos et **con**tur**bá**tus sum.
Super me transiérunt iræ **tu**æ, *
  et terróres tui **exci****dé**runt me.

Circuiérunt me sicut aqua tota **die**, *
  circumde**dé**runt me **si**mul.
Elongásti a me amícum et **pró**ximum, *
  et noti **me**i sunt **té**nebræ.

Lectio brevis — Cf. Ier 14, 9

Tu autem in médio nostri es, Dómine, et nomen tuum invocátum est super nos; ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

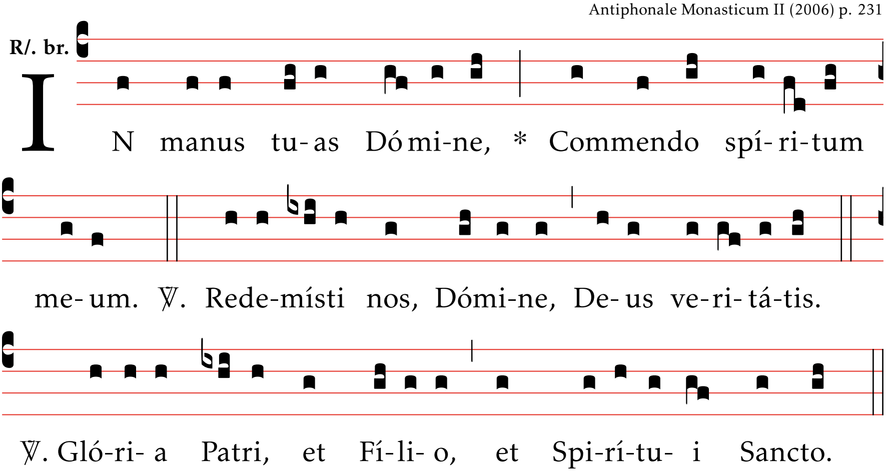

Antiphona ad Nunc Dimittis

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

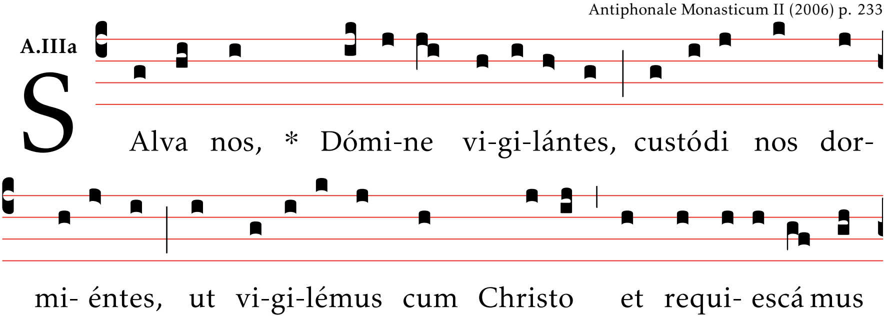

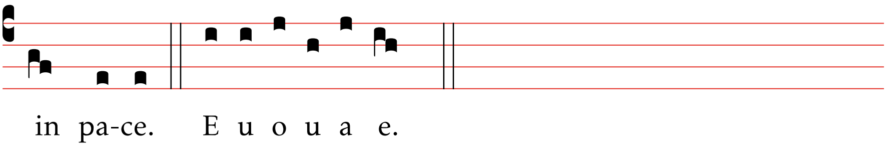

CANTICUM EVANGELICUM Lc 2, 29-32

Christus lumen gentium et gloria Israel

Nunc dimíttis servum **tu**um, **Dó**mi**ne**, *
secúndum verbum **tu**um in **pa**ce,
quia vidérunt **ó**culi **mei** *
salu**tá**re **tu**um,
quod pa**rá**sti *
ante fáciem ómnium **popu**l**ó**rum,
lumen ad revelati**ó**nem **gén**ti**um** *
et glóriam plebis **tu**æ **Isra**el.

Oratio

Concéde nos, omnípotens Deus, † ita sepúlto Unigénito tuo fidéliter inhærére, * ut cum ipso in novitáte vitæ resúrgere mereámur. Qui vivit.

SABBATO HEBDOMADÆ II

AD INVITATORIUM

V/. Dómine, lábia.

ANTIPHONA

Liber Hymnarius (1983) p. 180

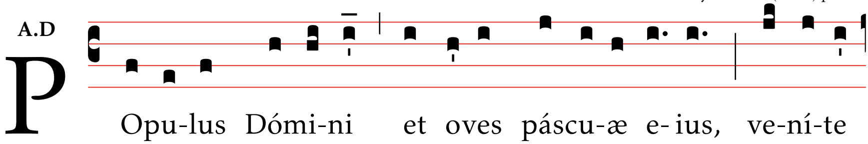

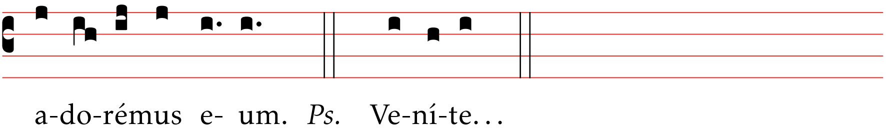

Psalmus invitatorius 94, ut in Liber Hymnarius, p 165.

AD OFFICIUM LECTIONIS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

I. Quando Officium lectionis canitur noctu vel summo mane:

Liber Hymnarius (1983) p. 237

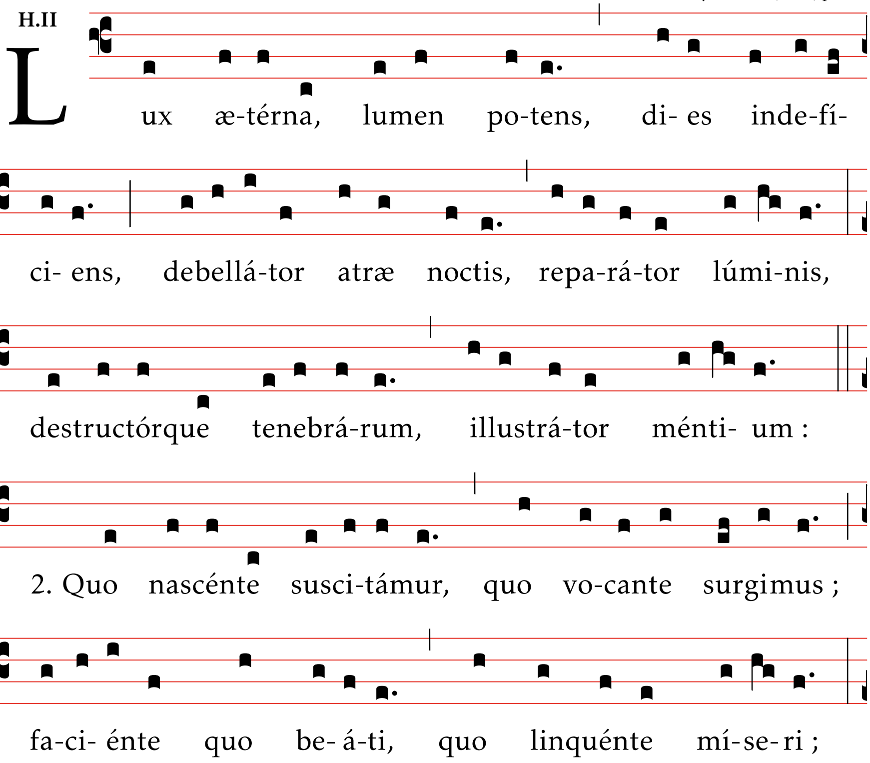

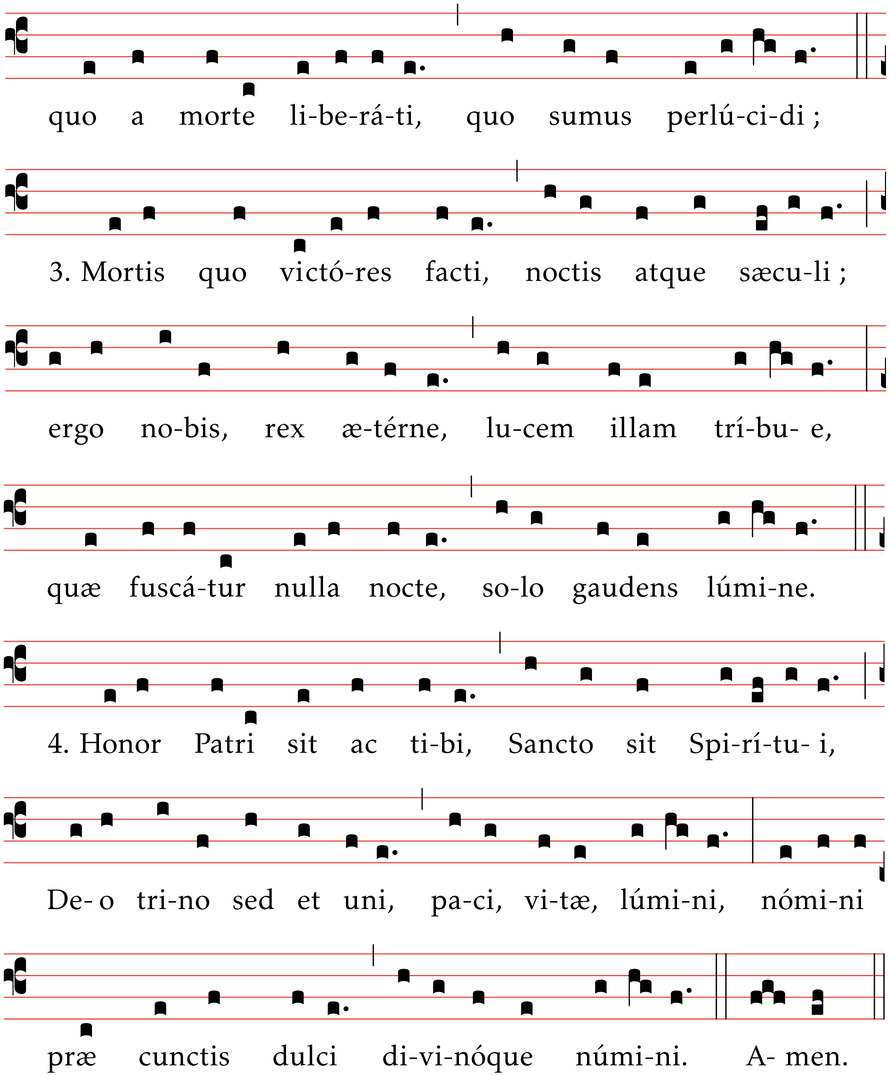

II. Quando Officium lectionis canitur diurno tempore:

Liber Hymnarius (1983) p. 238

Tu nostrum desidérium,
tu sis amor et gáudium;
in te nostra cupíditas
et sit in te iucúnditas.

Pater, cunctórum Dómine,
cum Génito de Vírgine,
intus et in circúitu
nos rege Sancto Spíritu.

Meménto, sancta Trínitas,
quod tua fecit bónitas,
creándo prius hóminem,
recreándo per sánguinem.

Nam quos creávit Unitas,
redémit Christi cáritas;
patiéndo tunc díligens,
nunc díligat nos éligens.

Tríadi sanctæ gáudium,
pax, virtus et impérium,
decus, omnipoténtia,
laus, honor, reveréntia. Amen.

Ps 135, 1

Psautier Monastique (1982) p. 648

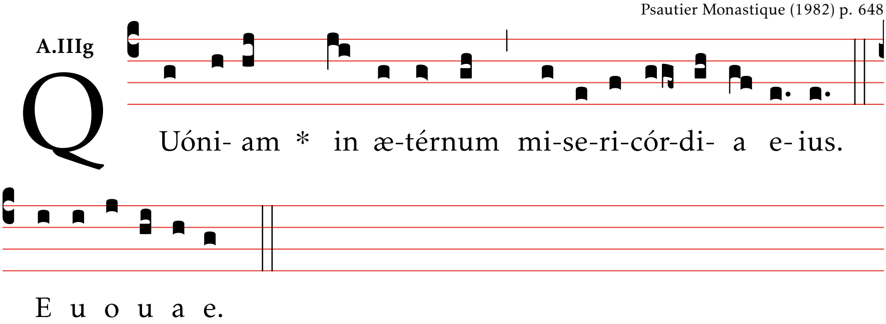

Psalmus 135 (136)
Hymnus paschalis

Domini res gestas narrare laudare est (Cassiodorus).

I

Confitémini Dómino, **quó**niam **bo**nus, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Confitémini **De**o de**ó**rum, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Confitémini Dómino **domi**n**ó**rum, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui facit mirabília **magna** so**lus**, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui fecit cælos in **in**tel**léc**tu, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui expándit terram **su**per **a**quas, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui fecit lumi**ná**ria **mag**na, *
   quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;

solem, ut præ**é**sset di**é**i, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
lunam et stellas, ut præ**é**ssent **noc**ti, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.

II

Qui percússit Ægýptum in primogéni**tis** e**ó**rum, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui edúxit Israel de médi**o** e**ó**rum, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
in manu poténti et bráchi**o** ex**tén**to, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui divísit mare Rubrum in di**vi**si**ó**nes, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Et tradúxit Israel per **mé**dium **e**ius, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Et excússit pharaónem et virtútem eius in **ma**ri **Ru**bro, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.

III

Qui tradúxit pópulum suum **per** de**sér**tum, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui percússit **re**ges **mag**nos, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
et occídit **re**ges po**tén**tes, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Sehon regem A**mor**ræ**ó**rum, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
et Og **re**gem **Ba**san, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.

Et dedit terram eórum he**re**di**tá**tem, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
hereditátem Israel **ser**vo **su**o, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui in humilitáte nostra memor **fu**it **nos**tri, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius;
et redémit nos ab ini**mí**cis **nos**tris, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Qui dat escam **om**ni **car**ni, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.
Confitémini **De**o **cæ**li, *
quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**ius.

V/. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi.
R/. Et sémitas tuas édoce me.

Lectio prior — De libro Sapiéntiæ 11, 20b — 12, 2. 11b-19

De misericordia et patientia Dei

Omnia in mensúra et número et póndere disposuísti.
Multum enim valére tibi soli subest semper,
et virtúti bráchii tui quis resístet?
Quóniam tamquam moméntum statéræ,
sic est ante te totus orbis terrárum,
et tamquam gutta roris antelucáni, quæ descéndit in terram.
Sed miseréris ómnium, quia ómnia potes;
et dissímulas peccáta hóminum propter pæniténtiam.
Díligis enim ómnia, quæ sunt,
et nihil odísti eórum, quæ fecísti;
nec enim, si odísses, áliquid constituísses.
Quómodo autem posset áliquid permanére, nisi tu voluísses?
Aut, quod a te vocátum non esset, conservarétur?
Parcis autem ómnibus, quóniam tua sunt,

Dómine, qui amas ánimas.
Incorruptíbilis enim spíritus tuus est in ómnibus.
Ideóque eos, qui exérrant, paulátim córripis
et, de quibus peccant, ádmones et córrigis,
ut, relícta malítia, credant in te, Dómine.
Nec timens áliquem, véniam dabas peccátis illórum;
quis enim dicet tibi: «Quid fecísti?».
Aut quis stabit contra iudícium tuum?
Aut quis tibi imputábit, si períerint natiónes, quas tu fecísti?
Aut quis in contentiónem tecum véniet,
vindex iniquórum hóminum?
Non enim est álius Deus quam tu, cui cura est de ómnibus,
ut osténdas quóniam non iniúste iudicásti.
Neque rex neque tyránnus in conspéctu tuo
resístere póterit tibi de his, quos perdidísti.
Cum autem sis iustus, iuste ómnia dispónis;
ipsum quoque, qui non debet puníri, condemnáre
éxterum æstimas a tua virtúte.
Fortitúdo enim tua iustítiæ inítium est,
et ob hoc, quod ómnium Dóminus es, ómnibus te párcere facit.
Fortitúdinem enim osténdis,
cum non créderis esse in poténtia consummátus,
et horum, qui te nésciunt, audáciam tradúcis.
Tu autem, dominátor virtútis, cum cleméntia iúdicas
et cum magna indulgéntia dispónis nos:
subest enim tibi, cum volúeris, posse.
Docuísti autem pópulum tuum per tália ópera
quóniam opórtet iustum esse humánum,
et bonæ spei fecísti fílios tuos,
quóniam das super peccátis pæniténtiam.

Responsorium — Cf. Sap 11, 23. 24. 28; Sir 36, 1

R/. Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam et parcens illis, * Dómine, qui amas ánimas.

V/. Miserére nostri et réspice nos, et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. * Dómine.

Lectio altera — Ex Diálogo sanctæ Catharínæ Senénsis vírginis De divína Providéntia (Cap. 134, ed. latina, Ingolstadii 1583, ff° 215v-216)

Quam bonus et suavis est, Domine, spiritus tuus in omnibus!

Ætérnus Pater, cum ineffábili benignitáte suæ cleméntiæ, vertébat óculum ad hanc ánimam, incípiens isto modo:

«O caríssima fília, omníno decrévi fácere mundo misericórdiam et in ómnibus opportúnis homínibus volo providére. Sed ignórans homo réputat in mortem illud quod in vitam ei tríbuo, et ita síbimet valde crudélis effícitur; et ego provídeo semper. Unde volo te nosse: quicquid hómini tríbuo, procédit a summa providéntia.

Et hinc est quod, cum ego cum providéntia creávi eum, in memetípsum respéxi et fui philocáptus pulchritúdine creatúræ meæ: quia mihi plácuit creáre eam ad imáginem et similitúdinem meam cum providéntia multa: et immo dedi ei memóriam, ut in se benefícia mea retinéret, volens ut de poténtia mei, Patris ætérni, participáret.

Insuper intelléctum ei tríbui, ut in sapiéntia Fílii mei cognósceret et intellégeret voluntátem meam, qui sum ómnium gratiárum exhíbitor atque donátor cum ignífera caritáte patérna. Ei quoque dedi voluntátem ad amándum, participándo cleméntiam Sancti Spíritus, ut amáre posset ea quæ cognóverat et víderat intelléctus.

Hoc autem egit dulcis providéntia mea, solum ut capax esset ad

intellegéndum et gustándum me cum summo gáudio in ætérna visióne mea. Et sicut álias ego tibi narrávi, ex inobœdiéntia primi vestri paréntis Adæ cælum erat clausum: a qua póstmodum inobœdiéntia processérunt ómnia mala per univérsum orbem.

Ut ergo mortem ipsíus inobœdiéntiæ auférrem ab hómine, clementíssime provídi, tribuéndo vobis unigénitum Fílium meum cum magna providéntia, ut ita satisfáceret vestræ necessitáti. Imposuíque ei magnam obœdiéntiam, ut a veneno liberarétur humánum genus, quod ex inobœdiéntia primi vestri paréntis in orbem fúerat effúsum. Unde tamquam philocáptus et verus obœdiens, velocíssime cucúrrit ad opprobriósam mortem sacratíssimæ crucis, et mediánte sua sacratíssima morte vobis exhíbuit vitam, non humanitátis, sed vigóre divinitátis».

RESPONSORIUM Ps 16 (17), 8. 7

R/. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; *
Sub umbra alárum tuárum prótege me.

V/. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis
sperántes in déxtera tua. * Sub umbra.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei et caritátis augméntum, † et, ut mereámur ássequi quod promíttis, * fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 239

Per quem creátor ómnium
diem noctémque cóndidit,
ætérna lege sánciens
ut semper succédant sibi.

Tu vera lux fidélium,
quem lex vetérna non tenet,
noctis nec ortu súccidens,
ætérno fulgens lúmine.

Præsta, Pater ingénite,
totum ducámus iúgiter
Christo placéntes hunc diem
Sancto repléti Spíritu. Amen.

Psalmodia

Ps 103, 24

Psautier Monastique (1982) p. 472

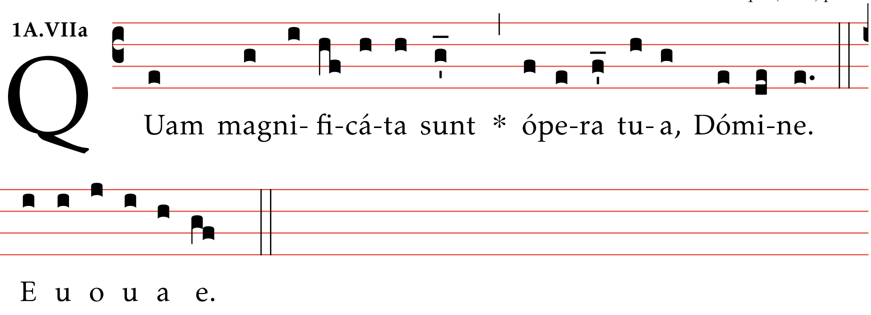

Psalmus 91 (92)
Laus Domini creatoris

Laudes enuntiantur pro gestis Unigeniti (S. Athanasius).

Bonum est confi**té**ri **Dó**mino *
   et psállere nómini **tu**o, Al**tís**sime,
annuntiáre mane miseri**cór**diam **tu**am *
   et veritátem **tu**am per **noc**tem,
in decachórdo **et** psal**té**rio, *
   cum cánti**co** in **cí**thara.
Quia delectásti me, Dómine, in fac**tú**ra **tu**a, *
   et in opéribus mánuum tuárum **ex**sul**tá**bo.
Quam magnificáta sunt ópera **tu**a, **Dó**mine: *
   nimis profúndæ factæ sunt cogitati**ó**nes **tu**æ.
Vir insípiens **non** cog**nós**cet, *
   et stultus non in**tél**le**get** hæc.
Cum germináverint peccatóres **si**cut **fe**num, *
   et florúerint omnes, qui operántur i**ni**qui**tá**tem,
hoc tamen erit ad intéritum in **sæ**culum **sæ**culi; *
   tu autem altíssimus in æ**tér**num, **Dó**mine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, †
   quóniam ecce inimíci **tui** perí**bunt**, *
   et dispergéntur omnes, qui operántur i**ni**qui**tá**tem.
Exaltábis sicut unicórnis **cor**nu **me**um, *
   perfúsus sum **ó**leo **ú**beri.
Et despíciet óculus meus ini**mí**cos **me**os, *
   et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet **au**ris **me**a.
Iustus ut **pal**ma flo**ré**bit, *
   sicut cedrus Líba**ni** suc**crés**cet.
Plantáti in **do**mo **Dó**mini, *
   in átriis Dei **nos**tri flo**ré**bunt.

Adhuc fructus dabunt **in** se**néc**ta, *
úberes et bene vi**rén**tes **e**runt,
ut annúntient quóniam rectus Dóminus, re**fú**gium **me**um, *
et non est iníqui**tas** in **e**o.

Deut 32, 3

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 173

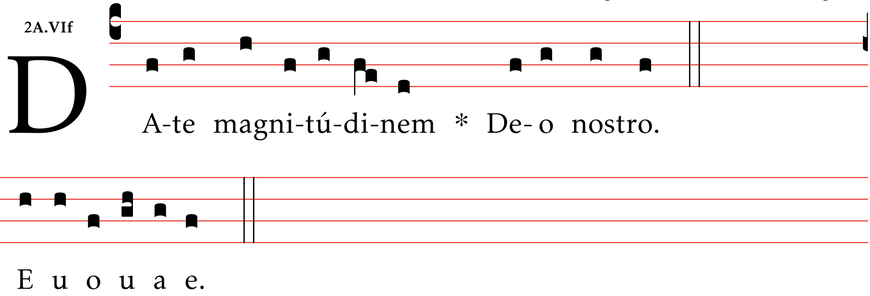

Canticum Deut 32, 1-12
Dei beneficia in populum

Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas (Mt 23, 37).

Audíte, cæli, *quæ* **lo**quor, *
áudiat terra verba *oris* **me**i!
Stillet ut plúvia doctrí*na* **me**a, *
fluat ut ros eló*quium* **me**um
quasi imber su*per* **her**bam *
et quasi stillæ *super* **grá**mina.
Quia nomen Dómini in*vo***cá**bo: *
date magnificéntiam *Deo* **nos**tro!
Petra, perfécta sunt ópe*ra* **e**ius, *
quia omnes viæ *eius ius***tí**tia.
Deus fidélis et absque ulla ini*qui***tá**te, *
ius*tus et* **rec**tus.

Peccavérunt ei, non fílii eius in sórdi*bus* **su**is, *
generátio prava at*que per***vér**sa.
Hæccine rédd*itis* **Dó**mino, *
pópule stulte *et in***sí**piens?
Numquid non ipse est pa*ter* **tu**us, *
qui possédit te, ipse fecit et *stabi***lí**vit te?
Meménto diérum an*ti***quó**rum, *
cógita generati*ónes* **sín**gulas;
intérroga patrem tuum, et annunti*ábit* **ti**bi, *
maióres tuos, et *dicent* **ti**bi.
Quando dividébat Altíssi*mus* **gen**tes, *
quando separábat fí*lios* **A**dam,
constítuit términos po*pu***ló**rum *
iuxta númerum fili*órum* **Is**rael;
pars autem Dómini pópu*lus* **e**ius, *
Iacob funículus heredi*tátis* **e**ius.
Invénit eum in terra *de***sér**ta, *
in loco horróris et ululátu *soli***tú**dinis;
circúmdedit eum et *at***tén**dit *
et custodívit quasi pupíllam *óculi* **su**i.
Sicut áquila próvocans ad volándum pul*los* **su**os *
et super *eos* **vó**litans
expándit alas suas et assúmp*sit* **e**um *
atque portávit super *pennas* **su**as.
Dóminus solus dux e*ius* **fu**it, *
et non erat cum eo deus *ali***é**nus.

Ps 8, 2

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 188

3A.Ig

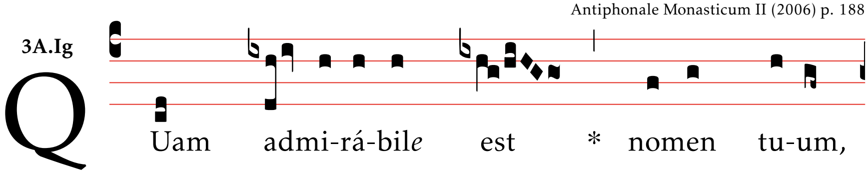

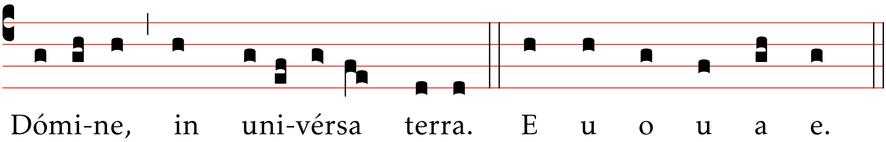

Psalmus 8

Maiestas Domini et dignitas hominis

Omnia subiecit sub pedibus eius, et ipsum dedit caput supra omnia Ecclesiæ (Eph 1, 22).

Dómine, **Dó**minus **nos**ter, *
 quam admirábile est nomen tuum in uni*vérsa* **ter**ra,
quóniam eleváta est magnifi**cén**tia **tu**a *
 super **cæ**los.
Ex ore infántium et lactántium †
 perfecísti laudem propter ini**mí**cos **tu**os, *
 ut déstruas inimícum *et ul***tó**rem.
Quando vídeo cælos tuos, ópera digi**tó**rum tu**ó**rum, *
 lunam et stellas, quæ *tu fun***dá**sti,
quid est homo, quod **me**mor es **e**ius, *
 aut fílius hóminis quóniam ví*sitas* **e**um?
Minuísti eum paulo minus ab ángelis, †
 glória et honóre coro**ná**sti **e**um *
 et constituísti eum super ópera mánu*um tu***á**rum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius, †
 oves et boves **univér**sas, *
 ínsuper et pé*cora* **cam**pi,
vólucres cæli et **pis**ces **ma**ris, *
 quæcúmque perámbulant sé*mitas* **ma**ris.
Dómine, **Dó**minus **nos**ter, *
 quam admirábile est nomen tuum in uni*vérsa* **ter**ra!

Lectio brevis — Rom 12, 14-16a

Benedícite persequéntibus; benedícite et nolíte maledícere! Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus. Idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Ps 70, 23-24

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 178

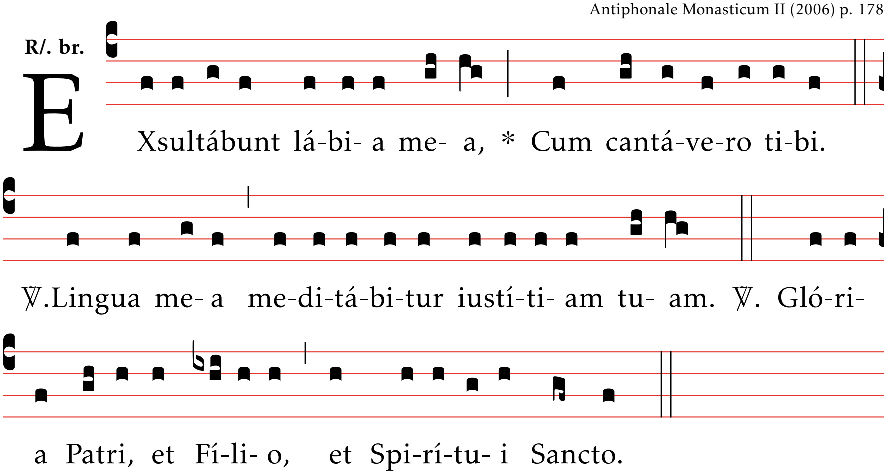

Lc 1, 79

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 179

Preces

Christi benignitátem et sapiéntiam celebrémus, qui in ómnibus frátribus nostris, præsértim mala patiéntibus, conspiciéndum et diligéndum se trádidit. † Eum instánter orémus:

R/. Pérfice nos in caritáte, Dómine.

Resurrectiónem tuam iam mane recólimus, *et benefícia redemptiónis tuæ cunctis optámus. R/.

Præsta, Dómine, ut hódie testimónium de te perhibeámus, * et hóstiam sanctam offerámus per te Patri placéntem. R/.

Fac ut in ómnibus tuam agnoscámus imáginem, * et tibi in eis ministrémus. R/.

Christe, vitis vera, cuius nos pálmites sumus, * da nos in te manére, ut fructum multum afferámus et Deum Patrem glorificémus. R/.

Pater noster.

Oratio

Laudent te, Dómine, ora nostra, laudet ánima, laudet et vita, † et quia tui múneris est quod sumus, * tuum sit omne quod vívimus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 119

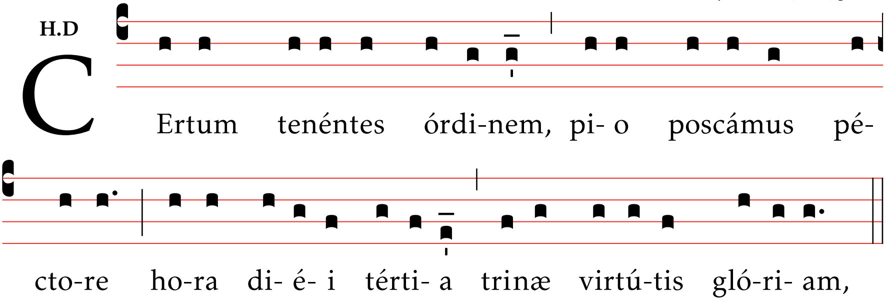

Ut simus habitáculum
illi Sancto Spirítui,
qui quondam in apóstolis
hac hora distribútus est.

Hoc gradiénte órdine,
ornávit cuncta spléndide
regni cæléstis cónditor
ad nostra ætérna præmia.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 119, 1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 220

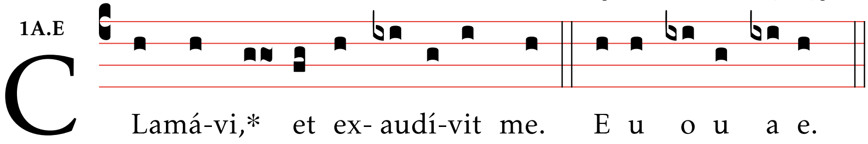

Psalmus 119 (120)
Desiderium pacis

In tribulatione patientes, orationi instantes (Rom 12, 12).

Ad Dóminum, cum tribulárer, cla**má**vi, *
  et **ex**au**dí**vit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis men**dá**cii, *
  a **lin**gua do**ló**sa.
Quid detur tibi aut quid apponátur **ti**bi, *
  lingua do**ló**sa?
Sagíttæ poténtis a**cú**tæ *
  cum carbónibus iu**ni**pe**ró**rum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in **Mo**soch, *
  habitávi ad taber**ná**cula **Ce**dar!
Multum íncola fuit ánima **me**a *
  cum his, qui o**dé**runt **pa**cem.

Ego eram pa**cí**ficus; *
    cum loquébar, illi **im**pug**ná**bant me.

Ps 120, 2

Psautier Monastique (1982) p. 570

Psalmus 120 (121)
Custos populi

Non esurient amplius, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus (Ap 7, 16).

Levábo óculos **me**os in **mon**tes: *
    unde véniet auxí*lium* **mi**hi?
Auxílium **me**um a **Dó**mino, *
    qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.
Non dabit in commotiónem **pe**dem **tu**um, *
    neque dormitábit, *qui cus***tó**dit te.
Ecce non dormitábit **ne**que **dór**miet, *
    qui cus*tódit* **Is**rael.
Dóminus custódit te, †
    Dóminus um**brá**culum **tu**um, *
    ad manum déx*teram* **tu**am.
Per diem sol non per**cú**tiet te, *
    neque lu*na per* **noc**tem.
Dóminus custódiet te ab **om**ni **ma**lo; *
    custódiet ánimam *tuam* **Dó**minus.

Dóminus custódiet intróitum tuum et **é**xitum **tu**um *
    ex hoc nunc et us*que in* **sæ**culum.

Ps 121, 1

Psautier Monastique (1982) p. 572

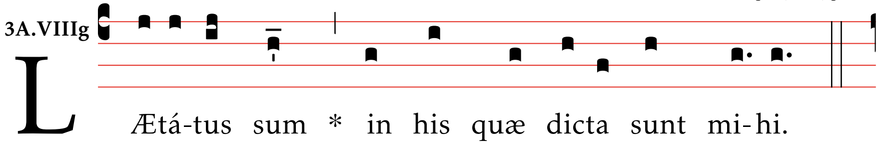

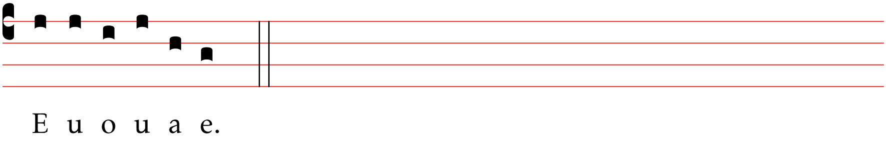

Psalmus 121 (122)
Civitas sancta Ierusalem

Accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis,
Ierusalem cælestem (Hebr 12, 22).

Lætátus sum in eo quod dixérunt **mi**hi: *
    «In domum Dó*mini* **í**bimus».
Stantes iam sunt pedes **nos**tri *
    in portis tu*is, Ie***rú**salem.
Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cí**vitas, *
    sibi compácta *in i***dí**psum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dó**mini, *
    testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad iu**dí**cium, *
    sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Ie**rú**salem: *
    «Secúri sint *dili***gén**tes te!
Fiat pax in muris **tu**is, *
    et secúritas in túr*ribus* **tu**is!».

Propter fratres meos et próximos **me**os *
  loquar: «**Pax** in te!».
Propter domum Dómini Dei **nos**tri *
  exquíram *bona* **ti**bi.

Lectio brevis — Deut 8, 5b-6

Sicut érudit homo fílium suum, sic Dóminus Deus tuus erudívit te, ut custódias mandáta Dómini Dei tui et ámbules in viis eius et tímeas eum.

V/. Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi.
R/. Iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Oratio

Dómine Deus, Pater omnípotens, nobis maiestáti tuæ subiéctis Sancti Spíritus lumen infúnde, † ut ab omni hoste secúri, * in tua iúgiter laude lætémur. Per Christum.

AD SEXTAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 220

In hac enim fidélibus
veræ salútis glória,
beáti Agni hóstia,
crucis virtúte rédditur.

Cuius luce claríssima
tenébricat merídies;
sumámus toto péctore
tanti splendóris grátiam.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 118, 81

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 207

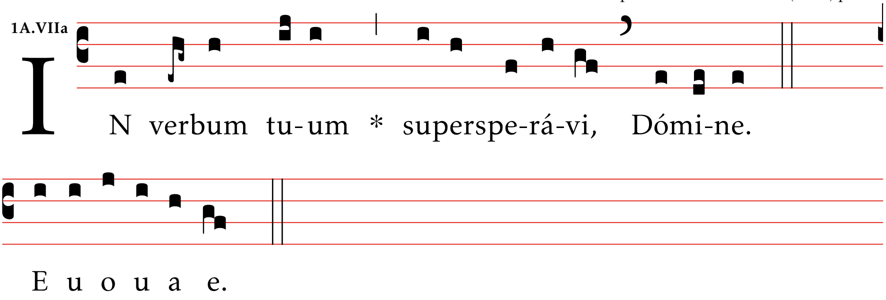

Psalmus 118 (119), 81-88
XI (Caph)

Defécit in salutáre tuum **á**nima **me**a, *
    et in verbum tuum **su**persper**á**vi.
Defecérunt óculi mei in **eló**quium **tu**um, *
    dicéntes: «Quando conso**lá**be**ris** me?».
Quia factus sum sicut **u**ter in **fu**mo; *
    iustificatiónes tuas non **sum** obl**í**tus.
Quot sunt dies **ser**vi **tu**i? *
    Quando fácies de persequéntibus **me** iu**dí**cium?
Fodérunt mihi fóve**as** su**pé**rbi, *
    qui non sunt secúndum **le**gem **tu**am.

Omnia præcépta **tua** **vé**ritas; *
    dolóse persecúti sunt me: **á**di**uva** me.
Paulo minus consummavérunt **me** in **ter**ra, *
    ego autem non derelíqui man**dá**ta **tu**a.
Secúndum misericórdiam tuam vi**ví**fi**ca** me, *
    et custódiam testimónia **oris** **tu**i.

Ps 60, 6

Psautier Monastique (1982) p. 288

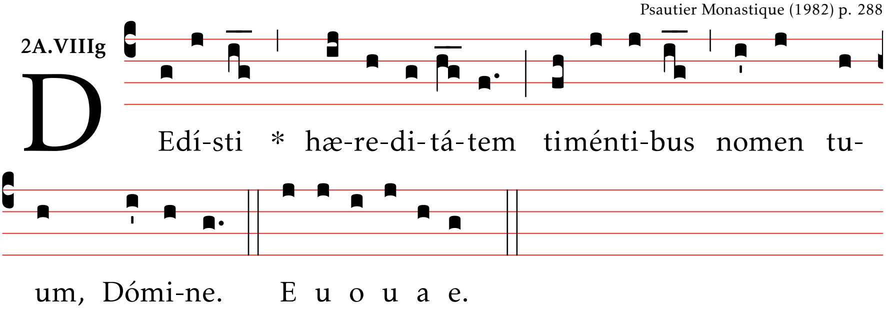

Psalmus 60 (61)
Exsulis oratio

Oratio iusti æterna sperantis (S. Hilarius).

Exáudi, Deus, deprecatiónem **me**am, *
    inténde orati*óni* **me**æ.
A fínibus terræ ad te clamávi, †
    dum anxiarétur cor **me**um. *
    In petram inaccéssam *mihi* **de**duc me!
Quia factus es spes **me**a, *
    turris fortitúdinis a fácie *ini***mí**ci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in **sæ**cula, *
    prótegar in velaménto alá*rum* *tu***á**rum,
quóniam tu, Deus meus, exaudísti vota **me**a, *
    dedísti hereditátem timéntium *nomen* **tu**um.

Dies super dies regis a**dí**cies, *
    annos eius usque in diem generatiónis et gener*ati***ó**nis.
Sédeat in ætérnum in conspéctu **De**i; *
    misericórdia et véritas *servent* **e**um.
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum **sæ**culi, *
    ut reddam vota mea de di*e in* **di**em.

Ps 63, 2

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 105

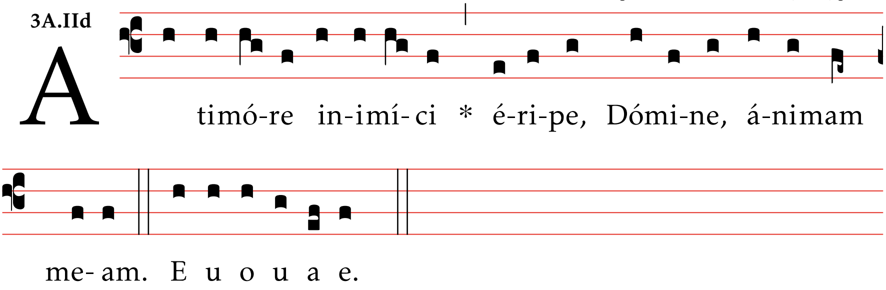

Psalmus 63 (64)
Contra hostes oratio

Maxime Domini passio commendatur in hoc psalmo (S. Augustinus).

Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne **me**a; *
    a timóre inimíci custódi áni*mam* **me**am.
Prótege me a convéntu mali**gnán**tium, *
    a multitúdine operántium ini*qui***tá**tem.
Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
    intendérunt sagíttas suas, venéfica **ver**ba *
    ut sagíttent in occúltis imma*cu***lá**tum.
Súbito sagittábunt eum et non ti**mé**bunt, *
    firmavérunt sibi consíli*um* **ne**quam.
Disputavérunt, ut abscónderent **lá**queos, *
    dixérunt: «Quis vidé*bit* **e**os?».

Excogitavérunt iníqua, †
perfecérunt excogitáta con**sí**lia. *
Interióra hóminis et cor eius *a***bý**ssus.
Et sagittávit illos Deus; †
súbito factæ sunt plagæ e**ó**rum, *
et infirmávit eos lingua *e***ó**rum.
Caput movébunt omnes, qui vidébunt **e**os, *
et timébit om*nis* **ho**mo;
et annuntiábunt ópera **Dei** *
et facta eius *in***tél**legent.
Lætábitur iustus in Dómino et sperábit in **e**o, *
et gloriabúntur omnes rec*ti* **cor**de.

Lectio brevis — 1 Reg 2, 2b-3

Confortáre et esto vir et obsérva decréta Dómini Dei tui, ut ámbules in viis eius et custódias statúta eius et præcépta eius et iudícia et testimónia, ut próspere agas in univérsis, quæ facis.

V/. Deduc me, Dómine, in sémitam præceptórum tuórum.
R/. Quia ipsam vólui.

Oratio

Concéde nobis, Dómine, lux ardens caritátis ætérnæ, † ut tua semper caritáte fervéntes, * te super ómnia et fratres propter te uno diligámus amóre. Per Christum.

AD NONAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 221

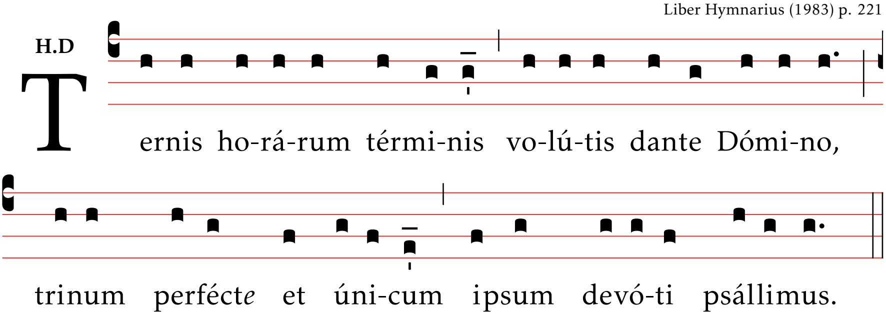

Sacrum Dei mystérium
puro tenéntes péctore,
Petri magístri régula
signo salútis pródita,

Et nos psallámus spíritu,
hæréntes sic apóstolis,
ut plantas adhuc débiles
Christi virtúte dírigant.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Psalmodia

Ps 125, 3

Psautier Monastique (1982) p. 590

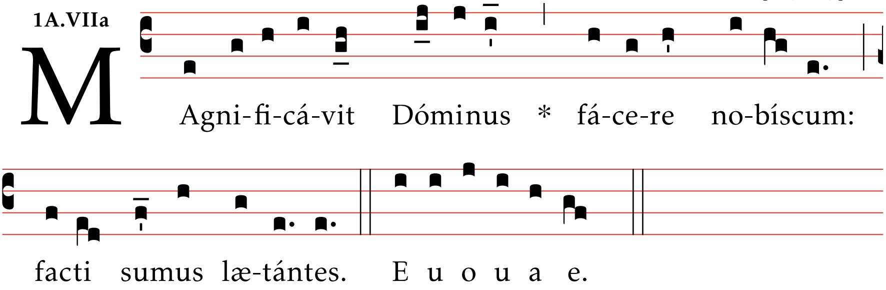

Psalmus 125 (126)
Gaudium et spes in Deo

Sicuti socii passionum estis, sic eritis et consolationis (2 Cor 1, 7).

In converténdo Dóminus captivi**tá**tem **Si**on, *
facti sumus quasi **som**ni**án**tes.
Tunc replétum est gáudi**o** os **nos**trum, *
et lingua nostra exsul**ta**ti**ó**ne.
Tunc dicébant **in**ter **gen**tes: *
«Magnificávit Dóminus fáce**re** cum **e**is».
Magnificávit Dóminus fáce**re** no**bís**cum; *
facti **su**mus læ**tán**tes.
Convérte, Dómine, captivi**tá**tem **nos**tram, *
sicut tor**rén**tes in **aus**tro.
Qui sémi**nant** in **lá**crimis, *
in exsultati**ó**ne **me**tent.
Eúntes **i**bant et **fle**bant *
semen spar**gén**dum por**tán**tes;
veniéntes autem vénient in exsul**ta**ti**ó**ne *
portántes ma**ní**pulos **su**os.

Ps 126, 1

Psautier Monastique (1982) p. 592

2A.Va

Psalmus 126 (127)
Vanus labor sine Domino

Dei ædificatio estis (1 Cor 3, 9).

Nisi Dóminus ædificáverit **do**mum, *
in vanum labórant, qui æ**dí**ficant **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit civi**tá**tem, *
frustra vígilat, qui cus**tó**dit **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
qui manducátis panem la**bó**ris, *
quia dabit diléctis **su**is **som**num.
Ecce heréditas Dómini **fí**lii, *
merces **fruc**tus **ven**tris.
Sicut sagíttæ in manu po**tén**tis, *
ita fílii **iu**ven**tú**tis.
Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex **ip**sis: *
non confundétur, cum loquétur inimícis **su**is in **por**ta.

Ps 127, 1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 226

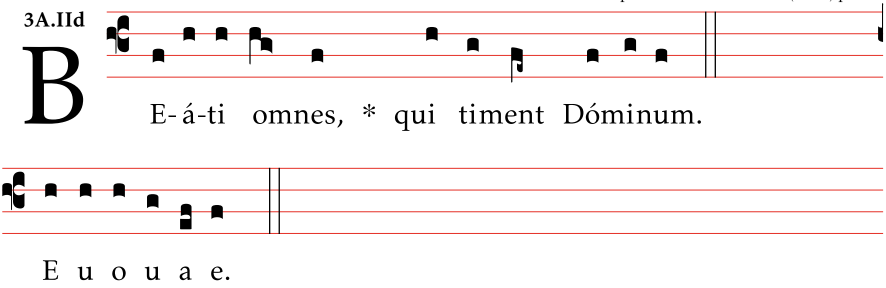

Psalmus 127 (128)
Pax domestica in Domino

«Benedicat te Dominus ex Sion», id est: ex Ecclesia sua (Arnobius).

Beátus omnis, qui timet **Dó**minum, *
qui ámbulat in vi*is* **e**ius.
Labóres mánuum tuárum mandu**cá**bis, *
beátus es, et bene ti*bi* **e**rit.

Uxor tua sicut vitis fruc**tí**fera *
in latéribus do*mus* **tu**æ;
fílii tui sicut novéllæ oli**vá**rum *
in circúitu men*sæ* **tu**æ.
Ecce sic benedicétur **ho**mo, *
qui ti*met* **Dómi**num.
Benedícat tibi Dóminus ex **Si**on, *
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vi*tæ* **tu**æ;
et vídeas fílios filiórum tu**ó**rum. *
Pax su*per* **Is**rael!

Lectio brevis — Ier 6, 16

State super vias et vidéte et interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, et ambuláte in ea et inveniétis refrigérium animábus vestris.

V/. Heréditas mea testimónia tua in ætérnum.
R/. Quia exsultátio cordis mei sunt.

Oratio

Exáudi nos, Dómine, et præsta pacem, quam pétimus, consummátam, † ut cunctis diébus vitæ nostræ tibi cum iucunditáte vacántes, beáta María Vírgine intercedénte, * ad te secúri perveníre mereámur. Per Christum.

DOMINICA XXXI PER ANNUM

AD I VESPERAS

Omnia ut in Antiphonale Romanum II (v.i. p. 186), præter sequentia:

Mt 23, 9.10

Antiphonale Romanum II (2009) p. 321

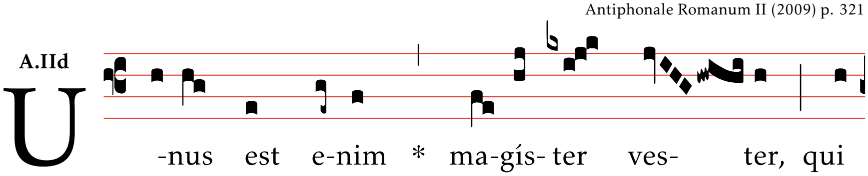

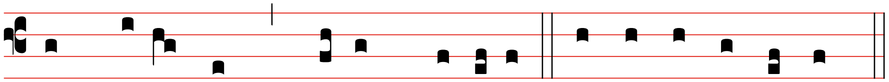

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missæ (1995) p. 8

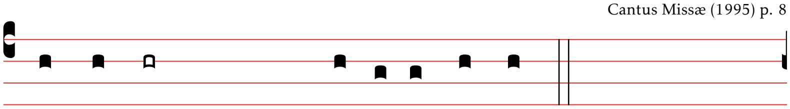

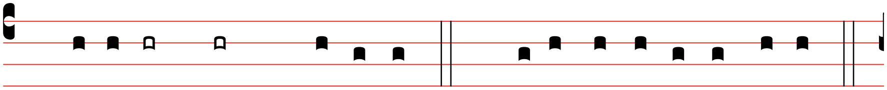

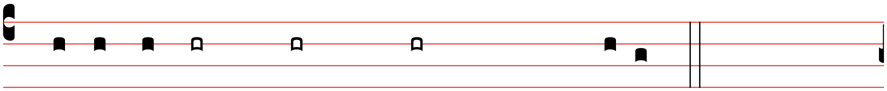

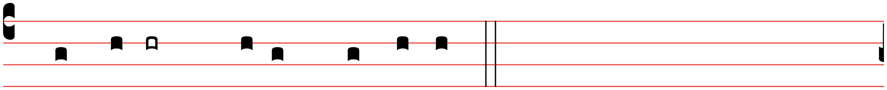

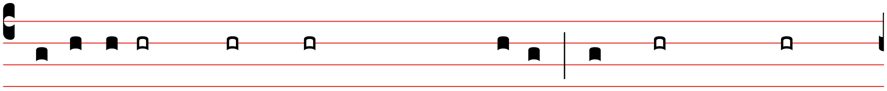

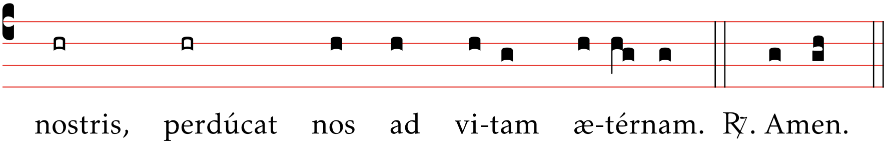

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 242

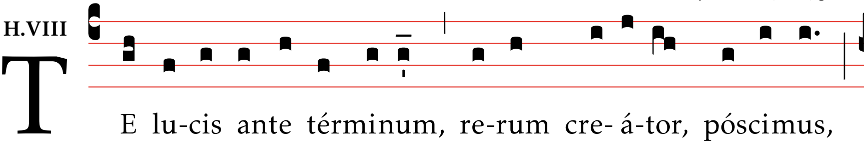

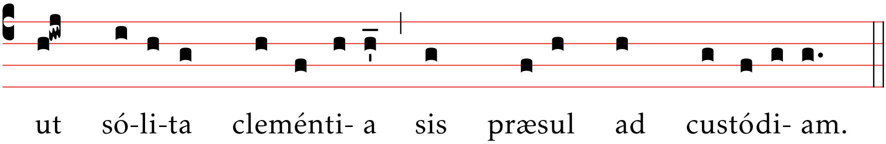

Te corda nostra sómnient,
te per sopórem séntiant,
tuámque semper glóriam
vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem tríbue,
nostrum calórem réfice
tætram noctis calíginem
tua collústret cláritas.

Præsta, Pater omnípotens,
per Iesum Christum Dóminum,
qui tecum in perpétuum
regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

Psalmodia

Ps 4, 2

Psautier Monastique (1982) p. 700

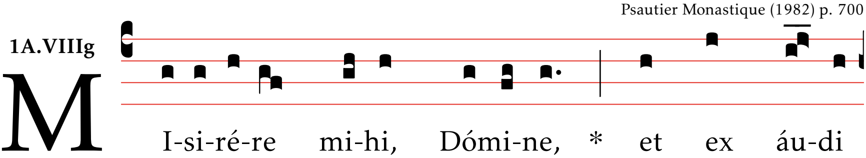

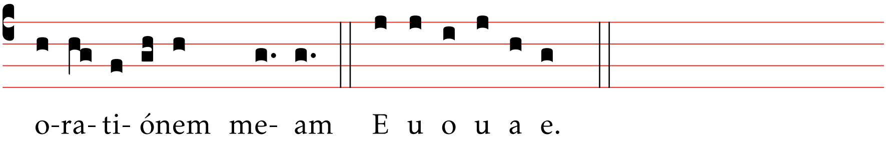

Psalmus 4
Gratiarum actio

Admirabilem fecit Dominus, quem suscitavit a mortuis (S. Augustinus).

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ **meæ**. *
  In tribulatióne dila*tásti* **mi**hi;
miserére **mei** *
  et exáudi orati*ónem* **me**am.
Fílii hóminum, úsquequo gravi **cor**de? *
  Ut quid dilígitis vanitátem et quæri*tis men***dá**cium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **su**um; *
  Dóminus exáudiet, cum clamáve*ro ad* **e**um.
Irascímini et nolíte peccáre; †
  loquímini in córdibus **ves**tris, *
  in cubílibus vestris et *conqui***é**scite.
Sacrificáte sacrifícium ius**tí**tiæ *
  et sperá*te in* **Dó**mino.
Multi dicunt: «Quis osténdit nobis **bo**na?». *
  Leva in signum super nos lumen vultus *tui,* **Dó**mine!
Maiórem dedísti lætítiam in corde **me**o, *
  quam cum multiplicántur fruméntum et vi*num e***ó**rum.
In pace in idípsum dórmiam et requi**és**cam, *
  quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe consti*tu***í**sti me.

Ps 133, 2

Psautier Monastique (1982) p. 706

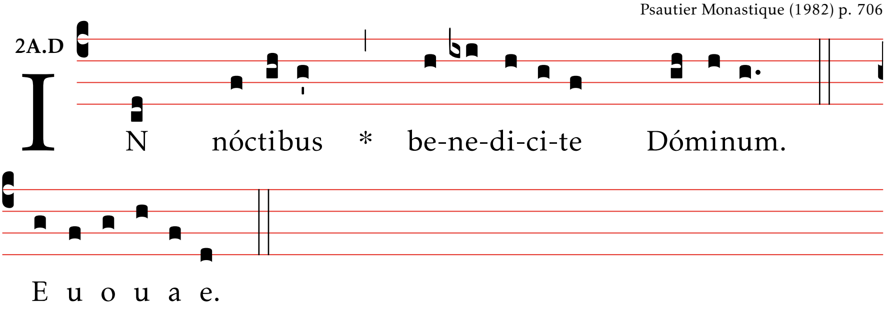

Psalmus 133 (134)
Vespertina oratio in templo

Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius et qui timetis eum, pusilli et magni! (Ap 19, 5).

Ecce benedícite Dóminum, omnes *servi* **Dó**mini, *
qui statis in domo Dó*mini per* **noc**tes.
Extóllite manus vestras ad sanctu**á**rium *
et bene*dícite* **Dó**minum.
Benedícat te Dóminus ex **Si**on, *
qui fecit *cælum et* **ter**ram.

Lectio brevis — Deut 6, 4-7

Audi Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et inculcábis ea fíliis tuis et loquéris ea sedens in domo tua et ámbulans in itínere, decúmbens atque consúrgens.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

Antiphona ad Nunc Dimittis

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

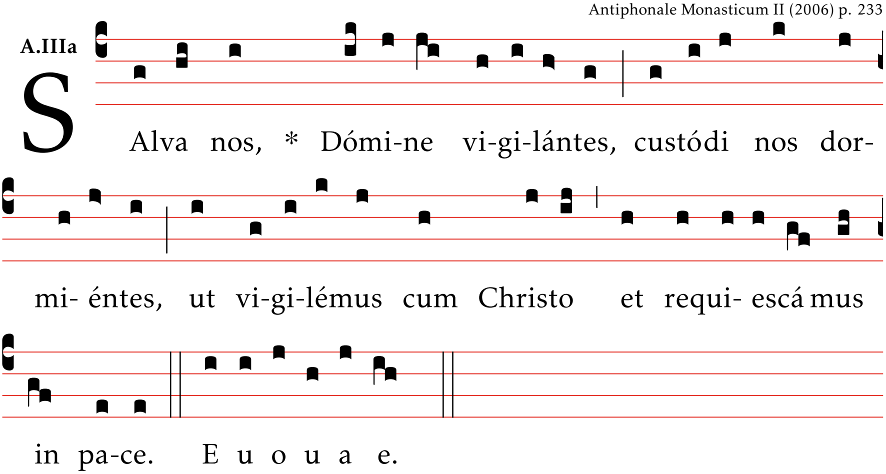

Canticum evangelicum Lc 2, 29-32

Christus lumen gentium et gloria Israel

Nunc dimíttis servum **tu**um, **Dómi**ne, *
secúndum verbum **tu**um in **pa**ce,
quia vidérunt **ó**culi **mei** *
salu**tá**re **tu**um,
quod pa**rá**sti *
ante fáciem ómnium **popu**l**ó**rum,
lumen ad revelati**ó**nem **génti**um *
et glóriam plebis **tuæ Isra**el.

Oratio

Vísita nos, quæsumus, Dómine, hac nocte præsénti, † ut, dilúculo tua virtúte surgéntes, * de resurrectióne Christi tui gaudére valeámus. Qui vivit.

AD INVITATORIUM

V/. Dómine, lábia.

Antiphona

Liber Hymnarius (1983) p. 179

Psalmus invitatorius 94, ut in Liber Hymnarius, p 168.

AD OFFICIUM LECTIONIS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

I. Quando Officium lectionis canitur noctu vel summo mane:

Liber Hymnarius (1983) p. 182

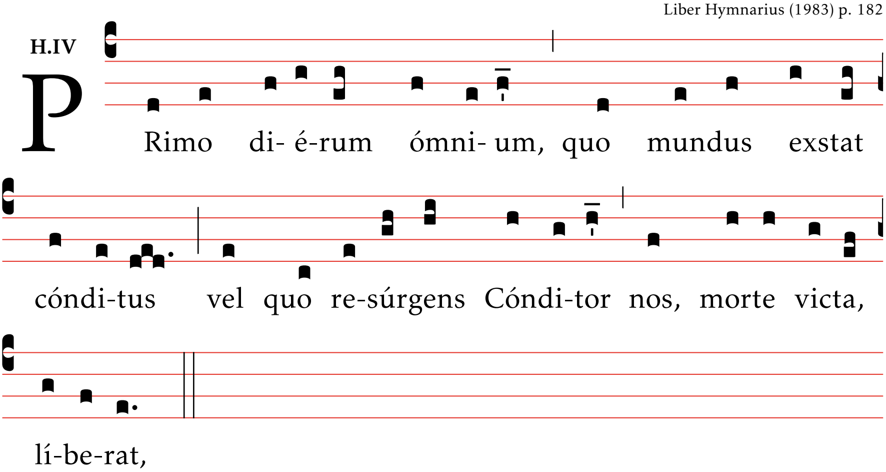

Pulsis procul torpóribus,
surgámus omnes ócius,
et nocte quærámus pium,
sicut Prophétam nóvimus.

Nostras preces ut áudiat
suámque dextram pórrigat,
et hic piátos sórdibus
reddat polórum sédibus.

Ut, quique sacratíssimo
huius diéi témpore
horis quiétis psállimus,
donis beátis múneret.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

II. Quando Officium lectionis canitur diurno tempore (eadem tono):

Dies ætásque céteris
octáva splendet sánctior
in te quam, Iesu, cónsecras,
primítiæ surgéntium.

Tu tibi nostras ánimas
nunc primo conresúscita;
tibi consúrgant córpora
secúnda morte líbera.

Tibíque mox in núbibus,
Christe, ferámur óbviam
tecum victúri pérpetim:
tu vita, resurréctio.

Cuius vidéntes fáciem,
configurémur glóriæ;
te cognoscámus sicut es,
lux vera et suávitas.

Regnum, cum Patri tráditos,
plenos septéno chrísmate,
in temet nos lætíficas,
consúmmet sancta Trínitas. Amen.

Psalmodia

Ps 144, 2

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 165

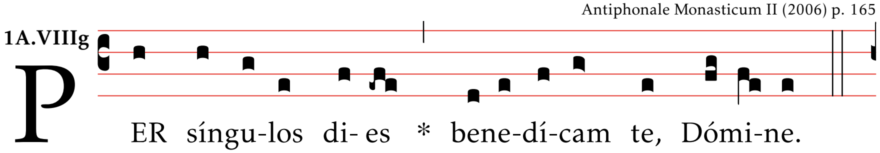

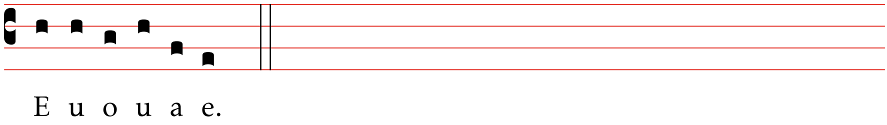

Psalmus 144 (145)
Laus divinæ maiestatis

Iustus es, qui es et qui eras, Sanctus (Ap 16, 5).

I

Exaltábo te, Deus meus rex, †
    et benedícam nómini **tuo** *
    in sæculum et in sæ*culum* **sæ**culi.
Per síngulos dies benedícam tibi †
    et laudábo nomen **tu**um *
    in sæculum et in sæ*culum* **sæ**culi.
Magnus Dóminus et laudábilis **ni**mis, *
    et magnitúdinis eius non est in*vesti***gá**tio.
Generátio generatióni laudábit ópera **tu**a, *
    et poténtiam tuam pro*nunti***á**bunt.
Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ lo**quén**tur *
    et mirabília tua *enar***rá**bunt.
Et virtútem terribílium tuórum **di**cent *
    et magnitúdinem tu*am nar***rá**bunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eruc**tá**bunt *
    et iustítia tua *exsul***tá**bunt.
Miserátor et miséricors **Dó**minus, *
    longánimis et multæ mi*seri***córd**iæ.
Suávis Dóminus uni**vér**sis, *
    et miseratiónes eius super ómnia *ópera* **ei**us.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 22

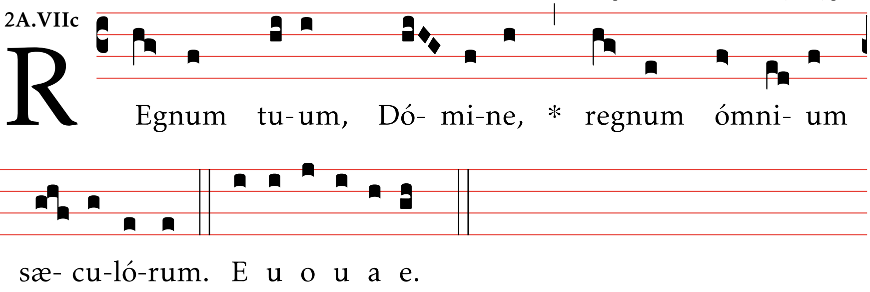

II

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia **ó**pera **tu**a; *
et sancti tui bene**dí**cant **ti**bi.
Glóriam regni **tui** **di**cant *
et poténtiam **tu**am lo**quán**tur,
ut notas fáciant fíliis hóminum po**tén**tias **tu**as *
et glóriam magnificéntiæ **regni** **tu**i.
Regnum tuum regnum ómnium **sæ**cu**ló**rum, *
et dominátio tua in omnem generatiónem et gene**ra**ti**ó**nem.

Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (1912) p. 179

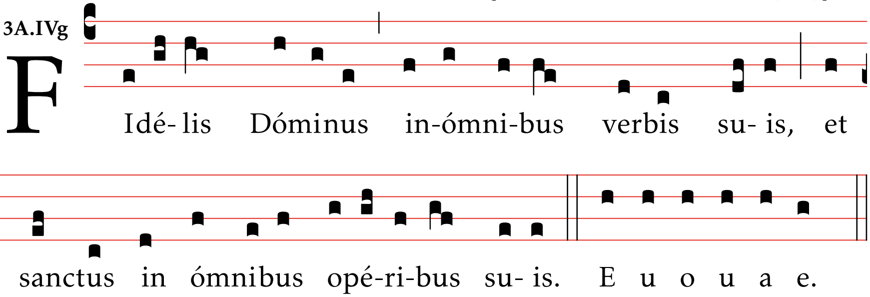

III

(non repetitur) Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.

† Allevat Dóminus om*nes qui* **cór**ruunt *
  et érigit omnes de**préss**os.
Oculi ómnium *in te* **spe**rant, *
  et tu das illis escam in témpore oppor**tú**no.
Aperis tu *manum* **tu**am *
  et imples omne ánimal in bene**plá**cito.
Iustus Dóminus in ómnibus *viis* **su**is *
  et sanctus in ómnibus opéribus **su**is.
Prope est Dóminus ómnibus invocán*tibus* **e**um, *
  ómnibus invocántibus eum in veri**tá**te.
Voluntátem timéntium se fáciet †
  et deprecatiónem eó*rum ex***áu**diet *
  et salvos fáciet **e**os.
Custódit Dóminus omnes *dili***gén**tes se *
  et omnes peccatóres dis**pér**det.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum, †
  et benedícat omnis caro nómini *sancto* **e**ius *
  in sæculum et in sæculum **sæ**culi.

V/. Auscúlta, fili mi, sermónes meos.
R/. Et ad elóquia mea inclína aurem tuam.

LECTIO PRIOR — Incipit liber primus Machabæórum 1, 1-24

Victoria et superbia Græcorum

Factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui prius regnávit in Græcia, egréssus de terra Cetthim, Daríum regem Persárum et Medórum, constítuit prœlia multa et obtínuit munitiónes et interfécit reges terræ; et pertránsiit usque ad fines terræ et accépit spólia multitúdinis géntium, et síluit terra in conspéctu eius, et exaltátum est et elevátum est cor eius. Et congregávit virtútem fortem nimis et obtínuit regiónes géntium et tyránnos, et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum et cognóvit quia morerétur; et vocávit púeros suos nóbiles,

qui secum erant nutríti a iuventúte, et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret. Et regnávit Alexánder annis duódecim et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri eius regnum, unusquísque in loco suo; et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem eius, et fílii eórum post eos annis multis. Et multiplicáta sunt mala in terra.

Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus Epíphanes fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses, et regnávit in anno centésimo tricésimo séptimo regni Græcórum. In diébus illis exiérunt ex Israel fílii iníqui et suasérunt multis dicéntes: «Eámus et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt, quia, ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala». Et bonus visus est sermo in óculis eórum; et destinavérunt áliqui de pópulo et abiérunt ad regem, et dedit illis potestátem, ut fácerent iustítias géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Hierosólymis secúndum leges natiónum; et fecérunt sibi præpútia et recessérunt a testaménto sancto et iuncti sunt natiónibus et venúmdati sunt, ut fácerent malum.

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et cœpit regnáre in terra Ægýpti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægýptum in multitúdine gravi, in cúrribus et elephántis et equítibus et návium multitúdine; et constítuit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægýpti, et véritus est Ptolemæus a fácie eius et fugit, et cecidérunt vulneráti multi. Et comprehendérunt civitátes munítas in terra Ægýpti, et accépit spólia terræ Ægýpti. Et revérsus est Antíochus, postquam percússit Ægýptum in centésimo et quadragésimo tértio anno, et ascéndit ad Israel et ad Hierosólyma in multitúdine gravi et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia et accépit altáre áureum et candelábrum lúminis et univérsa vasa eius et mensam propositiónis et libatória et phíalas et páteras áureas et velum et corónas et ornaméntum áureum, quod in fácie templi erat; et commínuit ómnia. Et accépit argéntum et aurum et vasa concupiscibília et accépit thesáuros occúltos, quos invénit; et, sublátis ómnibus, ábiit in terram suam et fecit cædem hóminum et locútus est supérbia magna.

Responsorium — 2 Mac 7, 33; Hebr 12, 11

R/. Si nobis propter increpatiónem et correptiónem Deus noster módicum irátus est, * Iterum reconciliábitur Dóminus servis suis.

V/. Omnis disciplína in præsénti vidétur esse mæróris; póstea autem fructum reddit iustítiæ. * Iterum.

Lectio altera

Ex Constitutióne pastorāli Gáudium et spes Concílii Vaticáni secúndi de Ecclésia in mundo huius témporis (N. 78)

De pace fovenda

Pax non est mera abséntia belli, neque ad solum adversárum vírium æquilíbrium stabiliéndum redúcitur neque ex imperióso dominátu óritur, sed recte propriéque dícitur opus iustítiæ. Fructus exsístit órdinis, humánæ societáti a divíno suo fundatóre ínsiti et ab homínibus perfectiórem semper iustítiam sitiéntibus in actum deducéndi. Cum enim géneris humáni bonum commúne primária quidem sua ratióne lege ætérna regátur, sed, quoad id quod concréte éxigit, progrediénte témpore incessántibus mutatiónibus subiciátur, numquam pax pro semper acquisíta est, sed perpétuo ædificánda. Cum ínsuper lábilis sit humána volúntas necnon peccáto sauciáta, procurátio pacis constántem uniuscuiúsque expóscit passiónum dominatiónem et legítimæ auctoritátis invigilántiam.

Hoc tamen non súfficit. Pax hæc in terris obtinéri non potest nisi bonum personárum in tuto collocétur et hómines cum fidúcia divítias sui ánimi atque ingénii inter se sponte commúnicent. Firma volúntas álios hómines et pópulos eorúmque dignitátem reveréndi studiosúmque fraternitátis exercítium ad pacem construéndam omníno necessária sunt. Ita pax fructus étiam amóris exsístit, qui ultra ea progréditur quæ iustítia præstáre valet. Pax autem terréna, quæ ex dilectióne próximi óritur, figúra et efféctus est pacis Christi, a Deo Patre promanántis. Ipse enim Fílius incarnátus, princeps pacis, per crucem suam omnes hómines

Deo reconciliávit ac, restítuens ómnium unitátem in uno pópulo et uno córpore, in própria sua carne occídit ódium et, resurrectióne exaltátus, Spíritum caritátis in corda hóminum diffúdit.

Quaprópter omnes christiáni eníxe evocántur ut, veritátem faciéntes in caritáte, cum homínibus vere pacíficis sese úniant ad pacem implorándam et instaurándam. Eódem spíritu moti, non póssumus non laudáre eos, qui in iúribus vindicándis actióni violéntæ renuntiántes, ad média defensiónis recúrrunt quæ ceteróquin étiam debilióribus præsto sunt, dúmmodo hoc sine læsióne iúrium et obligatiónum aliórum vel communitátis fíeri possit.

RESPONSORIUM — Cf. 1 Chr 29, 11. 12; cf. Sir 50, 25; 2 Mac 1, 24

R/. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine; tu es super
omnes gentes. * Da pacem, Dómine, in diébus nostris.

V/. Dómine Deus, ómnium creátor, terríbilis et
fortis, iustus et miséricors. * Da pacem.

HYMNUS Te Deum, 212.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

AD LAUDES MATUTINAS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 184

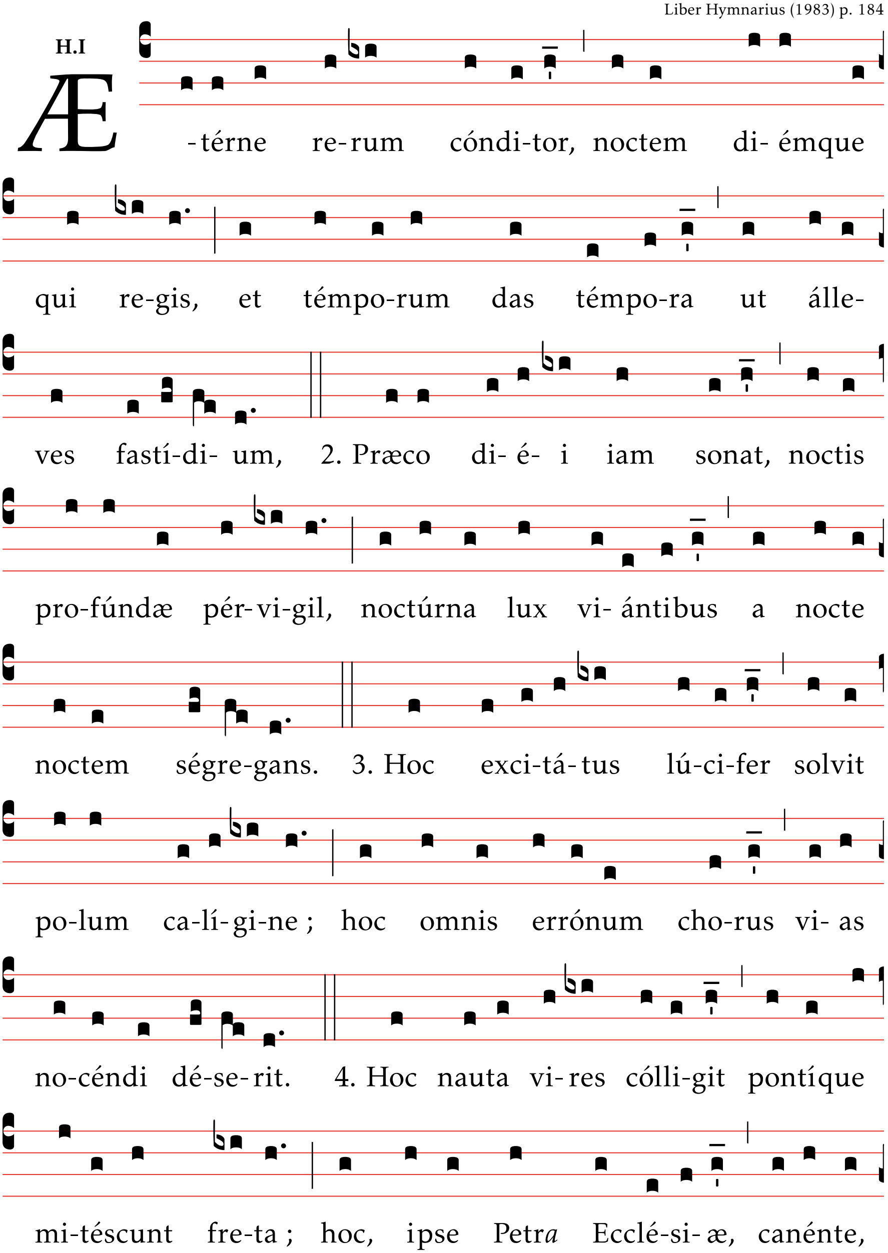

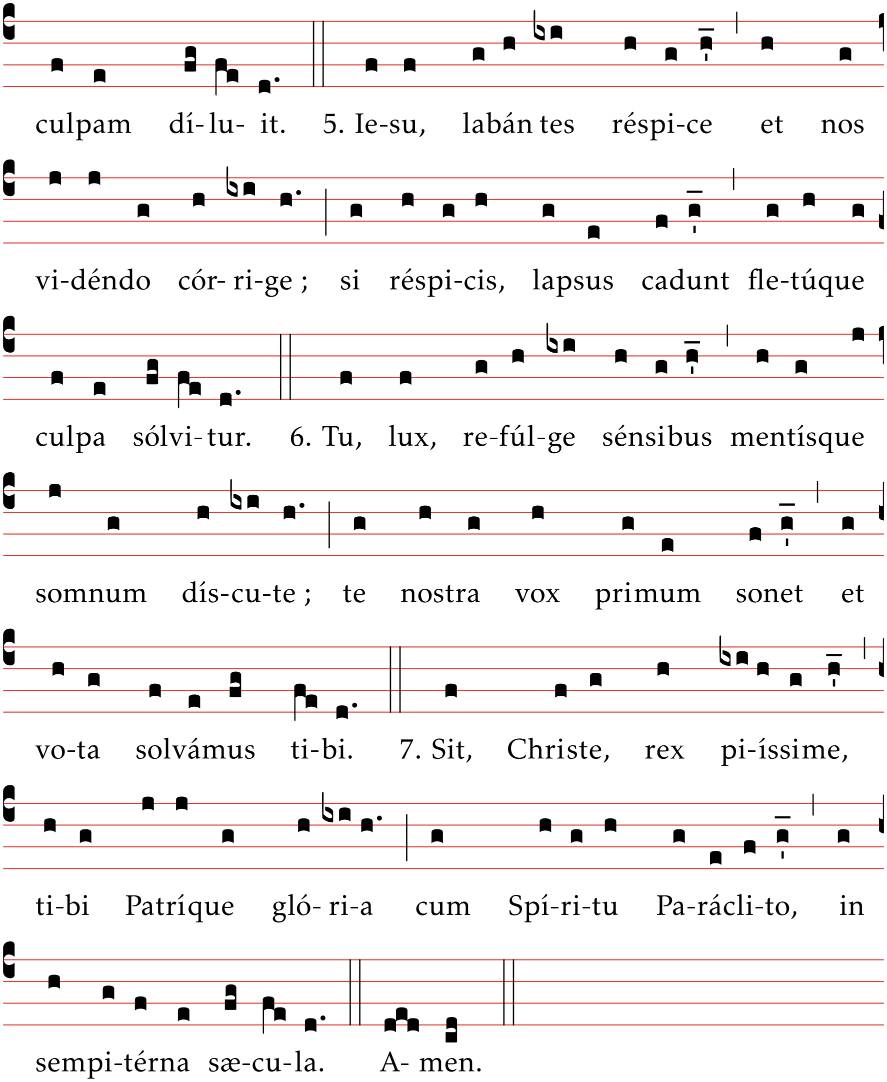
culpam dí-lu- it. 5. Ie-su, labán tes réspi-ce et nos
vi-déndo cór- ri-ge ; si réspi-cis, lapsus cadunt fle-túque
culpa sólvi- tur. 6. Tu, lux, re-fúl-ge sénsibus mentísque
somnum dís-cu-te ; te nostra vox primum sonet et
vo-ta solvámus ti-bi. 7. Sit, Christe, rex pi-íssime,
ti-bi Patríque gló- ri-a cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, in
sempi-térna sæ-cu-la. A- men.

Ps 92, 1

Psautier Monastique (1982) p. 418

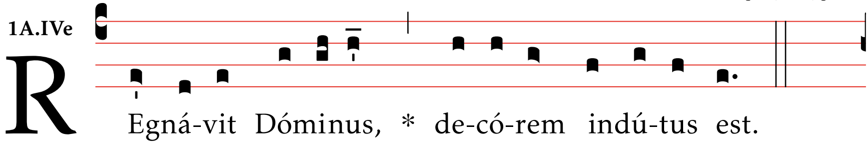

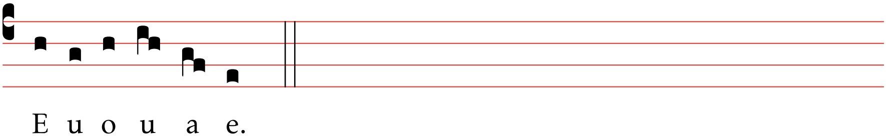

Psalmus 92 (93)
Magnificentia Domini creatoris

Regnavit Dominus, De*us noster omnipotens. Gaudeamus et exsultemus et demus gloriam ei (*Ap 19, 6. 7).

Dóminus regnávit! Decó*rem in***dú**tus est; *
  indútus est Dóminus, fortitú*dine præ***cín**xit se.
Etenim firmávit *orbem* **ter**ræ, *
  qui *non commo***vé**bitur.
Firmáta sedes *tua* **ex** tunc, *
  a *sæculo* **tu** es.
Elevavérunt flúmina, Dómine, †
  elevavérunt flúmina *vocem* **su**am, *
  elevavérunt flúmina *fragórem* **su**um.
Super voces aquárum multárum, †
  super poténtes elatió*nes* **ma**ris, *
  potens *in altis* **Dó**minus.
Testimónia tua credibília fac*ta sunt* **ni**mis; *
  domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitú*dinem di***é**rum.

Cf. Dan 3, 57

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 35

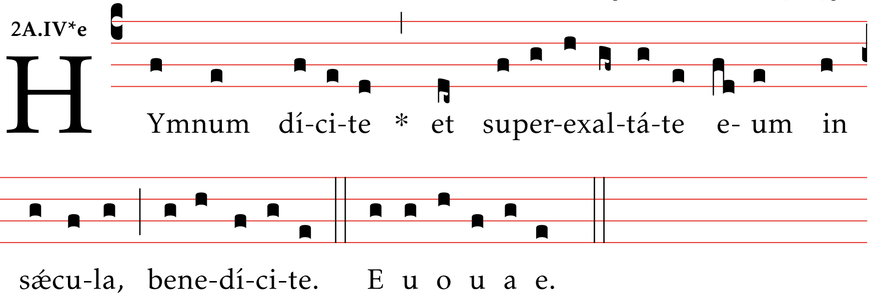

Canticum Dan 3, 57-88. 56
Omnis creatura laudet Dominum

Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius (Ap 19, 5).

Benedícite, ómnia ópera Dó*mini,* **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte **e**um in **sæ**cula.
Benedícite, *cæli*, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli **Dó**mini, **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cæ*los sunt,* **Dó**mino, *
benedícat omnis **vir**tus **Dó**mino.
Benedícite, sol et *luna*, **Dó**mino, *
benedícite, stellæ **cæ**li, **Dó**mino.
Benedícite, omnis imber *et ros,* **Dó**mino, *
benedícite, omnes **ven**ti, **Dó**mino.
Benedícite, ignis et *æstus*, **Dó**mino, *
benedícite, frigus et **æ**stus, **Dó**mino.
Benedícite, rores et pru*ína,* **Dó**mino, *
benedícite, gelu et **fri**gus, **Dó**mino.
Benedícite, glácies et *nives*, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et **di**es, **Dó**mino.
Benedícite, lux et té*nebræ,* **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et **nu**bes, **Dó**mino.

Benedícat *terra* **Dó**minum, *
laudet et superexáltet **e**um in **sæ**cula.
Benedícite, montes et *colles*, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia in **ter**ra, **Dó**mino.
Benedícite, mária et flú*mina*, **Dó**mino, *
benedícite, **fon**tes, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in *aquis*, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólucres **cæ**li, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et pé*cora*, **Dó**mino, *
benedícite, fílii **hó**minum, **Dó**mino.
Bénedic, Is*rael*, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte **e**um in **sæ**cula.
Benedícite, sacerdótes Dó*mini*, **Dó**mino, *
benedícite, servi **Dó**mini, **Dó**mino.
Benedícite, spíritus et ánimæ ius*tórum*, **Dó**mino, *
benedícite, sancti et húmiles **cor**de, **Dó**mino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mí*sael*, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte **e**um in **sæ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto* **Spí**ritu; *
laudémus et superexaltémus **e**um in **sæ**cula.
Benedíctus es in firma*ménto* **cæ**li *
et laudábilis et glori**ó**sus in **sæ**cula.

In fine huius cancici non dicitur Glória Patri.

Ps 148,1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 64

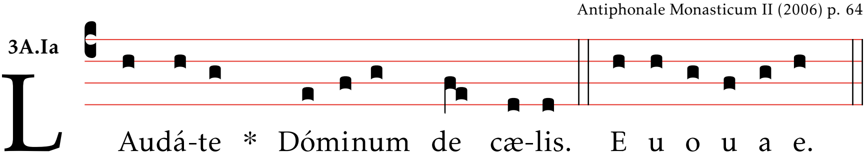

Psalmus 148
Præconium Domini creatoris

Sedenti super thronum et Agno benedictio et honor et gloria et potestas in sæcula sæculorum (Ap 5, 13).

(non repetitur) Laudáte Dóminum de cælis, *
† laudáte eum *in ex***cél**sis.
Laudáte eum, omnes **án**geli **e**ius, *
laudáte eum, omnes vir*tútes* **e**ius.
Laudáte eum, **sol** et **lu**na, *
laudáte eum, omnes stel*læ lu***cén**tes.
Laudáte eum, **cæ**li cæ**ló**rum, *
et aquæ omnes, quæ *super* **cæ**los sunt.
Laudent **no**men **Dó**mini, *
quia ipse mandávit, *et cre***á**ta sunt;
státuit ea in ætérnum et in **sæ**culum **sæ**culi *
præcéptum pósuit, et non *præter***í**bit.
Laudáte Dómi**num** de **ter**ra, *
dracónes et om*nes a***blý**ssi,
ignis, **gran**do, nix, **fu**mus, *
spíritus procellárum, qui facit *verbum* **e**ius,
montes et **om**nes **col**les, *
ligna fructífera et *omnes* **ced**ri,
béstiæ et uni**vér**sa **pé**cora, *
serpéntes et vólu*cres pen***ná**tæ.
Reges terræ et **om**nes **pó**puli, *
príncipes et omnes iú*dices* **ter**ræ,
iúven**es** et **vír**gines, *
senes cum *iuni***ó**ribus,
laudent **no**men **Dó**mini, *
quia exaltátum est nomen e*ius so***lí**us.
Magnificéntia eius super **cæ**lum et **ter**ram, *
et exaltávit cornu pó*puli* **su**i.
Hymnus ómnibus **sanc**tis **e**ius, *
fíliis Israel, pópulo, qui propín*quus est* **e**i.

LECTIO BREVIS — Ez 37, 12b-14

LECTIO BREVIS — Ez 37, 12b-14

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópulus meus. Et dabo spíritum meum in vobis, et vivétis, et collocábo vos super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus. Locútus sum et fácio, ait Dóminus Deus.

cf. Mt 16, 16

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 41

R/. br.

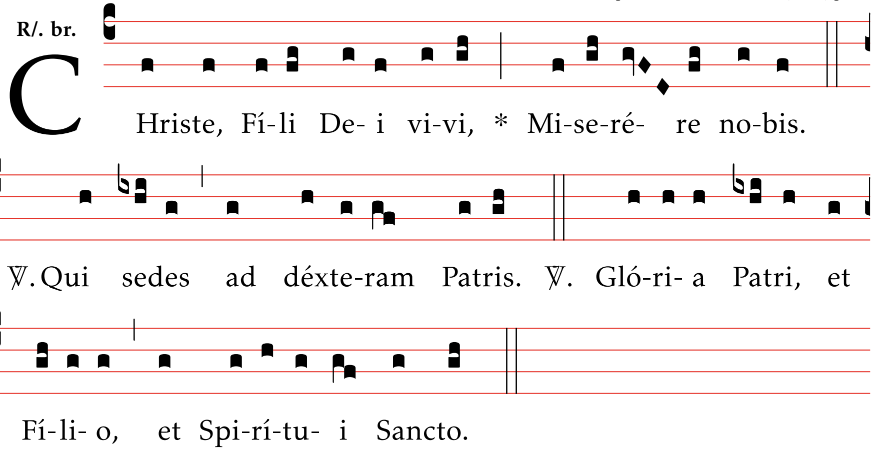

Mt 23, 8-10

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 143

BA.IVe

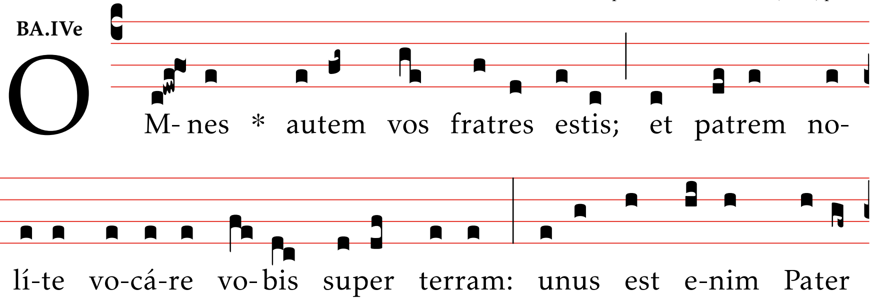

Preces

Deum, qui misit Spíritum Sanctum, ut fíeret lux beatíssima ómnium córdium, deprecémur instántes:

R/. Illúmina pópulum tuum, Dómine.

Benedíctus es, Deus, lux nostra, * qui propter glóriam tuam ad diem novum nos perveníre fecísti. R/.

Tu, qui per resurrectiónem Fílii tui mundum illuminásti, * per Ecclésiam tuam in omnes hómines hoc lumen effúnde. R/.

Qui Unigéniti tui discípulos per tuum Spíritum clarificásti, * hunc emítte in Ecclésiam tuam, quæ sit tibi fidélis. R/.

O lumen géntium, meménto eórum, qui adhuc in ténebris commorántur, * óculos áperi cordis eórum, ut te solum Deum verum agnóscant. R/.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 185

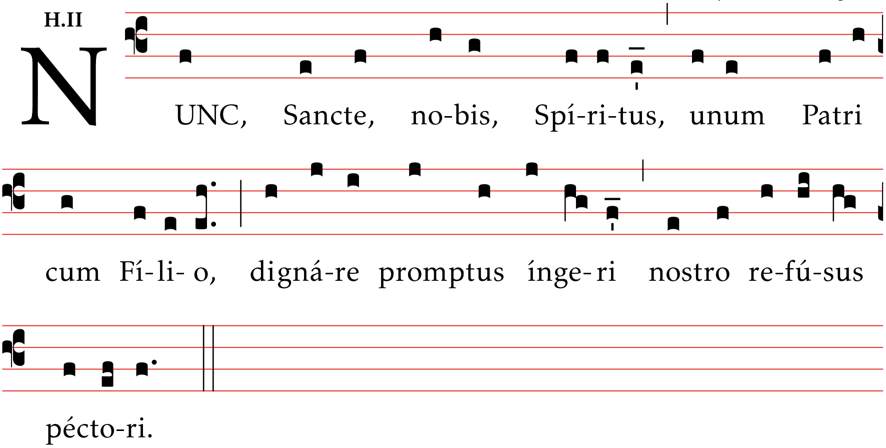

Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessiónem pérsonent,
flamméscat igne cáritas,
accéndat ardor próximos.

Per te sciámus da Patrem
noscámus atque Fílium,
te utriúsque Spíritum
credámus omni témpore. Amen.

Psalmodia

Ps 119, 1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 220

Psalmus 119 (120)
Desiderium pacis

In tribulatione patientes, orationi instantes (Rom 12, 12).

Ad Dóminum, cum tribulárer, cla**má**vi, *
    et **exaudí**vit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis men**dá**cii, *
    a **lin**gua dol**ó**sa.
Quid detur tibi aut quid apponátur **ti**bi, *
    lingua dol**ó**sa?
Sagíttæ poténtis a**cú**tæ *
    cum carbónibus iu**ni**pe**ró**rum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in **Mo**soch, *
    habitávi ad taber**ná**cula **Ce**dar!
Multum íncola fuit ánima **me**a *
    cum his, qui od**é**runt **pa**cem.
Ego eram pa**cí**ficus; *
    cum loquébar, illi **im**pugn**á**bant me.

Ps 120, 2

Psautier Monastique (1982) p. 570

Psalmus 120 (121)
Custos populi

Non esurient amplius, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus (Ap 7, 16).

Levábo óculos **me**os in **mon**tes: *
    unde véniet aux*ílium* **mi**hi?

Auxílium **me**um a **Dó**mino, *
  qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.
Non dabit in commotiónem **pe**dem **tu**um, *
  neque dormitábit, *qui cus***tó**dit te.
Ecce non dormitábit **ne**que **dór**miet, *
  qui cus*tódit* **Is**rael.
Dóminus custódit te, †
  Dóminus um**brá**culum **tu**um, *
  ad manum déx*teram* **tu**am.
Per diem sol non per**cú**tiet te, *
  neque lu*na per* **noc**tem.
Dóminus custódiet te ab **om**ni **ma**lo; *
  custódiet ánimam *tuam* **Dó**minus.
Dóminus custódiet intróitum tuum et **éx**itum **tu**um *
  ex hoc nunc et us*que in* **sæ**culum.

Ps 121, 1

Psautier Monastique (1982) p. 572

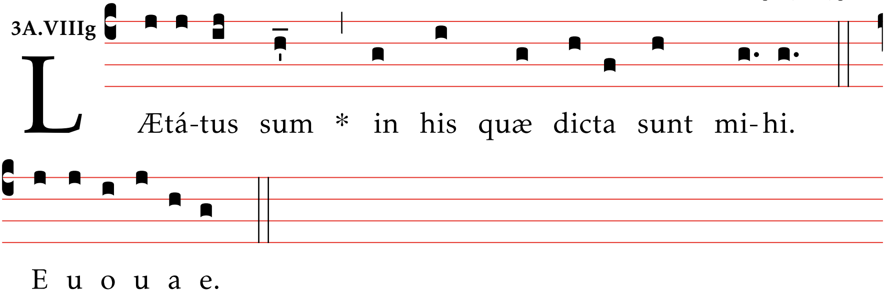

Psalmus 121 (122)
Civitas sancta Ierusalem

Accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis,
Ierusalem cælestem (Hebr 12, 22).

Lætátus sum in eo quod dixérunt **mi**hi: *
  «In domum Dó*mini* **í**bimus».

Stantes iam sunt pedes **nos**tri *
in portis tu*is, Ie***rú**salem.
Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cí**vitas, *
sibi compácta *in i***dí**psum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dó**mini, *
testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad iu**dí**cium, *
sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Ie**rú**salem: *
«Secúri sint *dili***gén**tes te!
Fiat pax in muris **tu**is, *
et secúritas in túr*ribus* **tu**is!».
Propter fratres meos et próximos **me**os *
loquar: «**Pax** in te!».
Propter domum Dómini Dei **nos**tri *
exquíram *bona* **ti**bi.

Lectio brevis — Rom 8, 15-16

Non accepístis spíritum servitútis íterum in timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater! Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro quod sumus fílii Dei.

V/. Apud te, Dómine, est fons vitæ.
R/. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Christum.

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 186

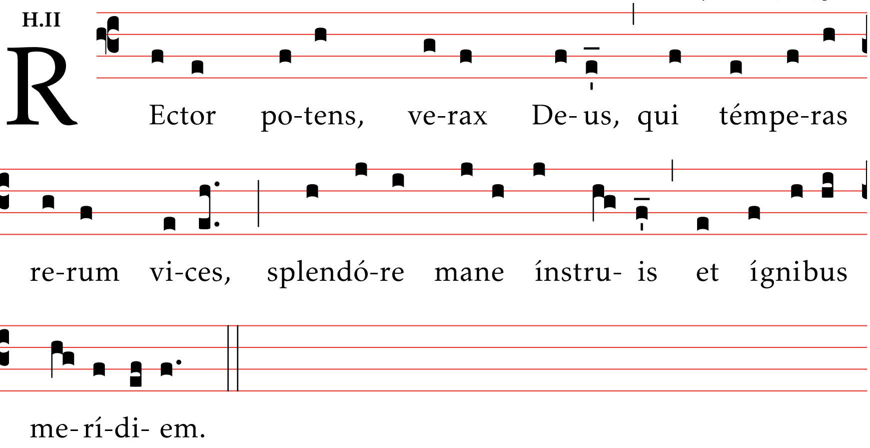

Exstíngue flammas lítium,
aufer calórem nóxium,
confer salútem córporum
verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Ps 122, 1.3

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 222

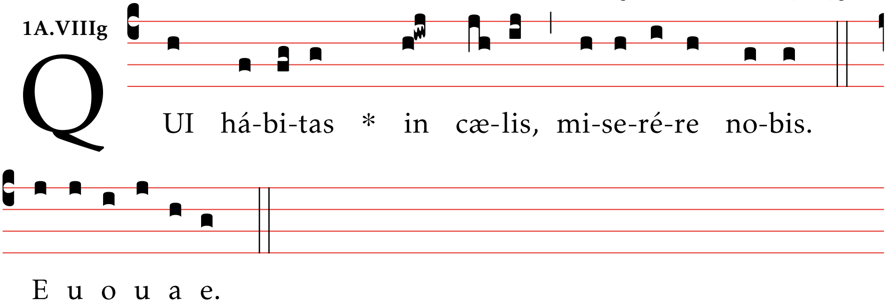

Psalmus 122 (123)
Dominus fiducia populi

Duo cæci ... clamaverunt: «Domine, miserere nostri, Fili David» (Mt 20, 30).

Ad te levávi óculos **me**os, *
qui hábi*tas in* **cæ**lis.
Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum su**ó**rum, *
sicut óculi ancíllæ ad manus dó*minæ* **su**æ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum **nos**trum, *
donec misere*átur* **nos**tri.
Miserére nostri, Dómine, miserére **nos**tri, *
quia multum repléti sumus des*pecti***ó**ne;
quia multum repléta est ánima **nos**tra *
derisióne abundántium et despectióne *super***bó**rum.

Ps 123, 8

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 223

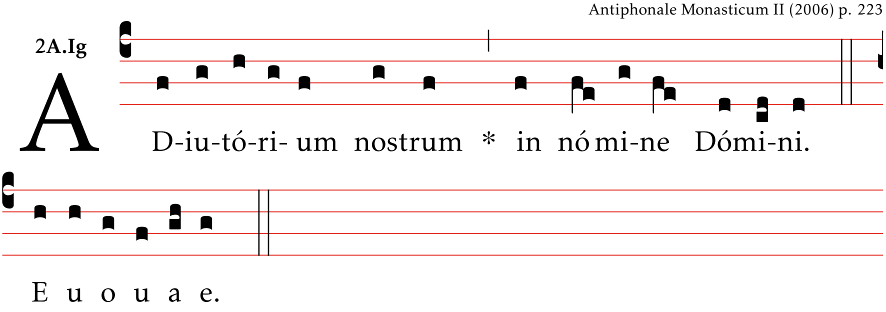

Psalmus 123 (124)
Adiutorium nostrum in nomine Domini

Dixit Dominus Paulo: «Noli timere ... quia ego sum tecum» (Act 18, 9-10).

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, †
nisi quia Dóminus **e**rat in **no**bis, *
cum exsúrgerent hó*mines* **in** nos:

forte vivos **deglutís**sent nos, *
cum irascerétur furor *eórum* **in** nos.
Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
torrens pertransísset **ánimam** **nos**tram *
fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ in*tumes***cén**tes.
Bene**díc**tus **Dó**minus; *
qui non dedit nos in direptiónem dénti*bus e***ó**rum.
Anima nostra sicut **pas**ser **eré**pta est *
de láque*o ve***nán**tium:
láqueus con**trí**tus est, *
et nos *erépti* **su**mus.
Adiutórium nostrum in **nó**mine **Dó**mini, *
qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.

Ant. 3 In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 124 (125)
Dominus custos populi sui

Pax super Israel Dei (Gal 6, 16).

Qui confídunt in Dómino sicut mons Sion: *
non commovébitur, in ætérnum manet.
Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
et Dóminus in circúitu pópuli sui *
ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iustórum, *
ut non exténdat iusti ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis *
et rectis corde.
Declinántes autem per vias pravas †
addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *
Pax super Israel!

Lectio brevis Rom 8, 22-23

Scimus quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

V/. Bénedic, ánima mea, Dómino.
R/. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Christum.

AD NONAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 187

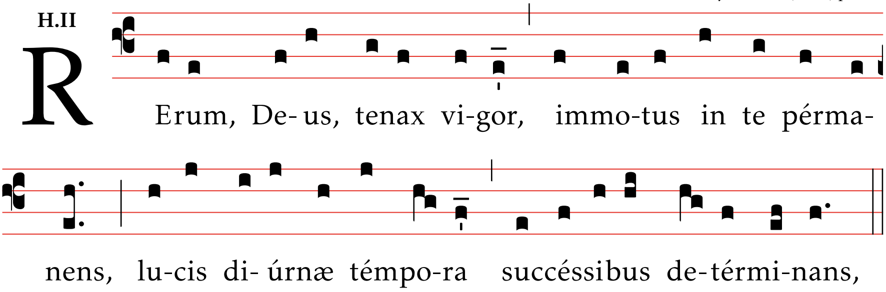

Largíre clarum véspere,
quo vita numquam décidat,
sed præmium mortis sacræ
perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Antiphonale Monasticum (1934) p. 389

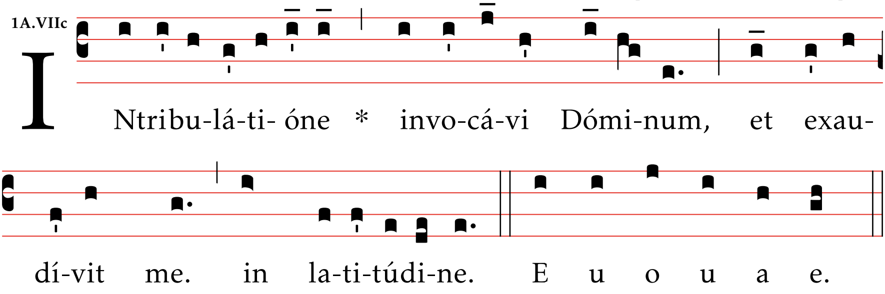

Psalmus 117 (118)
Vox iubilationis et salutis

Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificatoribus,
qui factus est in caput anguli (Act 4, 11).

I

Confitémini Dómino, **quó**niam **bo**nus, *
quóniam in sæculum miseri**cór**dia **e**ius.
Dicat nunc Israel, **quó**niam **bo**nus, *
quóniam in sæculum miseri**cór**dia **e**ius.
Dicat nunc **do**mus **A**aron, *
quóniam in sæculum miseri**cór**dia **e**ius.
Dicant nunc, qui **ti**ment **Dó**minum, *
quóniam in sæculum miseri**cór**dia **e**ius.
De tribulatióne invo**cá**vi **Dó**minum, *
et exaudívit me edúcens in lati**tú**dinem **Dó**minus.
Dóminus **me**cum, *
non timébo, quid fáciat **mi**hi **ho**mo.
Dóminus mecum adi**ú**tor **me**us, *
et ego despíciam ini**mí**cos **me**os.

Bonum est con**fú**gere ad **Dó**minum *
    quam confídere in **hó**mine.
Bonum est con**fú**gere ad **Dó**minum *
    quam confíde**re** in prin**cí**pibus.

Ps 117, 16

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 139

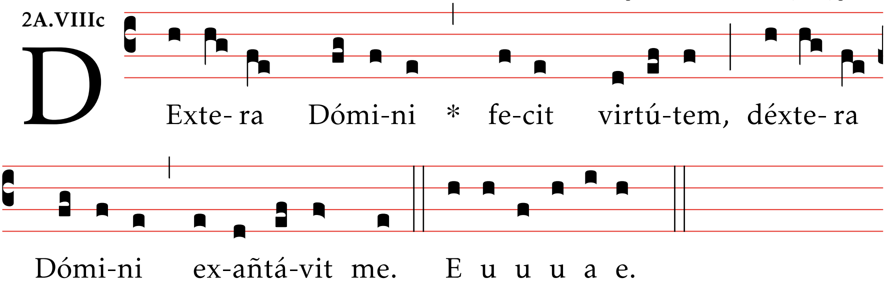

II

Omnes gentes circui**é**runt me, *
    et in nómine Dómini ex*cídi* **e**os.
Circumdántes circumde**dé**runt me, *
    et in nómine Dómini ex*cídi* **e**os.
Circumdedérunt me sicut apes †
    et exarsérunt sicut ignis in **spi**nis, *
    et in nómine Dómini ex*cídi* **e**os.
Impelléntes impulérunt me, ut **cá**derem, *
    et Dómi*nus ad***iú**vit me.
Fortitúdo mea et laus mea **Dó**minus *
    et factus est mihi *in sa***lú**tem.
Vox iubilatiónis et sa**lú**tis *
    in tabernácu*lis ius***tó**rum:
«Déxtera Dómini fecit virtútem! †
    Déxtera Dómini exal**tá**vit me; *
    déxtera Dómini fe*cit vir***tú**tem!».

Non móriar, sed **vi**vam *
 et narrábo *ópera* **Dó**mini.
Castígans castigávit me **Dó**minus *
 et morti non *trádi***dit** me.

Ps 117, 25

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 129

3A.IId

III

Aperíte mihi portas ius**tí**tiæ; *
 ingréssus in eas confité*bor* **Dó**mino.
Hæc porta **Dó**mini; *
 iusti intrábunt *in* **e**am.
Confitébor tibi, quóniam exau**dís**ti me *
 et factus es mihi in *sa***lú**tem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædifi**cán**tes, *
 hic factus est in ca*put* **án**guli;
a Dómino factum est **is**tud *
 et est mirábile in ócu*lis* **nos**tris.
Hæc est dies, quam fecit **Dó**minus: *
 exsultémus et lætémur *in* **e**a.
O Dómine, salvum **me** fac; *
 o Dómine, da prosper*i***tá**tem!
Benedíctus, qui venit in nómine **Dó**mini. *
 Benedícimus vobis de do*mo* **Dó**mini.

Deus Dóminus et illúxit **no**bis. *
Instrúite sollemnitátem in ramis condénsis usque ad córnu*a al***tá**ris.
Deus meus es tu, et confitébor **ti**bi, *
Deus meus, et ex*al***tábo** te.
Confitémini Dómino, quóniam **bo**nus, *
quóniam in sæculum misericórdi*a* **e**ius.

Lectio brevis 2 Tim 1, 9

Deus nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra sed secúndum propósitum suum et grátiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária.

V/. Dedúxit eos Dóminus in spe, et non timuérunt.
R/. Indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ.

Oratio, ut supra.

AD II VESPERAS

Omnia ut in AR II (v.i. p. 191), præter sequentem. Oratio ut supra.

Mt 23, 11.12

Antiphonale Romanum II (2009) p. 321

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Cantus Missæ (1995) p. 8

Hymnus ut in p. 44.

Psalmodia

Ps 90, 1

Psautier Monastique (1982) p. 702

Psalmus 90 (91)
In protectione Altissimi

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones (Lc 10, 19).

Qui hábitat in protectióne Al**tís**simi, *
sub umbra Omnipoténtis *commo***rá**bitur.
Dicet Dómino: †
«Refúgium meum et fortitúdo **me**a, *
Deus meus, sperá*bo in* **e**um».
Quóniam ipse liberábit te de láqueo ve**nán**tium *
et a ver*bo ma***lí**gno.
Alis suis obumbrábit tibi, †
et sub pennas eius con**fú**gies; *
scutum et loríca vé*ritas* **e**ius.

Non timébis a timóre noctúrno, a sagítta volánte in die, †
a peste perambulánte in **té**nebris, *
ab extermínio vastánte *in me***rí**die.
Cadent a látere tuo mille †
et decem mília a dextris **tu**is; *
ad te autem non ap*propin***quá**bit.
Verúmtamen óculis tuis conside**rá**bis, *
et retributiónem peccató*rum vi***dé**bis.
Quóniam tu es, Dómine, refúgium **me**um. *
Altíssimum posuísti habitá*culum* **tu**um.
Non accédet ad te **ma**lum, *
et flagéllum non appropinquábit taberná*culo* **tu**o,
quóniam ángelis suis mandábit **de** te, *
ut custódiant te in ómnibus *viis* **tu**is.
In mánibus por**tá**bunt te, *
ne forte offéndas ad lápidem *pedem* **tu**um.
Super áspidem et basilíscum ambu**lá**bis *
et conculcábis leónem *et dra***có**nem.
Quóniam mihi adhæsit, liberábo **e**um; *
suscípiam eum, quóniam cognóvit *nomen* **me**um.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum; †
cum ipso sum in tribulati**ó**ne, *
erípiam eum et glorifi*cábo* **e**um.
Longitúdine diérum replébo **e**um *
et osténdam illi salu*táre* **me**um.

Lectio brevis Ap 22, 4-5

Vidébunt fáciem Dómini, et nomen eius in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit, et non egent lúmine lucérnæ neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit super illos, et regnábunt in sæcula sæculórum.

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 231

Antiphona ad Nunc Dimittis

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 233

CANTICUM EVANGELICUM Lc 2, 29-32

Christus lumen gentium et gloria Israel

Nunc dimíttis servum **tu**um, **Dómi**ne, *
    secúndum verbum **tu**um in **pa**ce,

quia vidérunt **ó**culi **mei** *
salu**tá**re **tu**um,
quod pa**rá**sti *
ante fáciem ómnium **popu****ló**rum,
lumen ad revelati**ó**nem **gén**tium *
et glóriam plebis **tu**æ **Isra**el.

Oratio

Vox nostra te, Dómine, humíliter deprecétur, † ut, domínicæ resurrectiónis hac die mystério celebráto, * in pace tua secúri a malis ómnibus quiescámus, et in tua resurgámus laude gaudéntes. Per Christum.

FERIA II HEBDOMADÆ III

AD INVITATORIUM

V/. Dómine, lábia.

ANTIPHONA

Liber Hymnarius (1983) p. 179

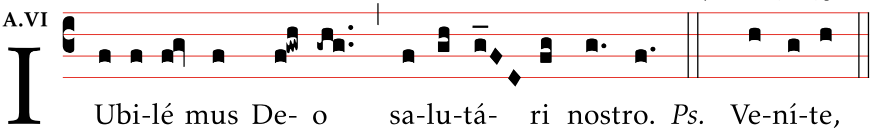

Psalmus invitatorius 94, ut in Liber Hymnarius, p 149.

AD OFFICIUM LECTIONIS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

HYMNUS

I. Quando Officium lectionis canitur noctu vel summo mane:

Liber Hymnarius (1983) p. 190

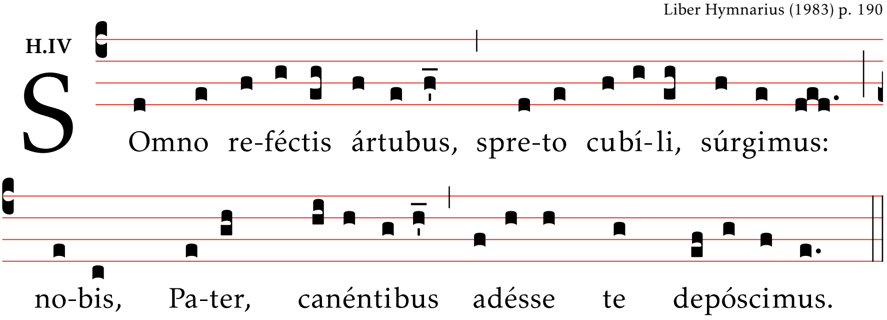

Te lingua primum cóncinat,
te mentis ardor ámbiat,
ut áctuum sequéntium
tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini
et nox diúrno síderi,
ut culpa, quam nox íntulit,
lucis labáscat múnere.

Precámur ídem súpplices
noxas ut omnes ámputes,
et ore te canéntium
laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

II. Quando Officium lectionis canitur diurno tempore (eadem tono):

Ætérna lux, divínitas,
in unitáte Trínitas,
te confitémur débiles,
te deprecámur súpplices.

Summum Paréntem crédimus
Natúmque Patris únicum,
et caritátis vínculum
qui iungit illos Spíritum.

O véritas, o cáritas,
o finis et felícitas,
speráre fac et crédere,
amáre fac et cónsequi.

Qui finis et exórdium
rerúmque fons es ómnium,
tu solus es solácium,
tu certa spes credéntium.

Qui cuncta solus éfficis
cunctísque solus súfficis,
tu sola lux es ómnibus
et præmium sperántibus.

Christum rogámus et
Patrem,Christi Patrísque Spíritum;
unum potens per ómnia,
fove precántes, Trínitas. Amen.

Ps 49, 1

Psautier Monastique (1982) p. 242

1A.VIIIg

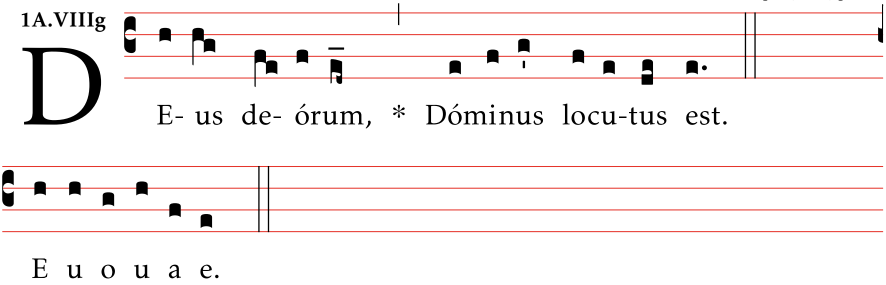

Psalmus 49 (50)
Vera in Dominum pietas

Non veni solvere legem, sed adimplere (Cf. Mt 5, 17).

I

(non repetitur) Deus deórum Dóminus locútus est *
† et vocávit terram a solis ortu usque *ad oc***cá**sum.
Ex Sion speciósa decóre Deus il**lú**xit, *
Deus noster véniet et *non si***lé**bit:
ignis consúmens est in conspéctu **ei**us *
et in circúitu eius tem*péstas* **vá**lida.
Advocábit cælum de**súr**sum *
et terram discérnere pó*pulum* **su**um:
«Congregáte mihi sanctos **me**os, *
qui disposuérunt testaméntum meum in *sacri***fí**cio».
Et annuntiábunt cæli iustítiam **ei**us, *
quóniam *Deus* **iu**dex est.

II

«Audi, pópulus meus, et loquar; †
   Israel, et testificábor ad**vér**sum te: *
   Deus, Deus *tuus* **e**go sum.
Non in sacrifíciis tuis árgu**am** te; *
   holocáusta enim tua in conspéctu me*o sunt* **sem**per.
Non accípiam de domo tua **ví**tulos, *
   neque de grégibus *tuis* **hi**rcos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ sil**vá**rum, *
   iumentórum mil*le in* **món**tibus.
Cognóvi ómnia volatília **cæ**li, *
   et, quod movétur in *agro*, **me**um est.
Si esuríero non dicam **ti**bi; *
   meus est enim orbis terræ et pleni*túdo* **e**ius.
Numquid manducábo carnes tau**ró**rum *
   aut sánguinem hirc*órum po***tá**bo?
Immola Deo sacrifícium **lau**dis *
   et redde Altíssimo *vota* **tu**a;
et ínvoca me in die tribulati**ó**nis: *
   éruam te, et honor*ifi***cá**bis me».

III

Peccatóri autem dixit Deus: †
   «Quare tu enárras præcépta **me**a *
   et assúmis testaméntum meum *in os* **tu**um?
Tu vero odísti disci**plí**nam *
   et proiecísti sermónes me*os ret***rór**sum.
Si vidébas furem, currébas cum **e**o; *
   et cum adúlteris erat pór*tio* **tu**a.
Os tuum dimittébas ad ma**lí**tiam, *
   et lingua tua concin*nábat* **do**los.

Sedens advérsus fratrem tuum loque**bá**ris *
    et advérsus fílium matris tuæ proferé*bas op***pró**brium.
Hæc fecísti, et tácui. †
    Existimásti quod eram tui **sí**milis. *
    Arguam te et státuam illa contra fá*ciem* **tu**am.
Intellégite hæc, qui obliviscímini **De**um, *
    nequándo rápiam, et non sit *qui e***rí**piat.
Qui immolábit sacrifícium laudis, honorificábit me, †
    et, qui immaculátus est in **vi**a, *
    osténdam illi salu*táre* **De**i».

V/. Audi, pópule meus, et loquar.
R/. Deus, Deus tuus ego sum.

Lectio prior — De libro primo Machabæórum 1, 41-64

Persecutio Antiochi

In diébus illis: Scripsit rex Antíochus omni regno suo, ut essent univérsi pópulus unus, et relínqueret unusquísque legem suam. Et recepérunt omnes gentes secúndum verbum regis Antíochi; et multi ex Israel consensérunt cúltui eius et sacrificavérunt idólis et coinquinavérunt sábbatum. Et misit rex libros per manus nuntiórum in Ierúsalem et in civitátes Iudæ, ut sequeréntur leges géntium terræ, et prohibére holocáusta et sacrifícia et placatiónes fíeri in templo Dei et contamináre sábbata et dies sollémnes et pollúere sancta et sanctos, instrúere aras et templa et idóla et immoláre porcína et pécora commúnia et relínquere fílios suos incircumcísos et pollúere ánimas eórum in omni immúndo et abominatióne, ita ut oblivisceréntur legem et immutárent omnes iustificatiónes; et quicúmque non fécerit secúndum verbum regis Antíochi, moriétur. Secúndum ómnia verba hæc scripsit omni regno suo et præpósuit consideratóres super omnem pópulum et mandávit civitátibus Iudæ immoláre per civitátem et civitátem. Et congregáti sunt multi de pópulo ad eos, omnes, qui derelíquerant legem Dómini, et fecérunt mala in terra; et posuérunt

Israel in ábditis et in abscónditis fugitivórum locis.

Die quinta décima mensis Cásleu, quinto et quadragésimo et centésimo anno, ædificávit abominatiónem desolatiónis super altáre; et per civitátes Iudæ in circúitu ædificavérunt aras et ante iánuas domórum et in platéis sacrificábant. Et libros Legis, quos invenérunt, combussérunt igne scindéntes eos; et ubicúmque inveniebátur apud áliquem liber testaménti, et si quis consentiébat legi, constitútio regis interficiébat eum. In virtúte sua faciébant hæc Israéli, ómnibus, qui inveniebántur in omni mense et mense in civitátibus. Et quinta et vicésima die mensis sacrificábant super aram, quæ erat super altáre; et mulíeres, quæ circumcíderant fílios suos, interficiébant secúndum iussum — et suspendébant infántes a cervícibus eórum — et domos eórum et eos, qui circumcíderant illos. Et multi in Israel obtinuérunt et confortáti sunt apud se, ut non manducárent immúnda, et elegérunt mori, ut non pollueréntur escis et non profanárent testaméntum sanctum, et moriebántur. Et facta est ira magna super Israel valde.

Responsorium — Cf. Dan 9, 18a; Act 4, 29

R/. Aperi óculos tuos et vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos; * Tu, Dómine, exténde brácchium tuum et líbera ánimas nostras.

V/. Et nunc réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. * Tu, Dómine.

Lectio altera

Ex Constitutióne pastoráli Gáudium et spes Concílii Vaticáni secúndi de Ecclésia in mundo huius témporis (Nn. 82-83)

Ad novos pacificos sensus mentes instituere oportet

Cáveant hómines ne solúmmodo conátibus quorúndam se commíttant, quin de própriis méntibus curent. Nam populórum moderatóres, qui

boni commúnis própriæ gentis sponsóres sunt et simul boni univérsi orbis promotóres, ex multitúdinum opiniónibus et ánimi sénsibus quam máxime pendent. Nihil eis prodest ut paci ædificándæ instent, quámdiu hostilitátis, contémptus et diffidéntiæ sensus, «raciália» ódia necnon obstinátæ ideologíæ, hómines dívidunt atque inter se oppónunt. Hinc máxima necéssitas urget renovátæ méntium educatiónis novæque in pública opinióne inspiratiónis.

Qui óperi educatiónis se dévovent, præsértim iúvenum, aut opiniónem públicam effórmant, tamquam gravíssimum offícium réputent curam mentes ómnium ad novos pacíficos sensus instituéndi. Nos omnes quidem commutáre corda nostra opórtet, univérsum orbem et illa múnera prospiciéntes quæ nos, una simul, ágere póssumus ut genus nostrum ad melióra profíciat. Nec falsa spes nos decípiat. Nisi enim, dimíssis inimicítiis et ódiis, firma honestáque pacta de pace universáli in futúro concludántur, humánitas quæ iam in gravi discrímine versátur, quamvis sciéntia mirábili prædita, forsan funéste ad illam horam adducétur, in qua non áliam pacem quam horréndam mortis pacem experiátur. Attamen, dum hæc profert, Ecclésia Christi, in média anxietáte huius témporis constitúta, firmíssime speráre non cessat. Ætáti nostræ íterum iterúmque, opportúne importúne, núntium apostólicum propónere inténdit: Ecce nunc tempus acceptábile ut muténtur corda, ecce nunc dies salútis.

Ad pacem ædificándam ante ómnia requíritur ut eradicéntur causæ discordiárum inter hómines, quibus bella alúntur, præsértim iniustítiæ. Non paucæ eárum ex nímiis inæqualitátibus œconómicis provéniunt, necnon ex necessáriis remédiis retardátis. Aliæ vero ex spíritu dominatiónis et personárum contémptu oriúntur et, si in causas profundióres inquírimus, ex humána invídia, diffidéntia, supérbia aliísque egoísticis passiónibus. Cum tot órdinis deféctus homo ferre non possit, ex iis conséquitur ut, étiam bello non sæviénte, mundus indesinénter contentiónibus inter hómines et violéntiis inficiátur.

Cum ínsuper éadem mala in relatiónibus inter ipsas natiónes inveniántur, necessárium omníno est ut, ad illa vincénda vel præveniénda,

et ad effrenátas violéntias coercéndas, mélius et fírmius cooperéntur et coordinéntur institutiónes internationáles necnon indefésse stimulétur creátio organismórum qui pacem promóveant.

Responsorium — Ps 33 (34), 15

R/. Doctrínam sapiéntiæ dedi in corde tuo, dicit Dóminus; * Et exaudívi te, ut prótegam civitátem istam, et sit pax in diébus tuis.

V/. Divérte a malo et fac bonum, inquíre pacem
et perséquere eam. * Et exaudívi.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Christum.

AD LAUDES MATUTINAS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 191

Verúsque sol, illábere
micans nitóre pérpeti,
iubárque Sancti Spíritus
infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ,
culpam reléget lúbricam.

Infórmet actus strénuos,
dentem retúndat ínvidi,
casus secúndet ásperos,
donet geréndi grátiam.

Mentem gubérnet et regat
casto, fidéli córpore;
fides calóre férveat,
fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
potúsque noster sit fides;
læti bibámus sóbriam
ebrietátem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat;
pudor sit ut dilúculum,
fides velut merídies,
crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit;
Auróra totus pródeat,
in Patre totus Fílius
et totus in Verbo Pater. Amen.

PSALMODIA

Ps 83, 5

Psautier Monastique (1982) p. 378

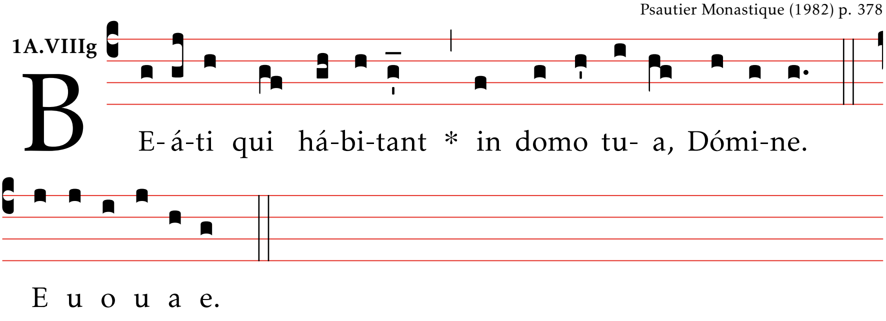

Psalmus 83 (84)
Desiderium templi Domini

Non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus (Hebr 13, 14).

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine vir**tú**tum! *
    Concupíscit et déficit ánima mea in *átria* **Dó**mini.
Cor meum et caro **mea** *
    exsultavérunt in *Deum* **vi**vum.
Etenim passer invénit sibi domum, †
    et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos **su**os: *
    altária tua, Dómine virtútum, rex meus et *Deus* **me**us.
Beáti, qui hábitant in domo **tu**a: *
    in perpétu*um lau***dá**bunt te.
Beátus vir, cuius est auxílium **abs** te, *
    ascensiónes in corde su*o dis***pó**suit.
Transeúntes per vallem sitiéntem in fontem ponent **e**am, *
    étenim benedictiónibus véstiet eam plúvia *matu***tí**na.
Ibunt de virtúte in vir**tú**tem, *
    vidébitur Deus deó*rum in* **Si**on.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem **me**am; *
    áuribus pércipe, *Deus* **Ia**cob.
Protéctor noster áspice, **De**us, *
    et réspice in fáciem *christi* **tu**i.
Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília, †
    elégi ad limen esse in domo Dei **mei** *
    magis quam habitáre in tabernáculis *pecca***tó**rum.
Quia sol et scutum est Dóminus Deus, †
    grátiam et glóriam dabit **Dó**minus; *
    non privábit bonis eos, qui ámbulant in *inno***cén**tia.
Dómine vir**tú**tum, *
    beátus homo, qui *sperat* **in** te.

Is 2, 3

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 13

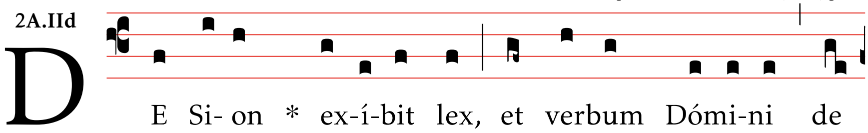

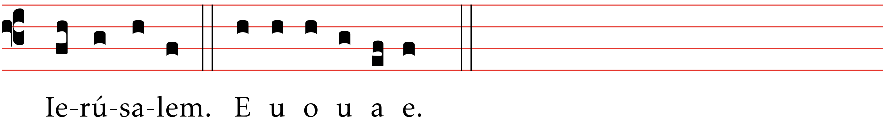

Canticum Is 2, 2-5
Mons domus Domini in vertice montium

Omnes gentes venient et adorabunt in conspectu tuo (Ap 15, 4).

Erit in novíssimis di**é**bus *
præparátus mons domus Dómini in vérti*ce* **mónti**um,
et elevábitur super **col**les, *
et fluent ad eum om*nes* **gen**tes.
Et ibunt pópuli multi et dicent: †
«Veníte et ascendámus ad montem **Dó**mini, *
ad domum De*i* **Ia**cob,
ut dóceat nos vias **su**as, *
et ambulémus in sémi*tis* **e**ius»;
quia de Sion ex**í**bit lex *
et verbum Dómini de *Ie***rúsa**lem.
Et iudicábit **gen**tes *
et árguet pópu*los* **mul**tos,
et conflábunt gládios suos in **vó**meres *
et lánceas suas *in* **fal**ces;
non levábit gens contra gentem **glá**dium, *
nec exercebúntur ultra *ad* **prœli**um.
Domus Iacob, ve**ní**te, *
et ambulémus in lúmi*ne* **Dómi**ni.

Ps 95, 2

Psautier Monastique (1982) p. 426

3A.IId

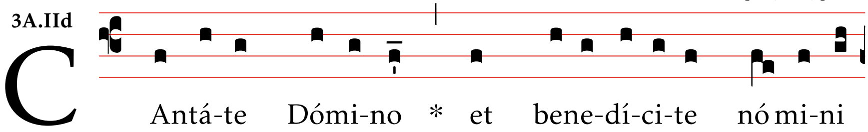

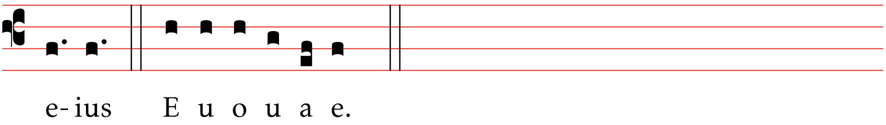

Psalmus 95 (96)

Dominus rex et iudex omnis terræ

Cantabant quasi canticum novum ante sedem
in conspectu Agni (Cf. Ap 14, 3).

Cantáte Dómino cánticum **no**vum, *
  cantáte Dómino, om*nis* **ter**ra.
Cantáte Dómino, benedícite nómini **e**ius, *
  annuntiáte de die in diem salutá*re* **e**ius.
Annuntiáte inter gentes glóriam **e**ius, *
  in ómnibus pópulis mirabíli*a* **e**ius.
Quóniam magnus Dóminus et laudábilis **ni**mis, *
  terríbilis est super om*nes* **de**os.
Quóniam omnes dii géntium **iná**nia, *
  Dóminus autem cæ*los* **fe**cit.
Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu **e**ius, *
  poténtia et decor in sanctuári*o* **e**ius.
Afférte Dómino, famíliæ populórum, †
  afférte Dómino glóriam et po**tén**tiam, *
  afférte Dómino glóriam nómi*nis* **e**ius.
Tóllite hóstias et introíte in átria **e**ius, *
  adoráte Dóminum in splendó*re* **sanc**to.
Contremíscite a fácie eius, univérsa **ter**ra, *
  dícite in géntibus: «Dóminus *re*g**ná**vit!».
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commo**vé**bitur; *
  iudicábit pópulos in æ*qui***tá**te.

Læténtur cæli et exsúltet terra, †
sonet mare et plenitúdo **eius**; *
gaudébunt campi et ómnia, quæ *in* **eis** sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum †
a fácie Dómini, quia **ve**nit, *
quóniam venit iudicá*re* **ter**ram.
Iudicábit orbem terræ in ius**tí**tia *
et pópulos in veritá*te* **su**a.

Lectio brevis

Iac 2, 12-13

Sic loquímini et sic fácite sicut per legem libertátis iudicándi. Iudícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam; superexúltat misericórdia iudício.

Ps 71, 18

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 65

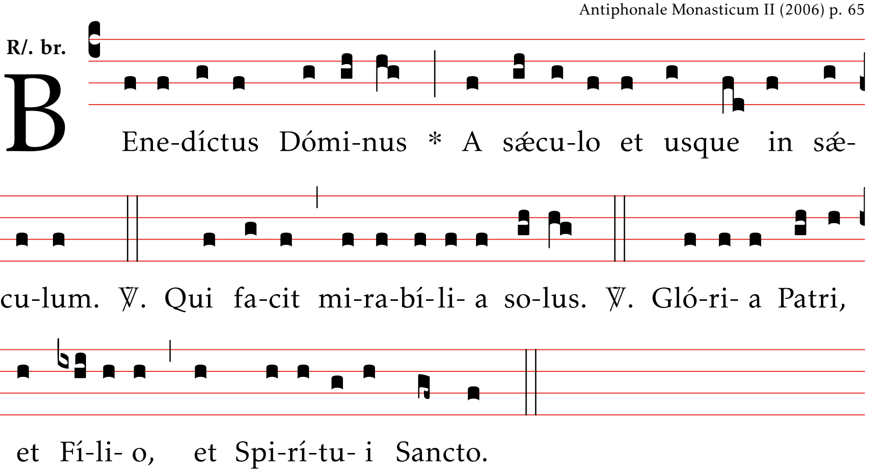

Lc 1, 68

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 66

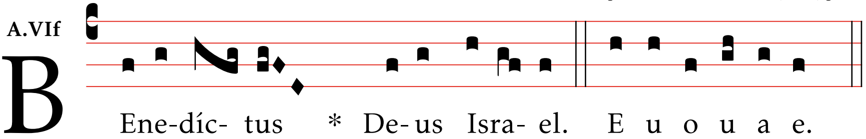

Non repetitur in cantico.

Preces

Deum, qui hómines in mundo pósuit, ut concórditer ad suam glóriam opus fíeret ab illis, eníxe rogémus:

R/. Fac nos te glorificáre, Dómine.

Creátor universórum Deus, benedícimus tibi, * qui nobis mundi bona dedísti vitámque nostram hucúsque servásti. R/.

Réspice nos, qui labórem cotidiánum suscípimus, * et óperis tui partícipes nos tuæ voluntáti confórma. R/.

Opus nostrum hodiérnum sic redde nostris frátribus fructuósum, * ut cum eis et pro eis terrénam civitátem, quæ tibi pláceat ædificémus. R/.

Nobis et ómnibus, quibus hódie occurrémus, adésto, * gáudium largíre et pacem. R/.

Pater noster.

Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum, † ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, * salvi et líberi esse mereámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 192

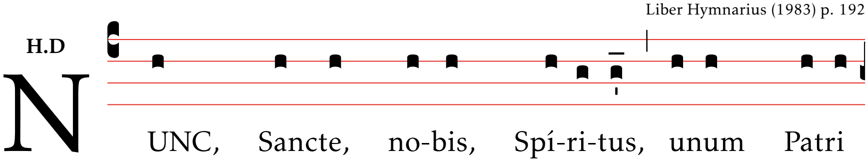

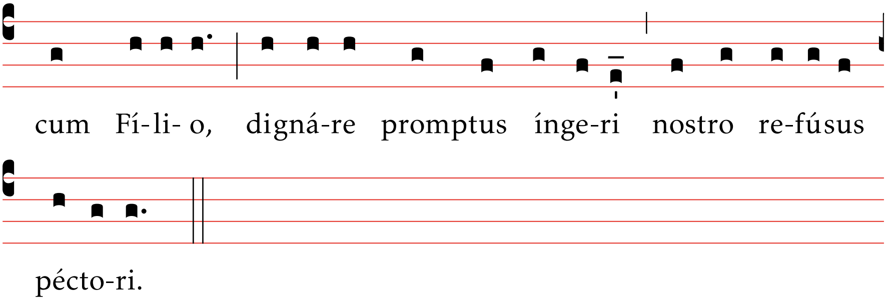

Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessiónem pérsonent,
flamméscat igne cáritas,
accéndat ardor próximos.

Per te sciámus da Patrem
noscámus atque Fílium,
te utriúsque Spíritum
credámus omni témpore. Amen.

Psalmodia

Ps 118, 89

Psautier Monastique (1982) p. 534

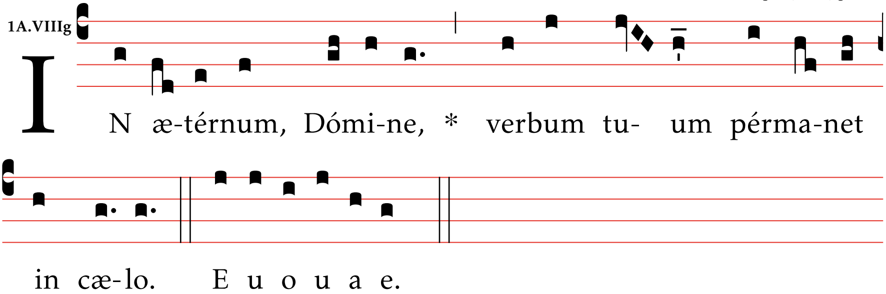

Psalmus 118 (119), 89-96
XII (Lamed)
Meditatio verbi Domini in lege

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem
sicut dilexi vos (Cf. Io 13, 34).

In ætérnum, **Dó**mine, *
verbum tuum constitútum *est in* **cæ**lo.

In generatiónem et generatiónem véritas **tu**a; *
    firmásti ter*ram, et* **pér**manet.
Secúndum iudícia tua pérmanent **hó**die, *
    quóniam ómnia sér*vi*unt **ti**bi.
Nisi quod lex tua delectátio **me**a est, *
    tunc forte periíssem in humiliati*ó*ne **me**a.
In ætérnum non oblivíscar mandáta **tu**a, *
    quia in ipsis vi*vifi***cá**sti me.
Tuus sum ego: salvum **me** fac, *
    quóniam mandáta tua *exqui***sí**vi.
Me exspectavérunt peccatóres, ut pérde**rent** me; *
    testimónia tua *intel***lé**xi.
Omni consummatióni vidi **fi**nem, *
    latum præcéptum *tuum* **ni**mis.

Ps 30, 1

Psautier Monastique (1982) p. 94

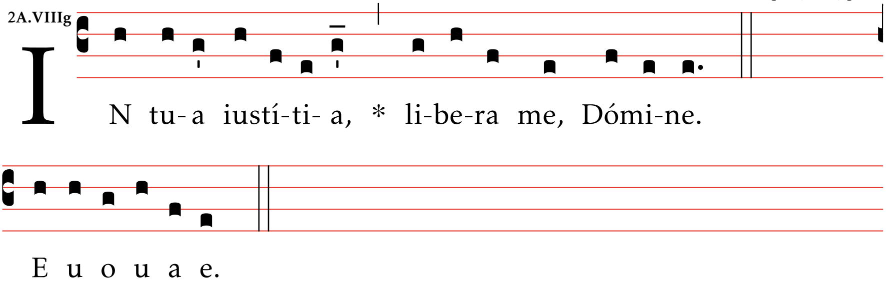

Psalmus 70 (71)
Domine, spes mea a iuventute mea

Spe gaudentes, in tributatione patientes (Rom 12, 12).

I

In te, Dómine, spe**rá**vi, *
    non confúndar *in æ***tér**num.

In iustítia tua líbera me et éri**pe** me; *
    inclína ad me aurem tu*am et* **sal**va me.
Esto mihi in rupem præsídii et in domum mu**ní**tam, *
    ut sal*vum me* **fá**cias,
quóniam fortitúdo **me**a *
    et refúgium *meum* **es** tu.
Deus meus, éripe me de manu pecca**tó**ris *
    et de manu contra legem agéntis *et i***ní**qui.
Quóniam tu es exspectátio mea, **Dó**mine; *
    Dómine, spes mea a iuven*túte* **me**a.
Super te innı́xus sum ex útero, †
    de ventre matris meæ tu es suscéptor **me**us; *
    in te laus *mea* **sem**per.
Tamquam prodígium factus sum **mul**tis, *
    et tu ad*iútor* **for**tis.
Repleátur os meum laude **tu**a, *
    tota die magnitú*dine* **tu**a.
Ne proícias me in témpore senec**tú**tis; *
    cum defécerit virtus mea, ne *dere***lín**quas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi, †
    et, qui observábant ánimam **me**am, *
    consílium fecé*runt in* **u**num
dicéntes: «Deus derelíquit eum! †
    Persequímini et comprehéndite **e**um, *
    quia non est *qui e***rí**piat».
Deus, ne elongéris **a** me; *
    Deus meus, in auxílium *meum* fes**tí**na.
Confundántur et defíciant adversántes ánimæ **me**æ; *
    operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala* **mi**hi.

Ps 70, 3

Psautier Monastique (1982) p. 312

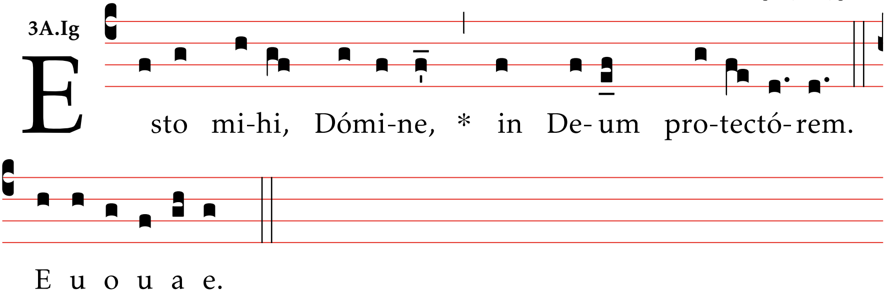

II

Ego autem **sem**per spe**rá**bo *
et adíciam super omnem *laudem* **tu**am.
Os meum annuntiábit iustítiam tuam, †
tota die salu**tá**re **tu**um: *
quæ dinumerá*re ne***scí**vi.
Véniam ad po**tén**tias **Dó**mini; *
Dómine, memorábor iustítiæ tu*æ so***lí**us.
Deus, docuísti me a iuven**tú**te **me**a; *
et usque nunc annuntiábo mirabí*lia* **tu**a.
Et usque in se**néc**tam et **sé**nium, *
Deus, ne *dere***lín**quas me,
donec annúntiem **brá**chium **tu**um *
generatióni omni, *quæ ven***tú**ra est.
Poténtia tua et iustítia tua, Deus, †
usque in altíssima, qui fe**cís**ti ma**gná**lia: *
Deus, quis sí*milis* **ti**bi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas; †
íterum **vivificás**ti me *
et de abýssis terræ íterum *redu***xís**ti me.
Multiplicábis magni**tú**dinem meam *
et convérsus conso*lábe***ris** me.

Nam et ego confitébor tibi, †
in psaltério veritátem tuam, **De**us **me**us; *
psallam tibi in cíthara, *Sanctus* **Is**rael.
Exsultábunt lábia mea, cum can**tá**vero **ti**bi, *
et ánima mea, quam *rede***mí**sti;
sed et lingua mea tota die meditábitur ius**tí**tiam **tu**am, *
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mala* **mi**hi.

Lectio brevis 2 Cor 13, 11

Fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini ínvicem, idem sápite, pacem habéte, et Deus dilectiónis et pacis erit vobíscum.

V/. Oculi Dómini super iustos.
R/. Et aures eius in clamórem eórum.

Oratio

Deus, Pater óptime, qui labórem homínibus ita dedísti, ut mútua semper arte ad altióra profícerent, † præsta, quæsumus, sic nos iúgiter operári, * ut filiórum in te spíritu et fratérna in omnes caritáte vivámus. Per Christum.

AD SEXTAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 193

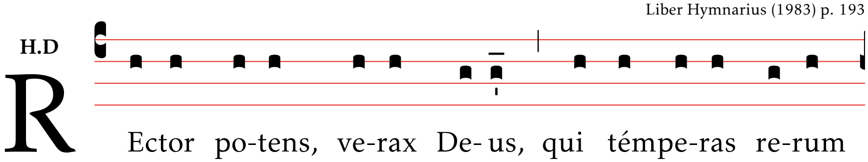

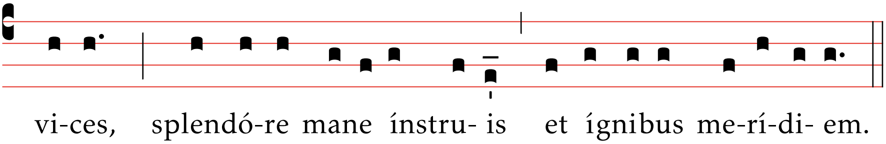

Exstíngue flammas lítium,
aufer calórem nóxium,
confer salútem córporum
verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Ps 122, 1.3

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 222

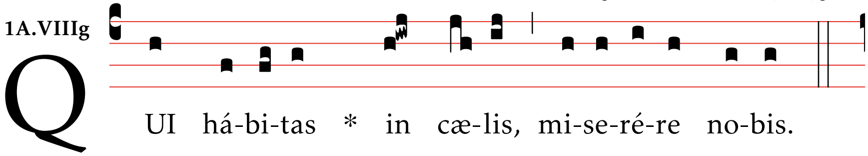

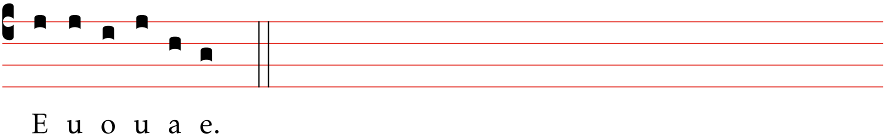

Psalmus 122 (123)
Dominus fiducia populi

Duo cæci ... clamaverunt: «Domine, miserere nostri, Fili David» (Mt 20, 30).

Ad te levávi óculos **me**os, *
qui hábit*as in* **cæ**lis.
Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum su**ó**rum, *
sicut óculi ancíllæ ad manus dó*minæ* **su**æ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum **nos**trum, *
donec misere*átur* **nos**tri.

Miserére nostri, Dómine, miserére **nos**tri, *
  quia multum repléti sumus des*pecti***ó**ne;
quia multum repléta est ánima **nos**tra *
  derisióne abundántium et despectióne *super***bó**rum.

Ps 123, 8

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 223

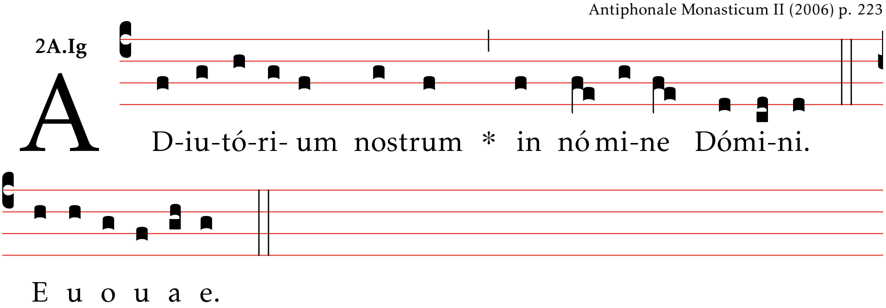

Psalmus 123 (124)
Adiutorium nostrum in nomine Domini

Dixit Dominus Paulo: «Noli timere … quia ego sum tecum» (Act 18, 9-10).

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, †
  nisi quia Dóminus **e**rat in **no**bis, *
  cum exsúrgerent hó*mines* **in** nos:
forte vivos **deglutís**sent nos, *
  cum irascerétur furor e*órum* **in** nos.
Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
  torrens pertransísset **á**nimam **nos**tram *
  fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ in*tumes***cén**tes.
Bene**díc**tus **Dó**minus; *
  qui non dedit nos in direptiónem dénti*bus* e**ó**rum.
Anima nostra sicut **passer** e**ré**pta est *
  de láque*o ven***án**tium:
láqueus con**trí**tus est, *
  et nos *erépti* **su**mus.

Adiutórium nostrum in **nó**mine **Dó**mini, *
 qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.

Ant. 3 In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 124 (125)
Dominus custos populi sui

Pax super Israel Dei (Gal 6, 16).

Qui confídunt in Dómino sicut mons Sion: *
 non commovébitur, in ætérnum manet.
Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
 et Dóminus in circúitu pópuli sui *
 ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iustórum, *
 ut non exténdat iusti ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis *
 et rectis corde.
Declinántes autem per vias pravas †
 addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *
 Pax super Israel!

Lectio brevis — Rom 6, 22

Nunc liberáti a peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem vero vitam ætérnam!

V/. Deus, tu convérsus vivificábis nos.
R/. Et plebs tua lætábitur in te.

Oratio

Deus, qui messis ac víneæ dóminus es et custos, quique offícia tríbuis et iusta stipéndia meritórum, fac nos diéi pondus ita portáre, ut nihil umquam de tuis plácitis conquerámur. Per Christum.

AD NONAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 194

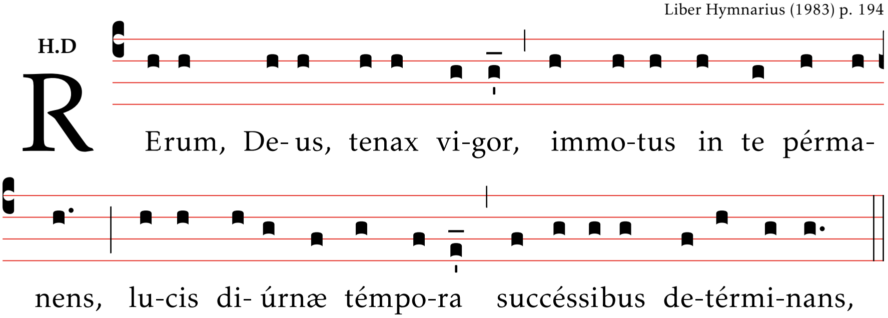

Largíre clarum véspere,
quo vita numquam décidat,
sed præmium mortis sacræ
perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Ps 125, 3

Psautier Monastique (1982) p. 590

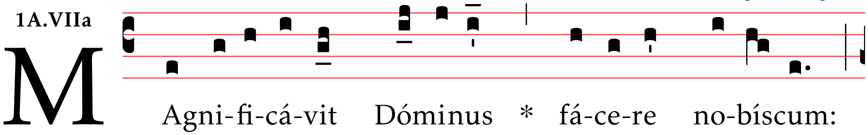

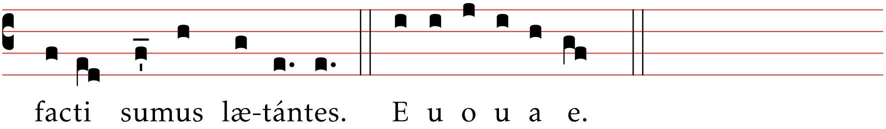

Psalmus 128 (129)
Populi afflicti renovata fiducia

Sæpe expugnavérunt me a iuven**tú**te **me**a, *
  dicat nunc **Is**rael,
sæpe expugnavérunt me a iuven**tú**te **me**a, *
  étenim non potu**é**runt ad**vér**sum me.
Supra dorsum meum aravérunt ara**tó**res, *
  prolongavérunt **sul**cos **su**os.
Dóminus **au**tem **ius**tus *
  concídit cer**ví**ces pecca**tó**rum.
Confundántur et conver**tán**tur re**trór**sum *
  omnes, qui o**dé**runt **Si**on.
Fiant sicut **fe**num tec**tó**rum *
  quod, priúsquam evel**lá**tur, ex**á**ruit;
de quo non implévit manum **su**am, qui **me**tit, *
  et sinum suum, qui ma**ní**pulos **cól**ligit.
Et non dixérunt, qui præteríbant: †
  «Benedíctio **Dó**mini **su**per vos, *
  benedícimus vobis in **nó**mine **Dó**mini».

Ps 126, 1

Psautier Monastique (1982) p. 592

Psalmus 126 (127)
Vanus labor sine Domino

Dei ædificatio estis (1 Cor 3, 9).

Nisi Dóminus ædificáverit **do**mum, *
  in vanum labórant, qui æ**dí**ficant **e**am.
Nisi Dóminus custodíerit civi**tá**tem, *
  frustra vígilat, qui cus**tó**dit **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
  qui manducátis panem la**bó**ris, *
  quia dabit diléctis **su**is **som**num.
Ecce heréditas Dómini **fí**lii, *
  merces **fruc**tus **ven**tris.
Sicut sagíttæ in manu po**tén**tis, *
  ita fílii **iu**ven**tú**tis.
Beátus vir, qui implévit pháretram suam ex **ip**sis: *
  non confundétur, cum loquétur inimícis **su**is in **por**ta.

Ps 127, 1

Antiphonale Monasticum II (2006) p. 226

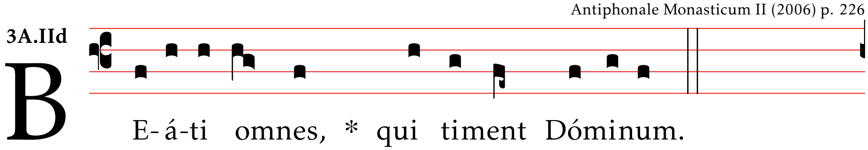

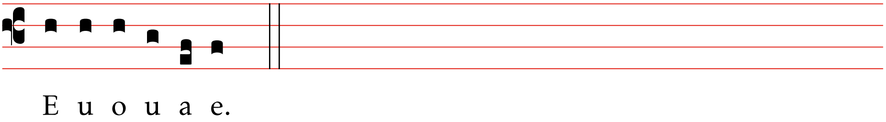

Psalmus 127 (128)
Pax domestica in Domino

«Benedicat te Dominus ex Sion», id est: ex Ecclesia sua (Arnobius).

Beátus omnis, qui timet **Dó**minum, *
  qui ámbulat in vi*is* **e**ius.
Labóres mánuum tuárum mandu**cá**bis, *
  beátus es, et bene ti*bi* **e**rit.
Uxor tua sicut vitis fruc**tí**fera *
  in latéribus do*mus* **tu**æ;
fílii tui sicut novéllæ oli**vá**rum *
  in circúitu men*sæ* **tu**æ.
Ecce sic benedicétur **ho**mo, *
  qui ti*met* **Dó**minum.
Benedícat tibi Dóminus ex **Si**on, *
  et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vi*tæ* **tu**æ;
et vídeas fílios filiórum tu**ó**rum. *
  Pax su*per* **Is**rael!

Lectio brevis — Col 1, 21-22

Vos, cum essétis aliquándo alienáti et inimíci sensu in opéribus malis, nunc autem reconciliávit Deus in córpore carnis Christi per mortem exhibére vos sanctos et immaculátos et irreprehensíbiles coram ipso.

V/. Psállite Dómino, sancti eius.
R/. Et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Oratio

Deus, qui nos ádvocas illa hora, qua ad templum ascendébant Apóstoli, † præsta, ut orátio, quam in nómine Iesu sincéra tibi mente persólvimus, * ómnibus nomen illud invocántibus salútem eius váleat impetráre. Per Christum.

SOLLEMNITAS OMNIUM SANCTORUM

AD I VESPERAS

Omnia ut in Antiphonale Romanum II (v.i. p. 198).

AD COMPLETORIUM

Omnia ut in p. 43 præter sequentia:

HYMNUS

Liber Hymnarius (1983) p. 242

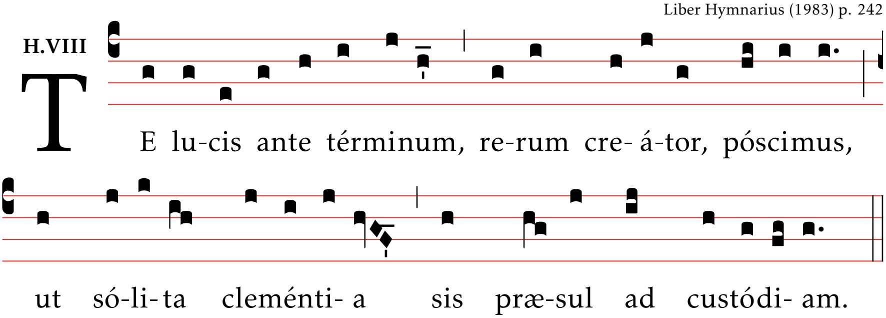

Te corda nostra sómnient,
te per sopórem séntiant,
tuámque semper glóriam
vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem tríbue,
nostrum calórem réfice
tætram noctis calíginem
tua collústret cláritas.

Præsta, Pater omnípotens,
per Iesum Christum Dóminum,
qui tecum in perpétuum
regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitationem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; † ángeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custódiant, * et benedictio tua sit super nos semper. Per Christum.

V/. Dómine, lábia.

Antiphona

Liber Hymnarius (1983) p. 461

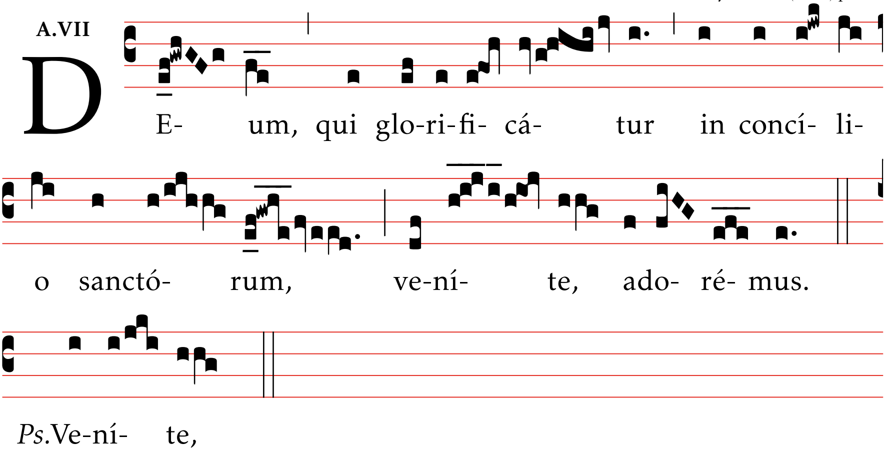

Psalmus invitatorius 94, ut in Liber Hymnarius, p 160.

AD OFFICIUM LECTIONIS

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 462

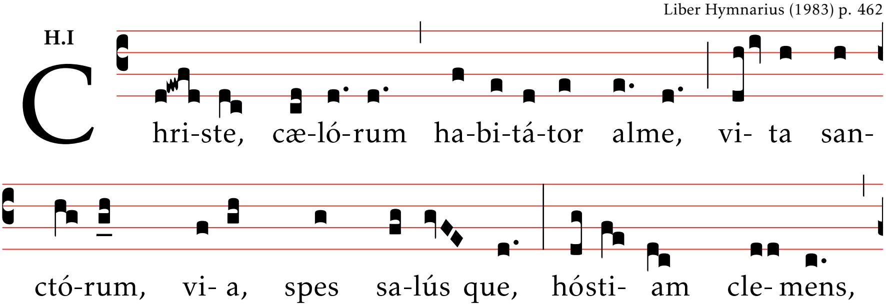

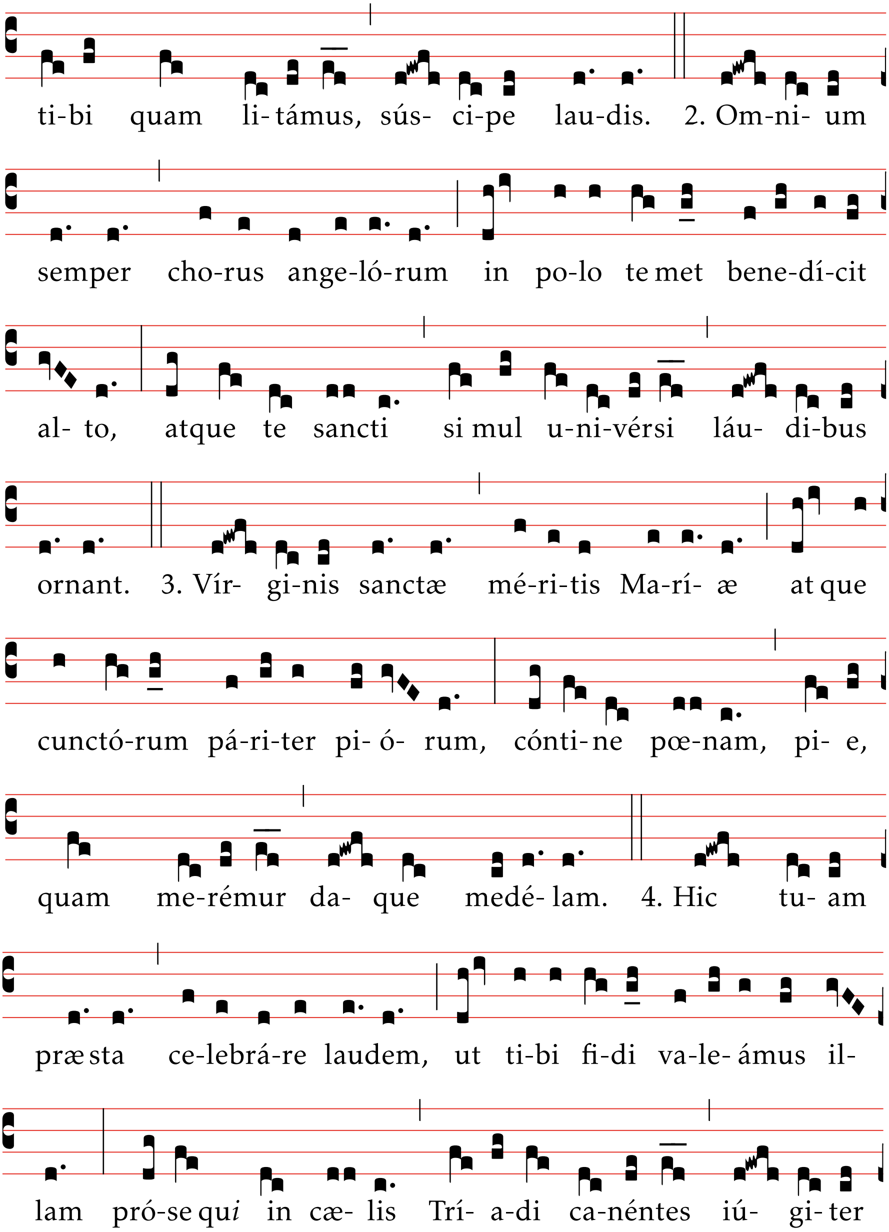
ti-bi quam li-támus, sús- ci-pe lau-dis. 2. Om-ni- um
semper cho-rus ange-ló-rum in po-lo te met bene-dí-cit
al- to, atque te sancti si mul u-ni-vérsi láu- di-bus
ornant. 3. Vír- gi-nis sanctæ mé-ri-tis Ma-rí- æ at que
cunctó-rum pá-ri-ter pi- ó- rum, cónti-ne pœ-nam, pi- e,
quam me-rémur da- que medé- lam. 4. Hic tu- am
præ sta ce-lebrá-re laudem, ut ti-bi fi-di va-le- ámus il-
lam pró-se qui in cæ- lis Trí- a-di ca-néntes iú- gi- ter

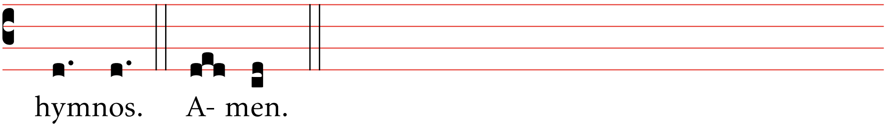

Psalmodia

Antiphonarium Cisterciense (1947) p. 501

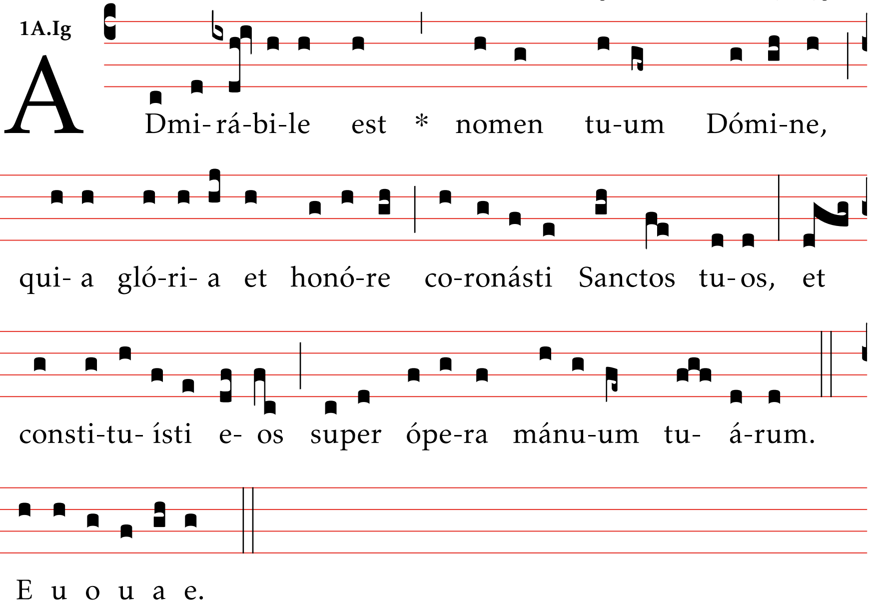

Psalmus 8

Dómine, **Dó**minus **nos**ter, *
    quam admirábile est nomen tuum in uni*vérsa* **ter**ra,
quóniam eleváta est magnifi**cén**tia **tu**a *
    super **cæ**los.
Ex ore infántium et lactántium †
    perfecísti laudem propter ini**mí**cos **tu**os, *
    ut déstruas inimícum *et ul***tó**rem.

Quando vídeo cælos tuos, ópera digi**tó**rum tu**ó**rum, *
  lunam et stellas, quæ *tu fun***dás**ti,
quid est homo, quod **me**mor es **e**ius, *
  aut fílius hóminis quóniam ví*sitas* **e**um?
Minuísti eum paulo minus ab ángelis, †
  glória et honóre coro**nás**ti **e**um *
  et constituísti eum super ópera mánu*um tu***á**rum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius, †
  oves et boves **u**ni**vér**sas, *
  ínsuper et pé*cora* **cam**pi,
vólucres cæli et **pi**sces **ma**ris, *
  quæcúmque perámbulant sé*mitas* **ma**ris.
Dómine, **Dó**minus **nos**ter, *
  quam admirábile est nomen tuum in uni*vérsa* **ter**ra!

Mt 5, 8

Psautier Monastique (1982) p. 764

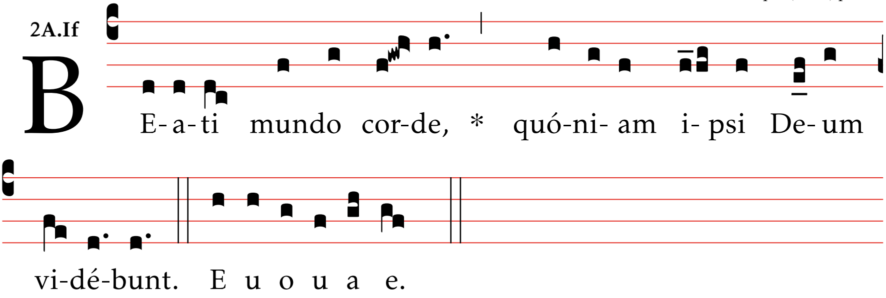

Psalmus 14 (15)

Dómine, quis habitábit in taber**ná**culo **tu**o? *
  Quis requiéscet in monte *sancto* **tu**o?
Qui ingréditur sine mácula et ope**rá**tur ius**tí**tiam, *
  qui lóquitur veritátem in *corde* **su**o,
qui non egit dolum in lingua sua, †
  nec fecit próximo **su**o **ma**lum *
  et oppróbrium non íntulit pró*ximo* **su**o.

Ad níhilum reputátus est in conspéctu **e**ius ma**lí**gnus, *
timéntes autem Dómi*num glo***rí**ficat.
Qui iurávit in detriméntum suum et non mutat, †
qui pecúniam suam non dedit **ad** us**ú**ram *
et múnera super innocéntem *non ac***cé**pit.
(ʹ) Qui **fa**cit hæc, *
non movébitur *in æ***tér**num.

(Sanctis qui in terra sunt eius, mirificavit omnes
voluntates meas inter illos — Benevento 150)

Ant. 3 Sanctis tuis notas fecísti vias vitæ; adimplébis
eos lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Psalmus 15 (16)

Consérva me, Deus, *
quóniam sperávi in te.
Dixi Dómino: «Dóminus meus es tu, *
bonum mihi non est sine te».
In sanctos, qui sunt in terra, ínclitos viros, *
omnis volúntas mea in eos.
Multiplicántur dolóres eórum, *
qui post deos aliénos acceleravérunt.
Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus, *
neque assúmam nómina eórum in lábiis meis.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: *
tu es qui détines sortem meam.
Funes cecidérunt mihi in præcláris; *
ínsuper et heréditas mea speciósa est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum; *
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper; *
quóniam a dextris est mihi non commovébor.
Propter hoc lætátum est cor meum, †
et exsultavérunt præcórdia mea; *
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, *
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fácies vias vitæ, †
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, *
delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

V/. Respícite ad Dóminum, et illuminámini.
R/. Et fácies vestræ non confundéntur.

LECTIO PRIOR — De libro Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-14

Redemisti nos Deo ex omni tribu et lingua et populo et natione

Ego Ioánnes vidi in déxtera sedéntis super thronum librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi ángelum fortem prædicántem voce magna: «Quis est dignus aperíre librum et sólvere signácula eius?». Et nemo póterat in cælo neque in terra neque subtus terram aperíre librum neque respícere illum. Et ego flebam multum quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum nec respícere eum. Et unus de senióribus dicit mihi: «Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Iudæ, radix David, aperíre librum et septem signácula eius».

Et vidi in médio throni et quáttuor animálium et in médio seniórum

Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit et accépit de déxtera sedéntis in throno. Et cum accepísset librum, quáttuor animália et vigínti quáttuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas áureas plenas incensórum, quæ sunt oratiónes sanctórum. Et cantant novum cánticum dicéntes: «Dignus es accípere librum et aperíre signácula eius, quóniam occísus es et redemísti Deo in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne et fecísti eos Deo nostro regnum et sacerdótes, et regnábunt super terram».

Et vidi et audívi vocem angelórum multórum in circúitu throni et animálium et seniórum, et erat númerus eórum myríades myríadum et mília mílium dicéntium voce magna: «Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divítias et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem».

Et omnem creatúram, quæ in cælo est et super terram et sub terram et super mare et quæ in eis ómnia, audívi dicéntes: «Sedénti super thronum et Agno benedíctio et honor et glória et potéstas in sæcula sæculórum».

Et quáttuor animália dicébant: «Amen»; et senióres cecidérunt et adoravérunt.

RESPONSORIUM — AP 11, 17; 1, 4; cf. 11, 18; Ps 144 (145), 10

R/. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui es
et qui eras et qui ventúrus es, * Quia regnásti et advénit
tempus reddéndi mercédem servis tuis et sanctis.

V/. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et sancti tui benedícant tibi. * Quia.

LECTIO ALTERA

Ex Sermónibus sancti Bernárdi abbátis (Sermo 2:
Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1968], 364-368)

Properemus ad fratres qui nos exspectant

Ad quid ergo sanctis laus nostra, ad quid glorificátio nostra, ad quid nostra hæc ipsa sollémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos iuxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cæléstis? Quo eis præcónia nostra? Honórum nostrórum sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári.

Hoc enim primum desidérium, quod in nobis sanctórum memória vel éxcitat vel íncitat magis, ut eórum tam optábili societáte fruámur et mereámur concíves et contubernáles esse spiríttuum beatórum, miscéri cœtui patriarchárum, cúneis prophetárum, senátui Apostolórum, mártyrum exercítibus numerósis, confessórum collégiis, vírginum choris, in ómnium dénique cólligi et collætári communióne sanctórum. Præstolátur nos Ecclésia illa primitivórum, et neglégimus; desíderant nos sancti, et parvi péndimus; exspéctant nos iusti, et dissimulámus.

Excitémur aliquándo, fratres; resurgámus cum Christo, quærámus quæ sursum sunt, quæ sursum sunt sapiámus. Desiderémus desiderántes nos, properémus ad præstolántes nos, exspectántes nos votis præoccupémus animórum. Non modo tantum sociétas, sed étiam felícitas nobis est optánda sanctórum, ut quorum desiderámus præséntiam, glóriam quoque ferventíssimis stúdiis ambiámus. Neque enim perniciósa ambítio hæc, aut illíus affectátio glóriæ ullátenus periculósa est.

Hoc ergo secúndum desidérium, quod ex sanctórum commemoratióne flagrat in nobis, ut sicut illis sic étiam nobis Christus appáreat, vita nostra, et nos quoque cum ipso appareámus in glória. Interim nempe non sicut est, sed sicut pro nobis factum est, caput nostrum nobis repræsentátur, non coronátum glória, sed peccatórum nostrórum circúmdatum spinis. Púdeat sub spináto cápite membrum fíeri delicátum, quod omnis ei ínterim púrpura non tam honóris sit quam irrisiónis. Erit cum vénerit Christus, nec mors eius ultra annuntiábitur, ut sciámus quóniam ipsi quoque mórtui sumus, et cum eo abscóndita est vita nostra. Apparébit

caput gloriósum, et cum eo membra glorificáta fulgébunt, cum vidélicet reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum glóriæ cápitis, quod est ipse.

Hanc ergo glóriam tota et tuta ambitióne concupiscámus. Sane ut eam nobis speráre líceat et ad tantam beatitúdinem aspiráre, summópere nobis desideránda sunt suffrágia quoque sanctórum, ut quod possibílitas nostra non óbtinet, eórum nobis intercessióne donétur.

Responsorium — Ap 19, 5b. 6b; Ps 32 (33), 1

R/. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi eius
et qui timétis Deum, pusílli et magni! * Quóniam
regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.

V/. Exsultáte, iusti, in Dómino; rectos decet collaudátio. * Quóniam.

Hymnus Te Deum, 212.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 462

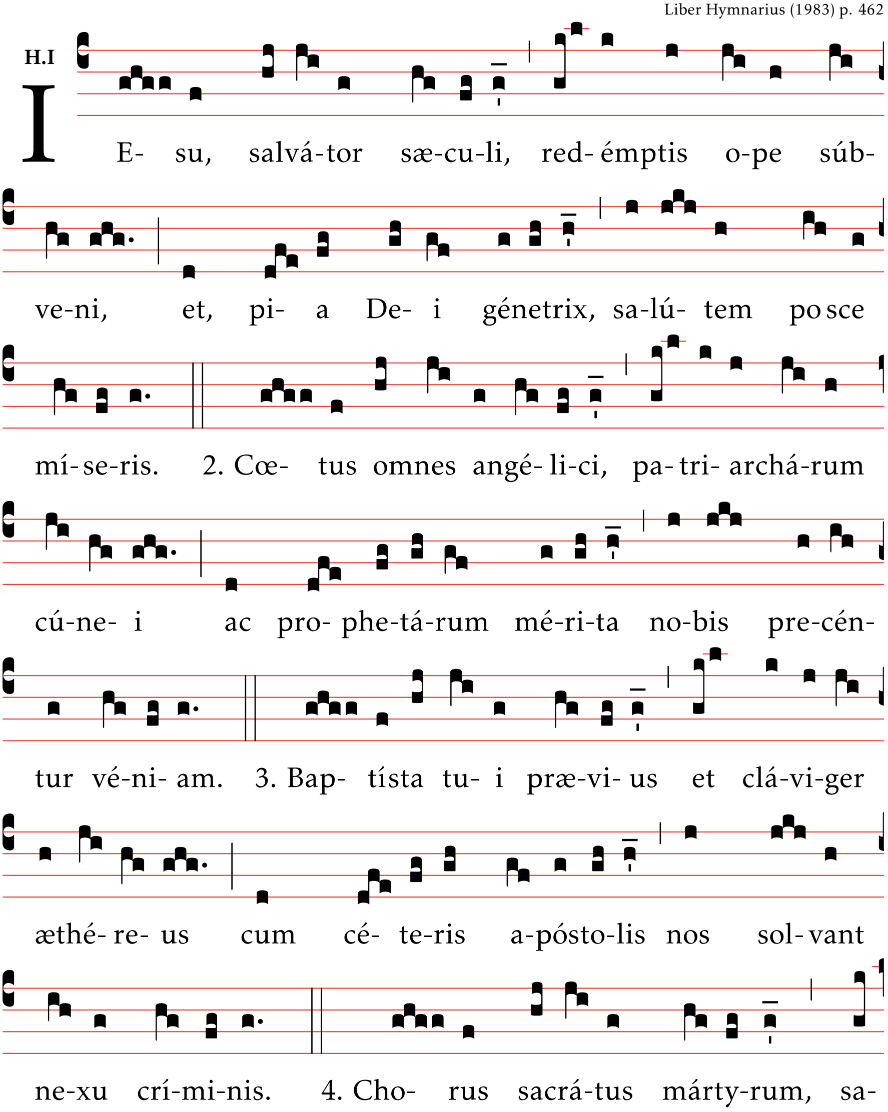

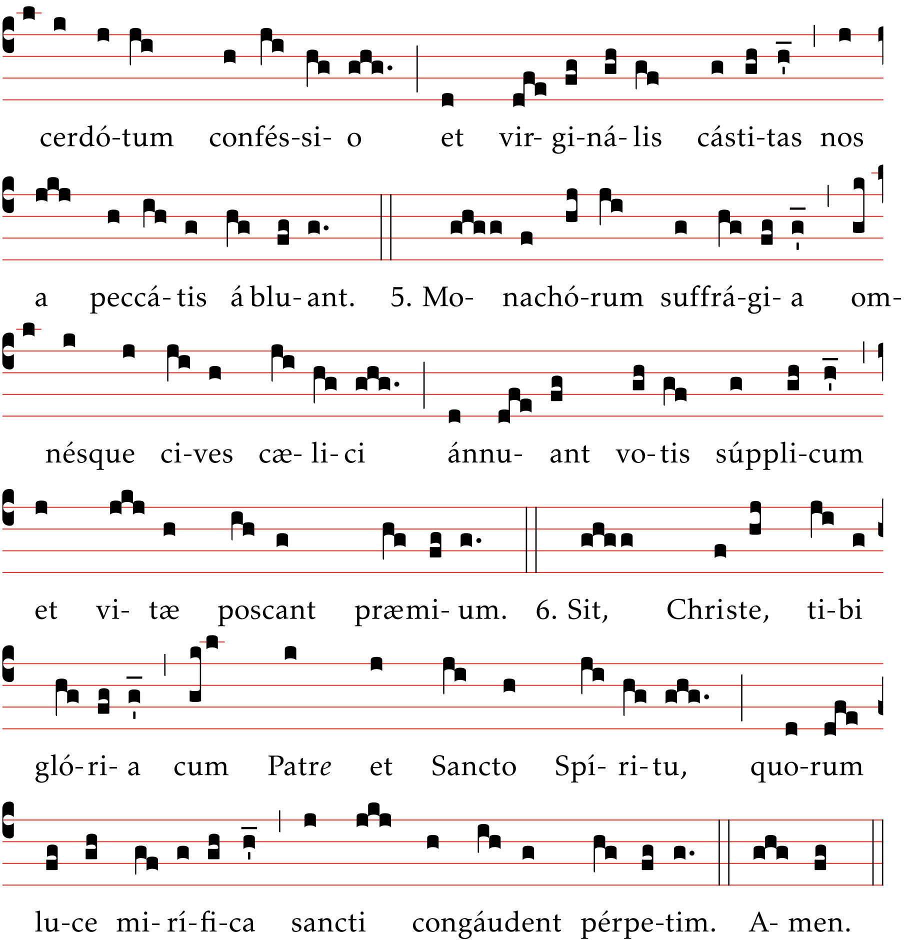

Psalmodia

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 259

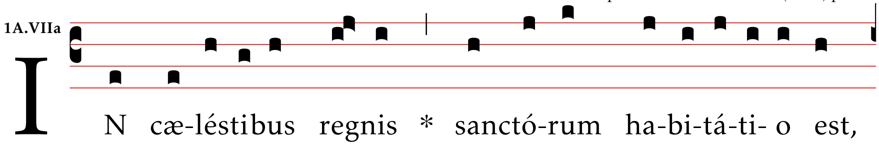

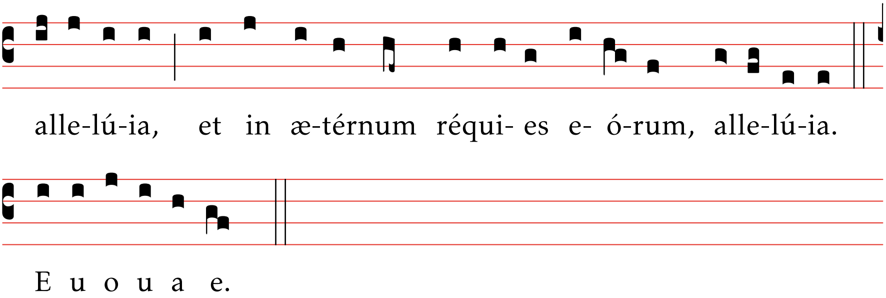

Psalmus 62 (63), 2-9
Anima Dominum sitiens

Deus, Deus **me**us **es** tu, *
ad te de **lu**ce **ví**gilo.
Sitívit in te **á**nima **me**a, *
te desiderávit **ca**ro **me**a.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto ap**pá**rui **ti**bi, *
ut vidérem virtútem tuam et **gló**riam **tu**am.
Quóniam mélior est misericórdia tua **su**per **vi**tas, *
lábia **me**a lau**dá**bunt te.
Sic benedícam te in **vi**ta **me**a *
et in nómine tuo levábo **ma**nus **me**as.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur **á**nima **me**a, *
et lábiis exsultatiónis lau**dá**bit os **me**um.
Cum memor ero tui super **stra**tum **me**um, *
in matutínis medi**tá**bor **de** te,
quia fuísti adi**ú**tor **me**us, *
et in velaménto alárum tuárum **ex**sul**tá**bo.
Adhæsit ánima **me**a **post** te, *
me suscépit **déx**tera **tu**a.

Dan 3, 87

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 257

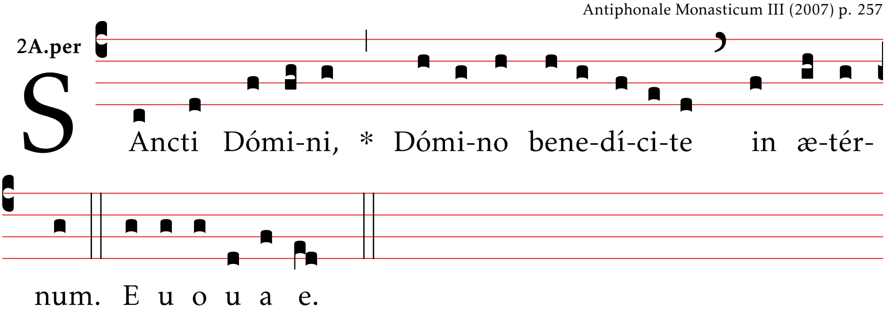

Canticum Dan 3, 57-88. 56
Omnis creatura laudet Dominum

Benedícite, ómnia ópera *Dómini*, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sæ**cula.
Benedíc*ite, cæli*, **Dó**mino, *
benedícite, ángeli Dóm*ini*, **Dó**mino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super *cælos sunt*, **Dó**mino, *
benedícat omnis vir*tus* **Dó**mino.
Benedícite, sol *et luna*, **Dó**mino, *
benedícite, stellæ cæ*li*, **Dó**mino.
Benedícite, omnis im*ber et ros*, **Dó**mino, *
benedícite, omnes ven*ti*, **Dó**mino.
Benedícite, ignis *et æstus*, **Dó**mino, *
benedícite, frigus et æ*stus*, **Dó**mino.
Benedícite, rores et *pruína*, **Dó**mino, *
benedícite, gelu et fri*gus*, **Dó**mino.
Benedícite, glácies *et nives*, **Dó**mino, *
benedícite, noctes et di*es*, **Dó**mino.
Benedícite, lux et *ténebræ*, **Dó**mino, *
benedícite, fúlgura et nu*bes*, **Dó**mino.
Bene*dícat terra* **Dó**minum, *
laudet et superexáltet eum *in* **sæ**cula.

Benedícite, montes *et colles*, **Dó**mino, *
benedícite, univérsa germinántia in ter*ra*, **Dó**mino.
Benedícite, mária et *flúmina*, **Dó**mino, *
benedícite, fon*tes*, **Dó**mino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur *in aquis*, **Dó**mino, *
benedícite, omnes vólucres cæ*li*, **Dó**mino.
Benedícite, omnes béstiæ et *pécora*, **Dó**mino, *
benedícite, fílii hómi*num*, **Dó**mino.
Bénedic, *Israel*, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sæ**cula.
Benedícite, sacerdótes *Dómini*, **Dó**mino, *
benedícite, servi Dómi*ni*, **Dó**mino.
Benedícite, spíritus et ánimæ *iustórum*, **Dó**mino, *
benedícite, sancti et húmiles cor*de*, **Dó**mino.
Benedícite, Ananía, Azaría, *Mísael*, **Dó**mino, *
laudáte et superexaltáte eum *in* **sæ**cula.
Benedicámus Patrem et Fílium *cum Sancto* **Spí**ritu; *
laudémus et superexaltémus eum *in* **sæ**cula.
Benedíctus es in fir*maménto* **cæ**li *
et laudábilis et gloriósus *in* **sæ**cula.

In fine huius cantici non dicitur Gloria Patri.

Ps 148, 14; 149, 9

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 258

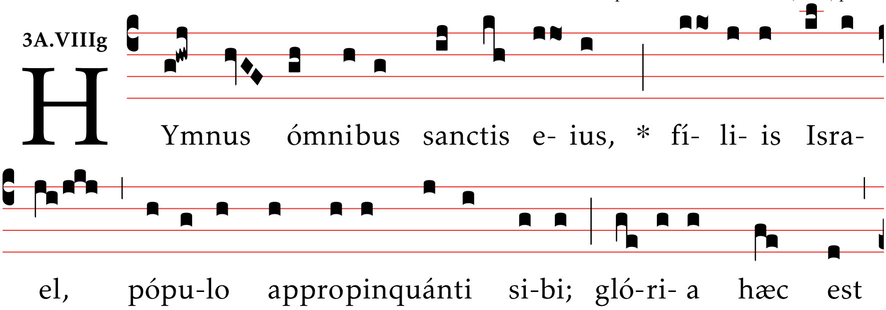

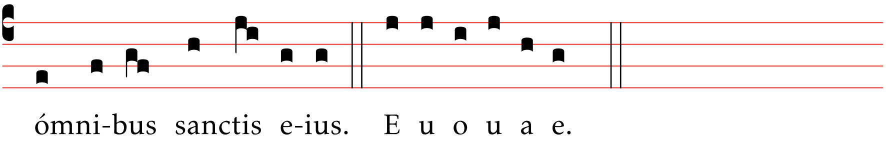

Psalmus 149
Exsultatio sanctorum

Cantáte Dómino cánticum **no**vum; *
    laus eius in ecclési*a sanc***tó**rum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit **e**um, *
    et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
Laudent nomen eius in **cho**ro, *
    in týmpano et cíthara *psallant* **e**i,
quia beneplácitum est Dómino in pópulo **su**o, *
    et honorábit mansuétos *in sa***lú**te.
Iúbilent sancti in **gló**ria, *
    lætentur in cubí*libus* **su**is.
Exaltatiónes Dei in gútture e**ó**rum *
    et gládii ancípites in má*nibus* e**ó**rum,
ad faciéndam vindíctam in nati**ó**nibus, *
    castigatió*nes in* **pó**pulis,
ad alligándos reges eórum in com**pé**dibus *
    et nóbiles eórum in má*nicis* **fér**reis,
ad faciéndum in eis iudícium con**scríp**tum: *
    glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**ius.

LECTIO BREVIS — Eph 1, 17-18

Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater glóriæ det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne eius, illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis eius, quæ divítiæ glóriæ hereditátis eius in sanctis.

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 258

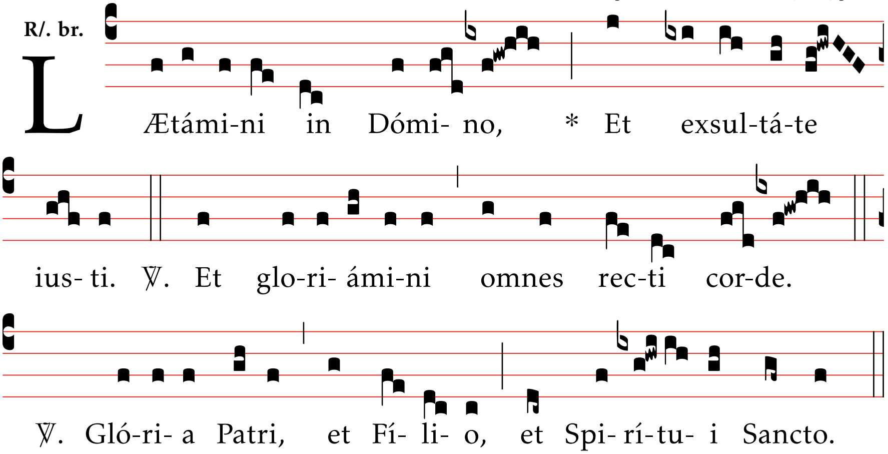

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 258

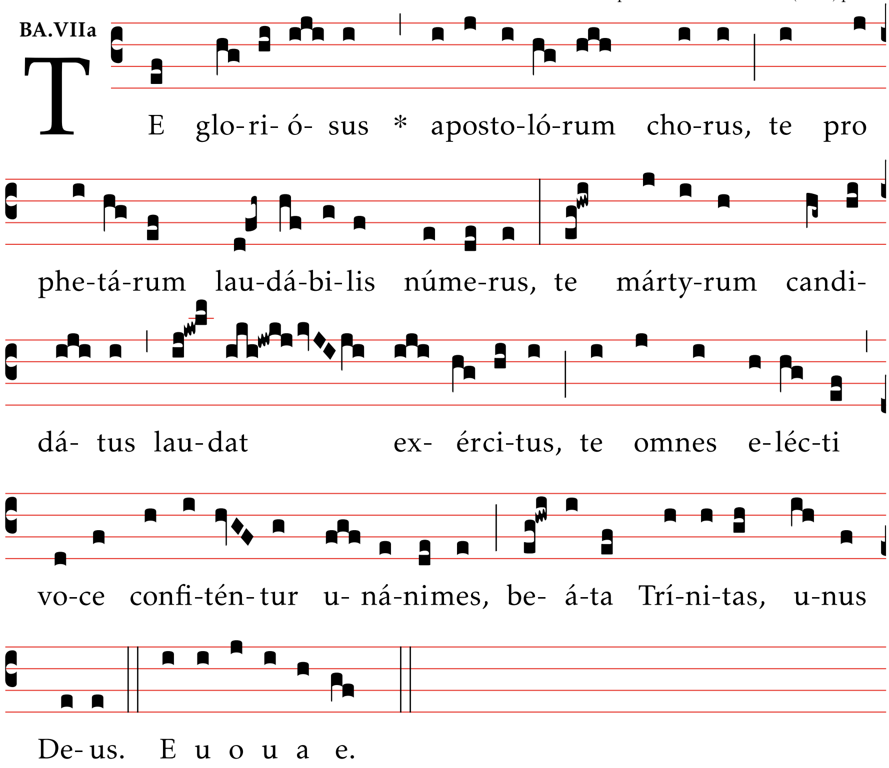

Preces

Deum, corónam sanctórum ómnium, gaudénter deprecémur:

R/. Per intercessiónem sanctórum salva nos, Dómine.

Deus, fons sanctitátis, qui multifórmis grátiæ tuæ mirabília in sanctis fulgére fecísti, * concéde nobis in illis magnitúdinem tuam celebráre. R/.

Providentíssime ætérne Deus, qui perfectióres Fílii tui imágines in sanctis nobis ostendísti, * præsta, ut ad uniónem cum Christo per illos efficácius moveámur. R/.

Rex cælórum, qui per fidéles Christi sectatóres ad futúram civitátem nos íncitas, * fac ut ab illis de tutióre via illuc perveniéndi edoceámur. R/.

Deus, qui in sacrifício córporis Fílii tui árctius cæléstibus íncolis nos coniúngis, * auge devotiónem nostram, ut cúltui eórum perféctius conformémur. R/.

Pater noster.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD TERTIAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 186

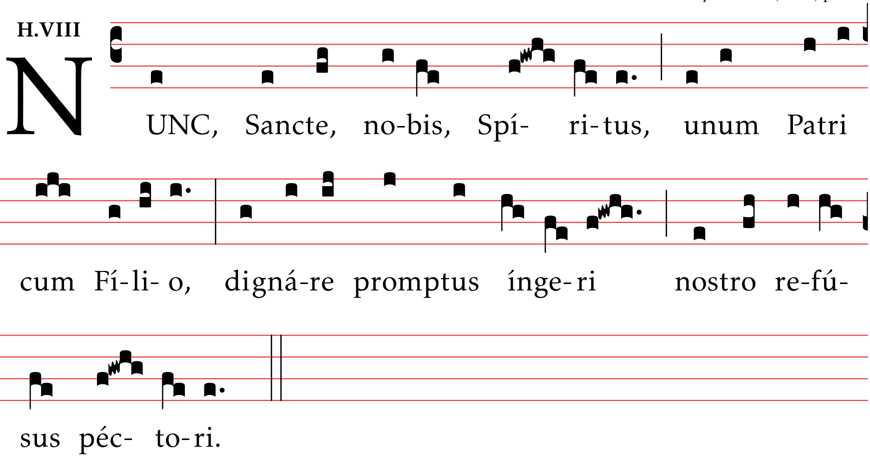

Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessiónem pérsonent,
flamméscat igne cáritas,
accéndat ardor próximos.

Per te sciámus da Patrem
noscámus atque Fílium,
te utriúsque Spíritum
credámus omni témpore. Amen.

Psalmodia

Antiphonale Monasticum (1934) p. 648

Psalmus 119 (120)
Desiderium pacis

In tribulatione patientes, orationi instantes (Rom 12, 12).

Ad Dóminum, cum tribulárer, cla**má**vi, *
 et *exau***dí**vit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis men**dá**cii, *
 a lin*gua do***ló**sa.
Quid detur tibi aut quid apponátur **ti**bi, *
 lin*gua do***ló**sa?
Sagíttæ poténtis a**cú**tæ *
 cum carbónibus iu*nipe***ró**rum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in **Mo**soch, *
 habitávi ad taberná*cula* **Ce**dar!
Multum íncola fuit ánima **me**a *
 cum his, qui o*dérunt* **pa**cem.
Ego eram pa**cí**ficus; *
 cum loquébar, illi *impu***gná**bant me.

Psalmus 120 (121)
Custos populi

Non esurient amplius, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus (Ap 7, 16).

Levábo óculos meos in **mon**tes: *
 unde véniet auxí*lium* **mi**hi?
Auxílium meum a **Dó**mino, *
 qui fecit cæ*lum et* **ter**ram.
Non dabit in commotiónem pedem **tu**um, *
 neque dormitábit, *qui cus***tó**dit te.

Ecce non dormitábit neque **dór**miet, *
    qui cus*tódit* **Is**rael.
Dóminus custódit te, †
    Dóminus umbráculum **tu**um, *
    ad manum déx*teram* **tu**am.
Per diem sol non percút**iet** te, *
    neque lu*na per* **noc**tem.
Dóminus custódiet te ab omni **ma**lo; *
    custódiet ánimam *tuam* **Dó**minus.
Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum **tu**um *
    ex hoc nunc et us*que in* **sæ**culum.

Psalmus 121 (122)
Civitas sancta Ierusalem

Accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis,
Ierusalem cælestem (Hebr 12, 22).

Lætátus sum in eo quod dixérunt **mi**hi: *
    «In domum Dó*mini* **í**bimus».
Stantes iam sunt pedes **nos**tri *
    in portis tu*is, Ie***rú**salem.
Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cí**vitas, *
    sibi compácta *in i***dí**psum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dó**mini, *
    testimónium Israel, ad confiténdum nó*mini* **Dó**mini.
Quia illic sedérunt sedes ad iu**dí**cium, *
    sedes *domus* **Da**vid.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Ie**rú**salem: *
    «Secúri sint *dili***gén**tes te!
Fiat pax in muris **tu**is, *
    et secúritas in túr*ribus* **tu**is!».
Propter fratres meos et próximos **me**os *

loquar: «**Pax** in te!».
Propter domum Dómini Dei **nostri** *
exquíram *bona* **ti**bi.

Lectio brevis Is 65, 18-19

Gaudébunt et exsultábunt usque in sempitérnum in his, quæ ego creo, quia ecce ego creo Ierúsalem exsultatiónem et pópulum eius gáudium. Et exsultábo in Ierúsalem et gaudébo in pópulo meo, et non audiétur in ea ultra vox fletus et vox clamóris.

V/. Gaudéte et exsultáte, omnes sancti.
R/. Quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Christum.

AD SEXTAM

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

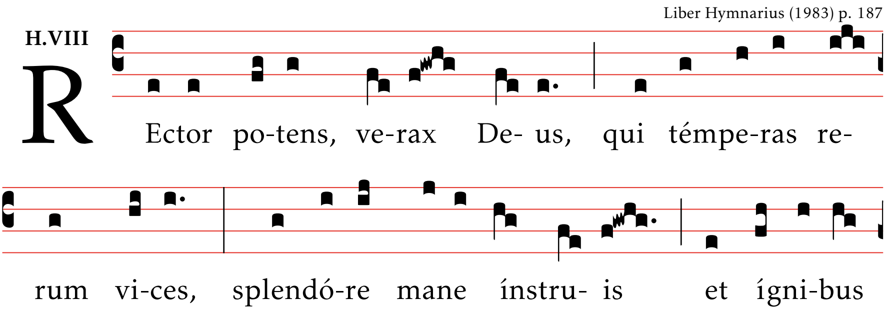

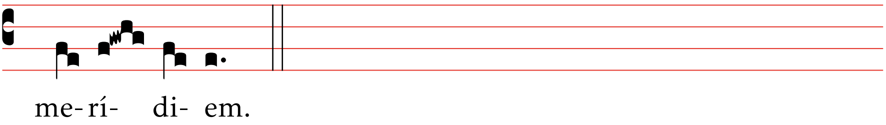

Largíre clarum véspere,
quo vita numquam décidat,
sed præmium mortis sacræ
perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Sir 44, 15

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 260

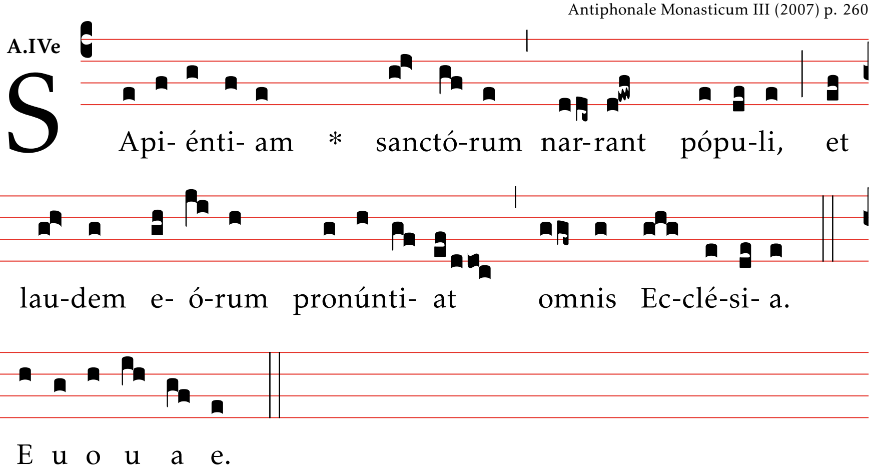

Psalmus 122 (123)
Dominus fiducia populi

Duo cæci ... clamaverunt: «Domine, miserere nostri, Fili David» (Mt 20, 30).

Ad te levávi *óculos* **me**os, *
qui há*bitas in* **cæ**lis.
Ecce sicut ócu*li ser***vó**rum

ad manus dominór*um su*ó**rum, *
sicut óculi ancíllæ ad manus *dóminæ* **su**æ,
ita óculi nostri ad Dóminum *Deum* **nos**trum, *
donec mise*reátur* **nos**tri.
Miserére nostri, Dómine, mise*rére* **nos**tri, *
quia multum repléti sumus *despecti***ó**ne;
quia multum repléta est *ánima* **nos**tra *
derisióne *abun***dán**tium
et despectió*ne super***bó**rum.

Psalmus 123 (124)
Adiutorium nostrum in nomine Domini

Dixit Dominus Paulo: «Noli timere ... quia ego sum tecum» (Act 18, 9-10).

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, †
nisi quia Dóminus *erat in* **no**bis, *
cum exsúrgerent *hómines* **in** nos:
forte vivos *deglu***tís**sent nos, *
cum irascerétur furor *eórum* **in** nos.
Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
torrens pertransísset á*nimam* **nos**tram *
fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ *intume***scén**tes.
Bene*díctus* **Dó**minus; *
qui non dedit nos in direptiónem dén*tibus e***ó**rum.
Anima nostra sicut pas*ser e***rép**ta est *
de lá*queo ve***nán**tium:
láque*us con***trí**tus est, *
et nos *erépti* **su**mus.
Adiutórium nostrum in nó*mine* **Dó**mini, *
qui fecit *cælum et* **ter**ram.

Psalmus 124 (125)
Dominus custos populi sui

Pax super Israel Dei (Gal 6, 16).

Qui confídunt in Dómino si*cut mons* **Si**on: *
  non commovébitur, in *ætérnum* **ma**net.
Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
  et Dóminus in circúitu pó*puli* **su**i *
  ex hoc nunc et *usque in* **sæ**culum.
Quia non requiéscet virga iniquitátis super sor*tem ius***tó**rum, *
  ut non exténdat iusti ad iniquitá*tem manus* **su**as.
Bénefac, Dó*mine*, **bo**nis *
  et rectis **cor**de.
Declinántes autem per vias pravas †
  addúcet Dóminus cum operántibus in*iqui***tá**tem. *
  Pax super **Is**rael!

Lectio brevis 1 Petr 1, 15-16

Secúndum eum, qui vocávit vos, sanctum, et ipsi sancti in omni conversatióne sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quia ego sanctus sum.

V/. Lætámini, iusti, in Dómino.
R/. Et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Christum.

V/. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Alleluia.

Hymnus

Liber Hymnarius (1983) p. 188

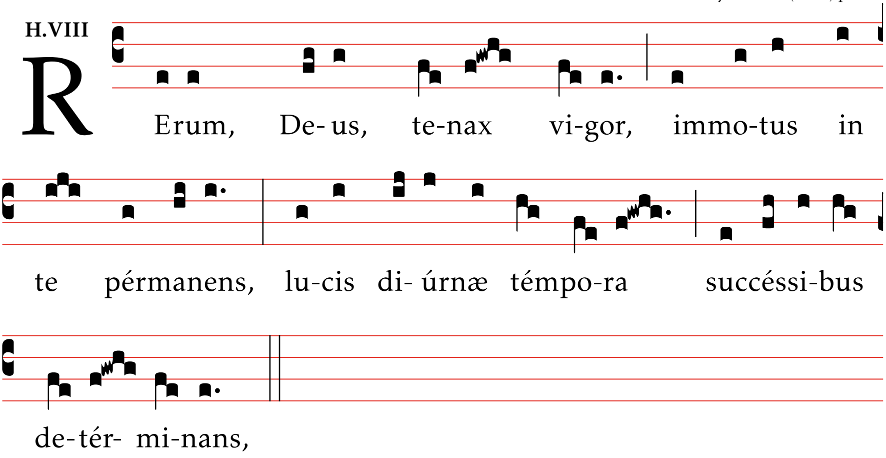

Largíre clarum véspere,
quo vita numquam décidat,
sed præmium mortis sacræ
perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmodia

Hebr 11, 33

Antiphonale Monasticum III (2007) p. 260

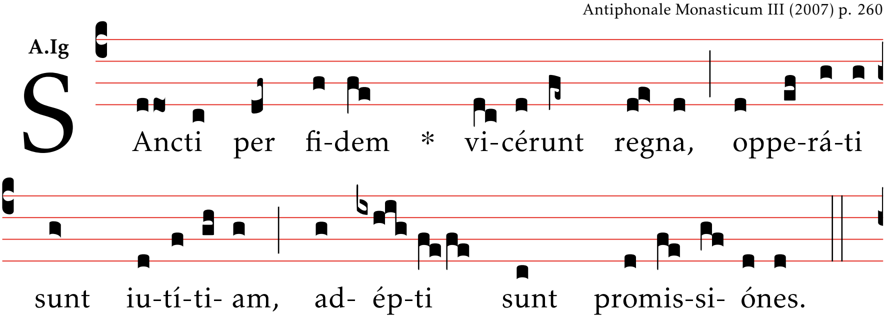

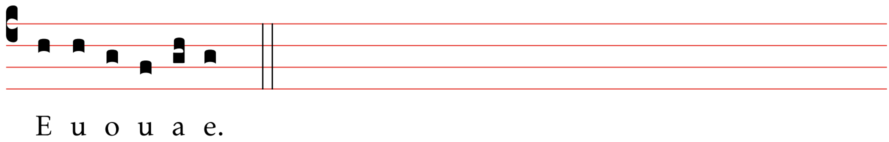

Psalmus 125 (126)
Gaudium et spes in Deo

Sicuti socii passionum estis, sic eritis et consolationis (2 Cor 1, 7).

In converténdo Dóminus captivi**tá**tem **Si**on, *
 facti sumus quasi *somni***án**tes.
Tunc replétum est gáudi**o** os **nos**trum, *
 et lingua nostra exsul*tati***ó**ne.
Tunc dicébant **in**ter **gen**tes: *
 «Magnificávit Dóminus fáce*re cum* **e**is».
Magnificávit Dóminus fáce**re** no**bís**cum; *
 facti su*mus læ***tán**tes.
Convérte, Dómine, captivi**tá**tem **nos**tram, *
 sicut torrén*tes in* **au**stro.
Qui sémi**nant** in **lá**crimis, *
 in exsultati*óne* **me**tent.
Eúntes **i**bant et **fle**bant *
 semen spargén*dum por***tán**tes;
veniéntes autem vénient in exsul**ta**ti**ó**ne *
 portántes maní*pulos* **su**os.

Psalmus 126 (127)
Vanus labor sine Domino

Dei ædificatio estis (1 Cor 3, 9).

Nisi Dóminus ædifi**cá**verit **dom**um, *
 in vanum labórant, qui ædí*ficant* **e**am.

Nisi Dóminus custodíerit **civitá**tem, *
    frustra vígilat, qui cus*tódit* **e**am.
Vanum est vobis ante lucem súrgere et sero quiéscere, †
    qui manducátis **pa**nem la**bó**ris, *
    quia dabit diléctis *suis* **som**num.
Ecce heréditas **Dómini fílii**, *
    merces *fructus* **ven**tris.
Sicut sagíttæ in **ma**nu po**tén**tis, *
    ita fílii *iuven***tú**tis.
Beátus vir, qui implévit pháretram **su**am ex **ip**sis: *
    non confundétur, cum loquétur inimícis su*is in* **por**ta.

Psalmus 127 (128)
Pax domestica in Domino

«Benedicat te Dominus ex Sion», id est: ex Ecclesia sua (Arnobius).

Beátus omnis, qui **ti**met **Dó**minum, *
    qui ámbulat in *viis* **e**ius.
Labóres mánuum tuárum **man**du**cá**bis, *
    beátus es, et bene *tibi* **e**rit.
Uxor tua sicut **vi**tis fruc**tí**fera *
    in latéribus *domus* **tu**æ;
fílii tui sicut novéllæ **oli**vá**rum** *
    in circúitu *mensæ* **tu**æ.
Ecce sic benedi**cé**tur **ho**mo, *
    qui *timet* **Dó**minum.
Benedícat tibi Dómi**nus** ex **Si**on, *
    et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus *vitæ* **tu**æ;
et vídeas fílios fili**ó**rum tu**ó**rum. *
    Pax *super* **Is**rael!

Lectio brevis — Ap 21, 10-11a; 22, 3b-4

Angelus sústulit me in spíritu super montem magnum et altum et osténdit mihi civitátem sanctam Ierúsalem descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei. Et thronus Dei et Agni in illa erit; et servi eius sérvient illi et vidébunt fáciem eius, et nomen eius in fróntibus eórum.

V/. Iusti confitebúntur nómini tuo, Dómine.
R/. Et habitábunt recti in conspéctu tuo.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Christum.

AD II VESPERAS

Omnia ut in Antiphonale Romanum II (v.i. p. 204).

AD COMPLETORIUM

Hymnus et oratio ut in p. 106; reliquia de p. 76 sumitur.

TONI COMMUNES
IN PRINCIPIO HORARUM

Ad Invitatorium
tonus ferialis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

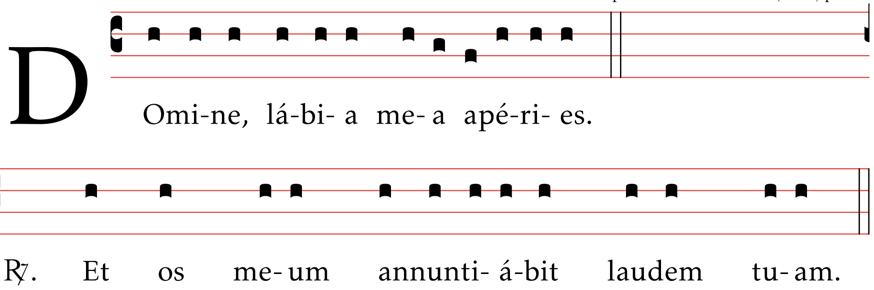

tonus festivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

Ad omnes Horas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 506

AD BENEDICTIONEM — AD COMPLETORIUM

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 540

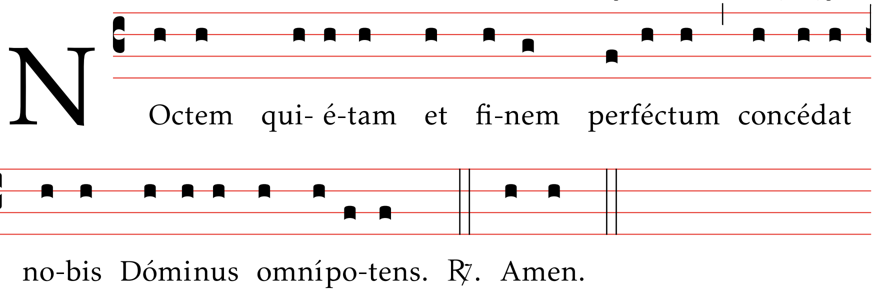

TONI CANTICORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

&

S. ZACHARIÆ

I g
BEne-dictus Dómi-nus De-us Isra- el, *
Et e-réx-it cornu sa-lú-tis no-bis *
Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum *
Sa-lú-tem ex in- i-mí-cis nostris *
Ad fa-ci- éndam misericórdiam cum pa-tribus nostris *
Iusiu-rándum quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *
Ut si-ne timó-re de manu inimicórum li-be rá- ti, *
In sancti-tá-te et iustíti a co-ram ipso *
Et tu, pu- er prophéta Altíssi-mi vo-cá-be-ris: *

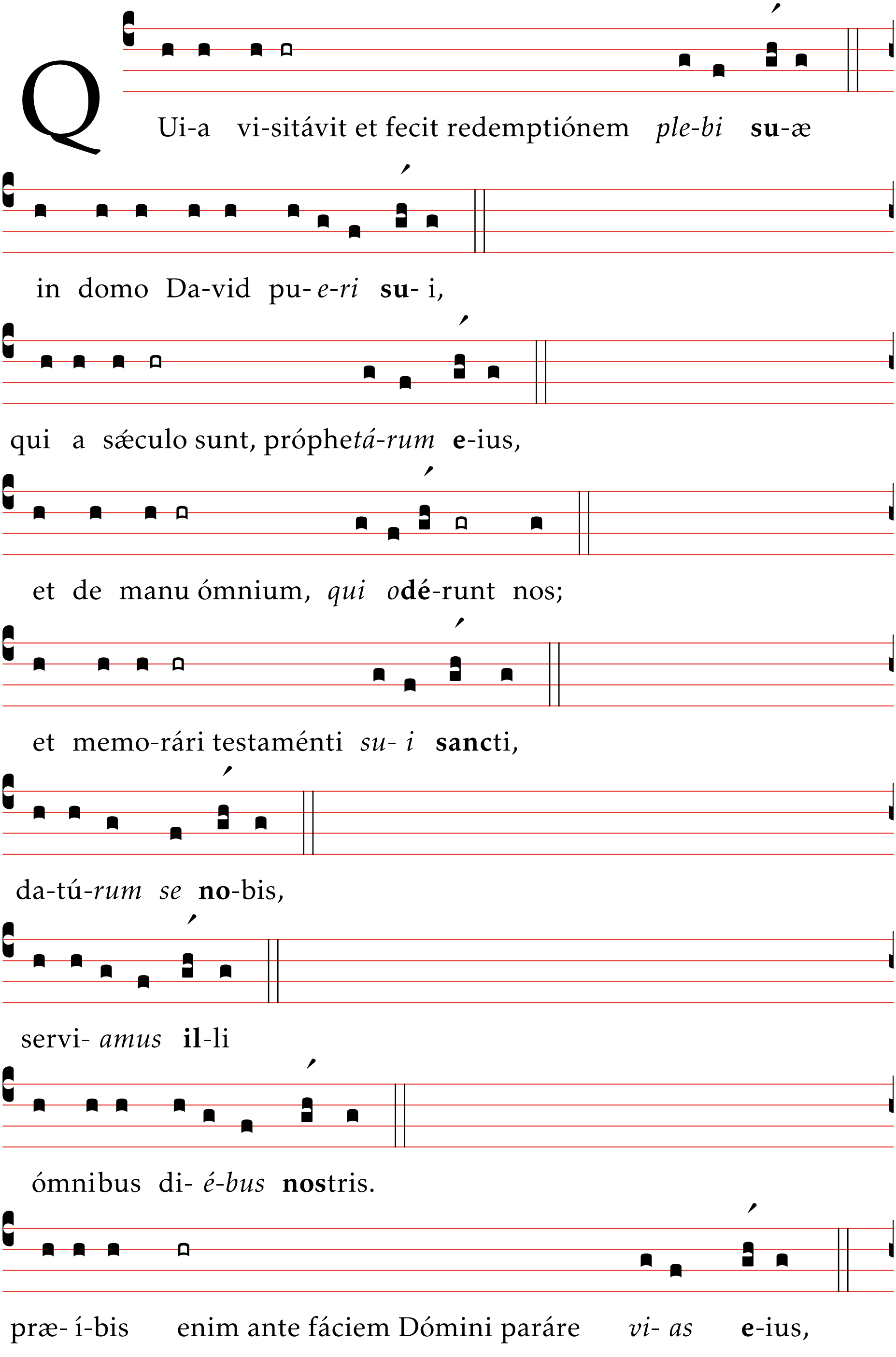
QUi-a vi-sitávit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pu- e-ri su- i,
qui a sǽculo sunt, próphetá-rum e-ius,
et de manu ómnium, qui odé-runt nos;
et memo-rári testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- amus il-li
ómnibus di- é-bus nostris.
præ- í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,

Ad dandam scí- éntiam salútis ple-bi e-ius *
Per vísce-ra mi-sericórdiæ De-i nostri, *
Illumi-ná-re his qui in ténebris et in umbra mortis se-dent *
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper, *

in remissiónem peccatórum e- ó-rum,
in quibus visitábit nos óriens ex alto,
ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

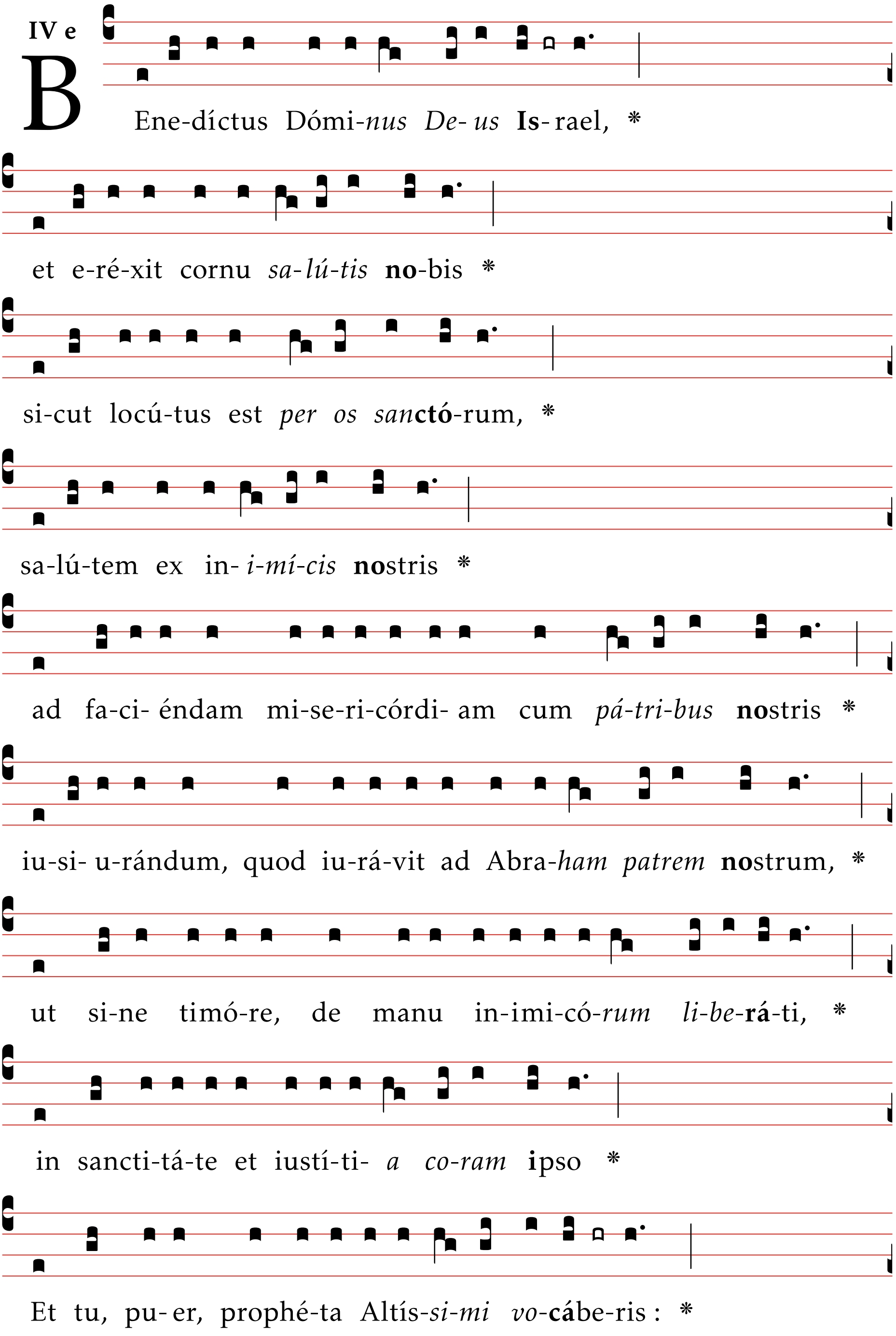
IV e
BEne-díctus Dómi-nus De- us Is- rael, *
et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *
si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, *
sa-lú-tem ex in- i-mí-cis nostris *
ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pá-tri-bus nostris *
iu-si- u-rándum, quod iu-rá-vit ad Abra-ham patrem nostrum, *
ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum li-be-rá-ti, *
in sancti-tá-te et iustí-ti- a co-ram ipso *
Et tu, pu- er, prophé-ta Altís-si-mi vo-cábe-ris : *

Q
Ui-a vi-si-távit et fecit redemptiónem ple-bi su- æ
in domo Da-vid pú- e- ri su- i,
qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum e-ius,
et de manu ómni- um, qui o-dé-runt nos ;
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- ámus il-li
ómnibus di- é-bus no stris.
præ- í-bis e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius,

ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e-ius *
per vísce-ra mi-se-ri-córdi- æ De- i nostri, *
illumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *
Gló-ri- a Pá-tri, et Fí-li- o, *
Si-cut é-rat in princí-pi- o, et núnc, et sémper, *

in remissi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum,
in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri- ens ex alto,
ad dir-i-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.
et Spi-rí-tu- i Sáncto.
et in sǽcu-la sæcu-ló-rum. Amen.

VI f(c)
Benedictus Dómi-nus De-us Isra- el, *
Et e-réx-it cornu sa-lú-tis no-bis *
Sic-ut locú-tus est per os sanctó-rum *
Sa-lú-tem ex in- i-mí-cis nostris *
Ad fa-ci- éndam misericórdiam cum pa-tribus nostris *
Iusiu-rándum quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *
Ut si-ne timó-re de manu inimicórum li-be rá- ti, *
In sancti-tá-te et iustíti a co-ram ipso *
Et tu, pu- er prophéta Altíssi-mi vo-cá-be-ris: *

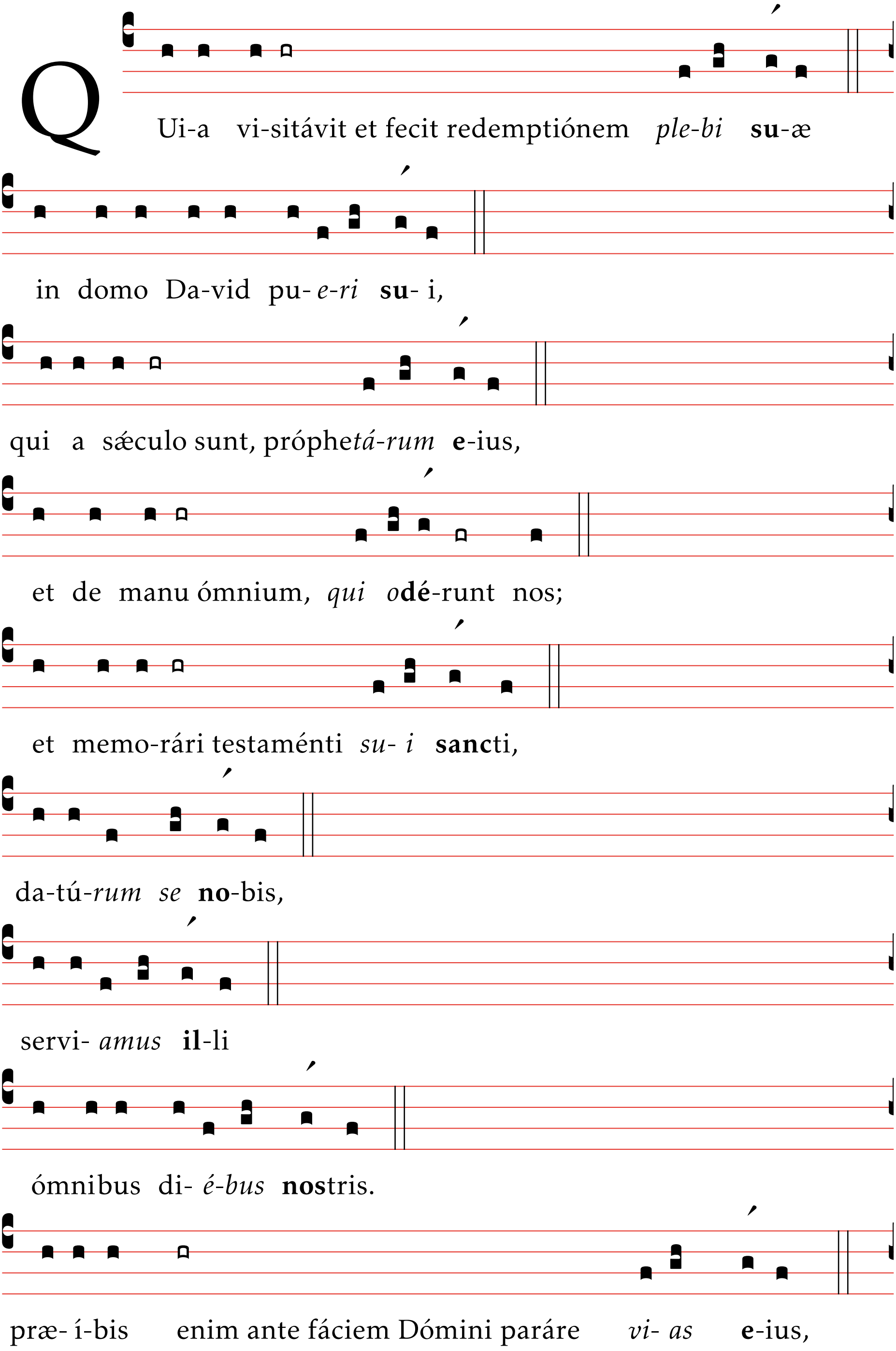
Q
Ui-a vi-sitávit et fecit redemptiónem ple-bi su-æ
in domo Da-vid pu- e-ri su- i,
qui a sæculo sunt, próphetá-rum e-ius,
et de manu ómnium, qui odé-runt nos;
et memo-rári testaménti su- i sancti,
da-tú-rum se no-bis,
servi- amus il-li
ómnibus di- é-bus nostris.
præ- í-bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e-ius,

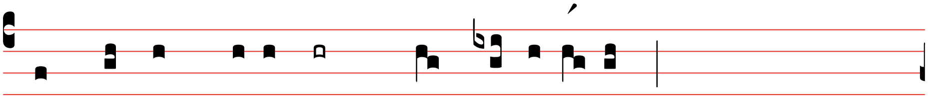

Ad dandam scí- éntiam salútis **ple**-bi **e**-ius *

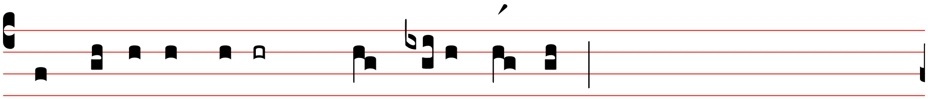

Per vísce-ra mi-sericórdiæ **De**-i **nos**tri, *

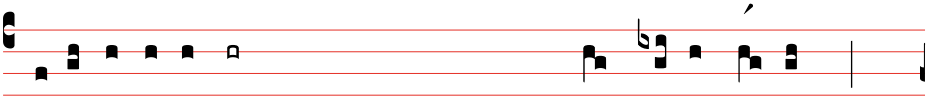

Illumi-ná-re his qui in ténebris et in umbra **mor**tis **se**-dent *

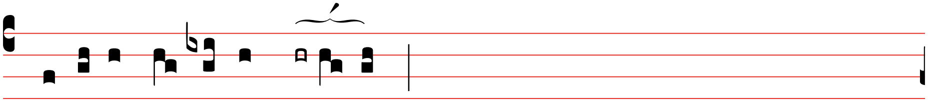

Gló-ri- a **Pa**-tri, et **Fí**-li- o, *

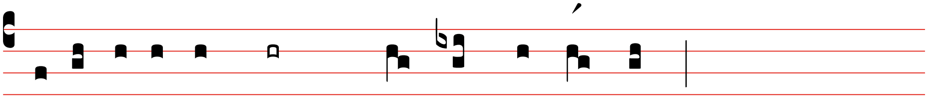

Sic-ut e-rat in princípio, et **nunc** et **sem**per, *

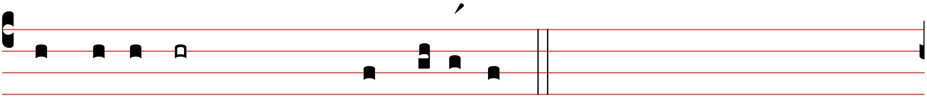

in remissiónem peccató*rum* *e-* **ó**-rum,

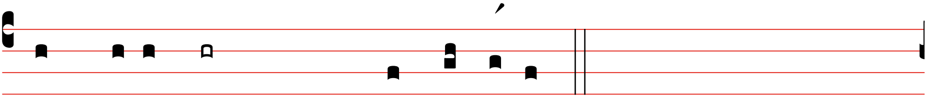

in quibus visitábit nos óri*ens* *ex* **al**to,

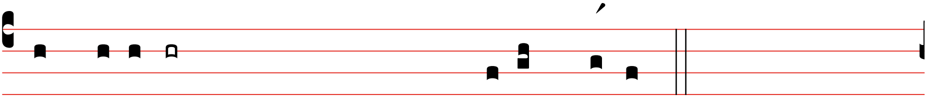

ad di-ri-géndos pedes nostros in *vi-* *am* **pa**-cis.

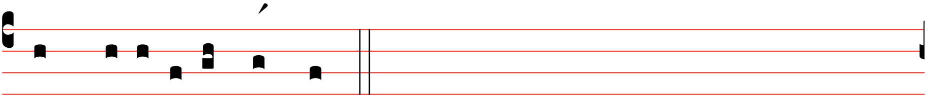

et Spi-rí-*tu-* *i* **Sanc**to.

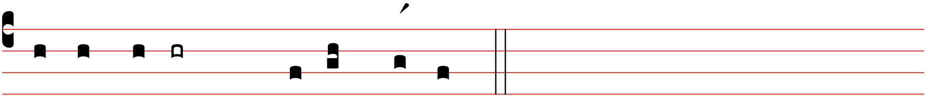

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **A**men.

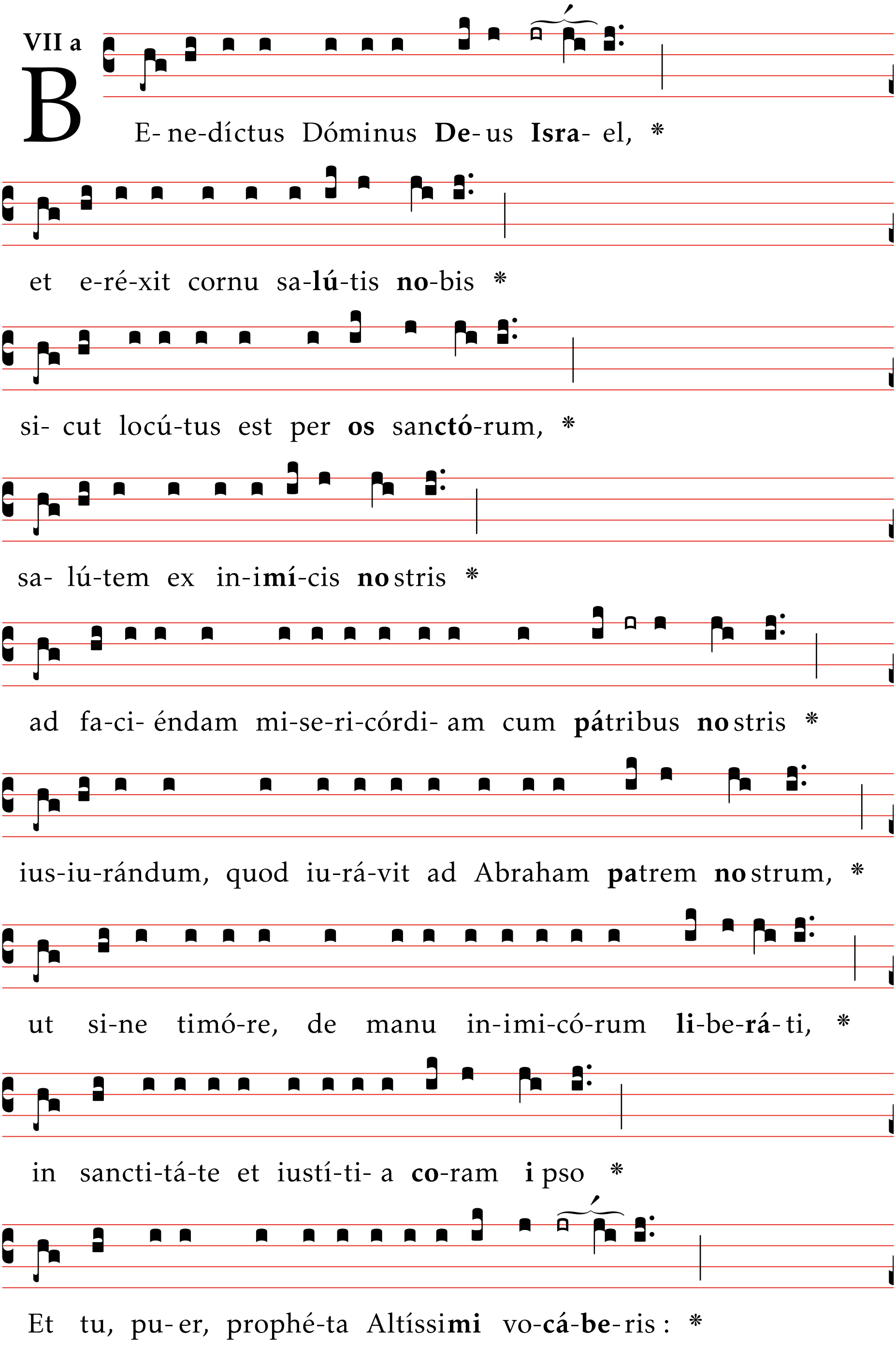
VII a
B
E- ne-díctus Dóminus De- us Isra- el, *
et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis *
si- cut locú-tus est per os sanctó-rum, *
sa- lú-tem ex in-imí-cis nostris *
ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátribus nostris *
ius-iu-rándum, quod iu-rá-vit ad Abraham patrem nostrum, *
ut si-ne timó-re, de manu in-imi-có-rum li-be-rá- ti, *
in sancti-tá-te et iustí-ti- a co-ram i pso *
Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssimi vo-cá-be-ris : *

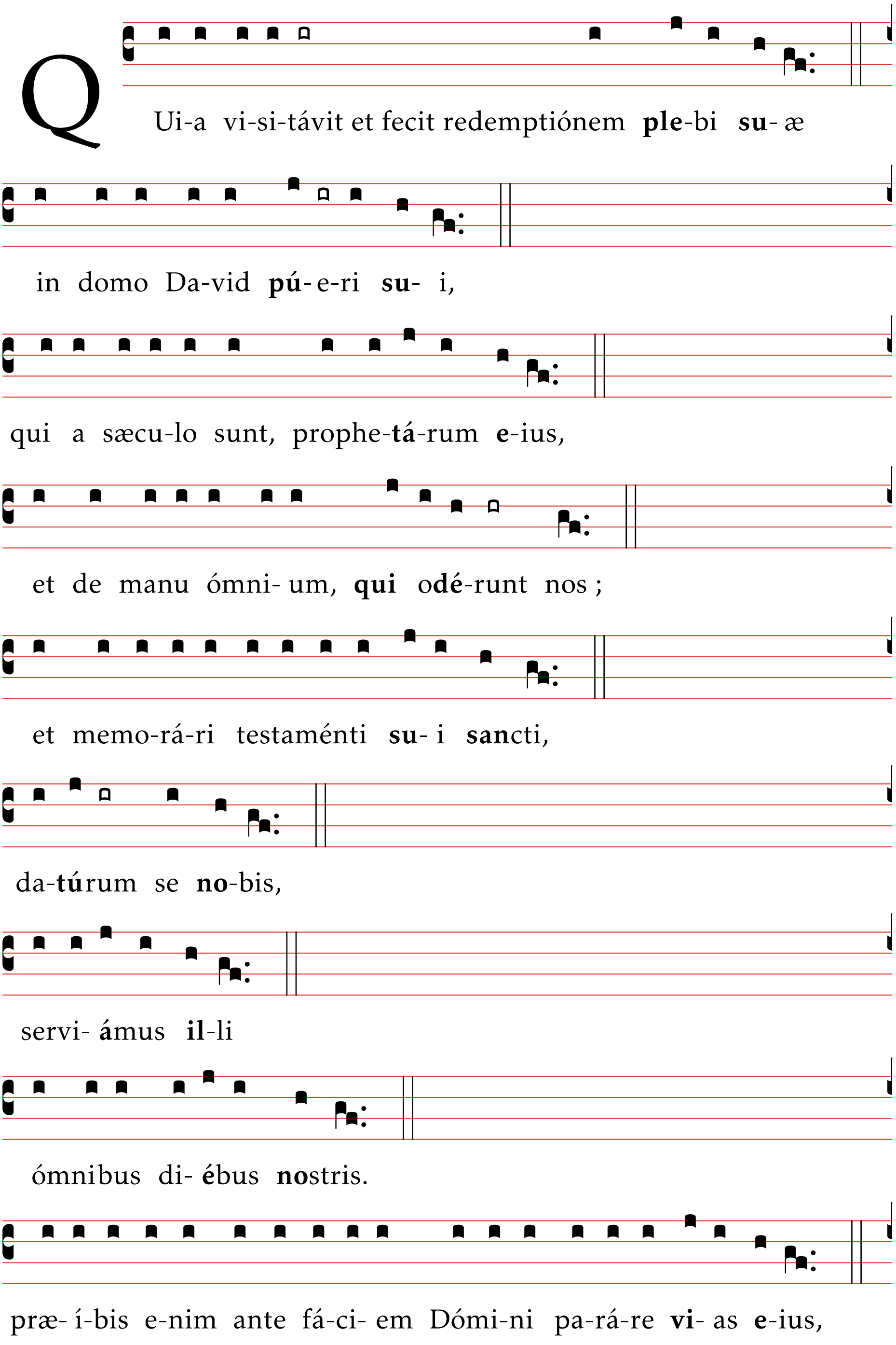
Q
Ui-a vi-si-távit et fecit redemptiónem ple-bi su- æ
in domo Da-vid pú-e-ri su- i,
qui a sæcu-lo sunt, prophe-tá-rum e-ius,
et de manu ómni- um, qui odé-runt nos ;
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti,
da-túrum se no-bis,
servi- ámus il-li
ómnibus di- ébus nostris.
præ- í-bis e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius,

ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e-ius *
per vísce-ra mi-se-ri-córdi- æ De- i no stri, *
il- lumi-ná-re his, qui in ténebris et in umbra mortis se-dent *
Gló- ri- a Pátri, et Fí- li- o, *
Si- cut é-rat in princí-pi- o, et núnc, et sémper, *

in remissi- ónem pecca-**tó**-rum e- **ó**-rum,
in quibus vi-si-tá-bit nos ó-ri- **ens** ex **al**to,
ad dir- i-géndos pedes nostros in **vi**- am **pa**-cis.
et Spi-**rí**-tu- i **Sán**cto.
et in sǽcu-la sæcu-**ló**-rum. Amen.

I g
MAgní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an-cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *
Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su- um, *

A-nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.
re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Si-cut locú-tus est ad patres nostros, *
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

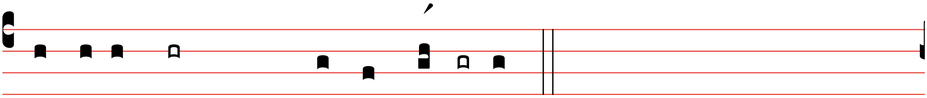

Abraham et sémini e*ius* *in* **sǽ**cu-la.

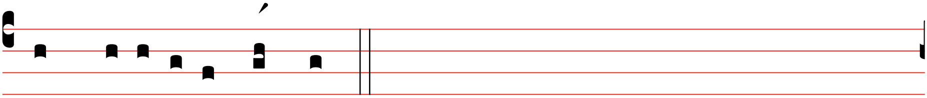

et Spi-rí-*tu- i* **Sanc**to.

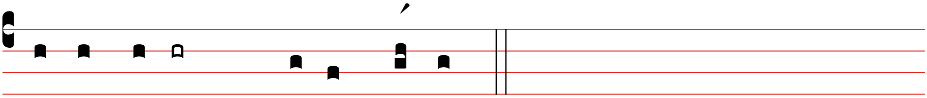

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **Amen.**

I d3
MAgní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an- cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *
Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su- um, *

A -nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.
re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Si-cut locú-tus est ad patres nostros, *
Glóri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

Abraham et sémini eius in sǽcu-la.
et Spi-rí-tu- i Sancto.
et in sǽcula sæculó-rum. Amen.

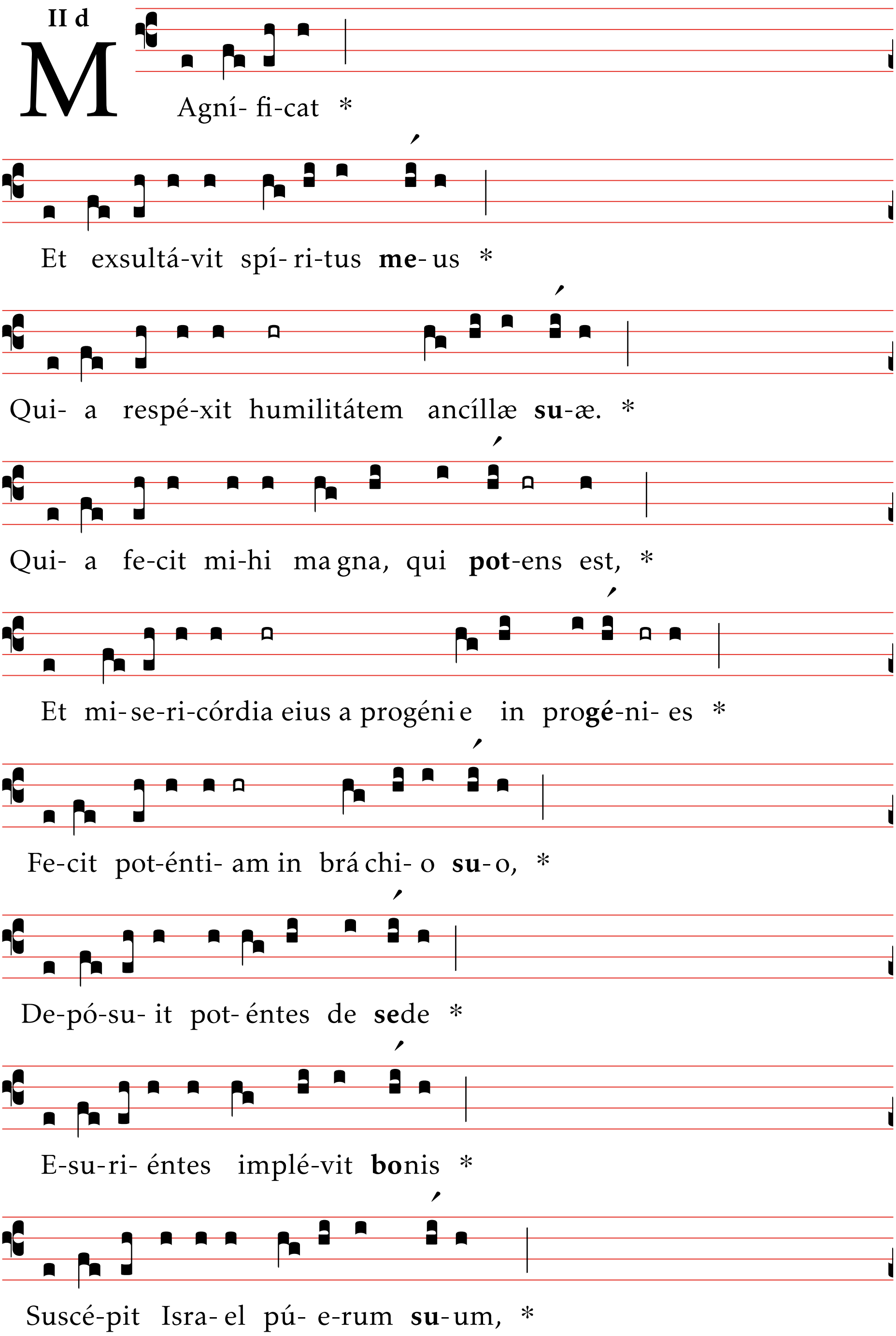
II d
MAgní- fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem ancíllæ su-æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot-ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progénie in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá chi- o su- o, *
De-pó-su- it pot- éntes de sede *
E-su-ri- éntes implé-vit bonis *
Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su-um, *

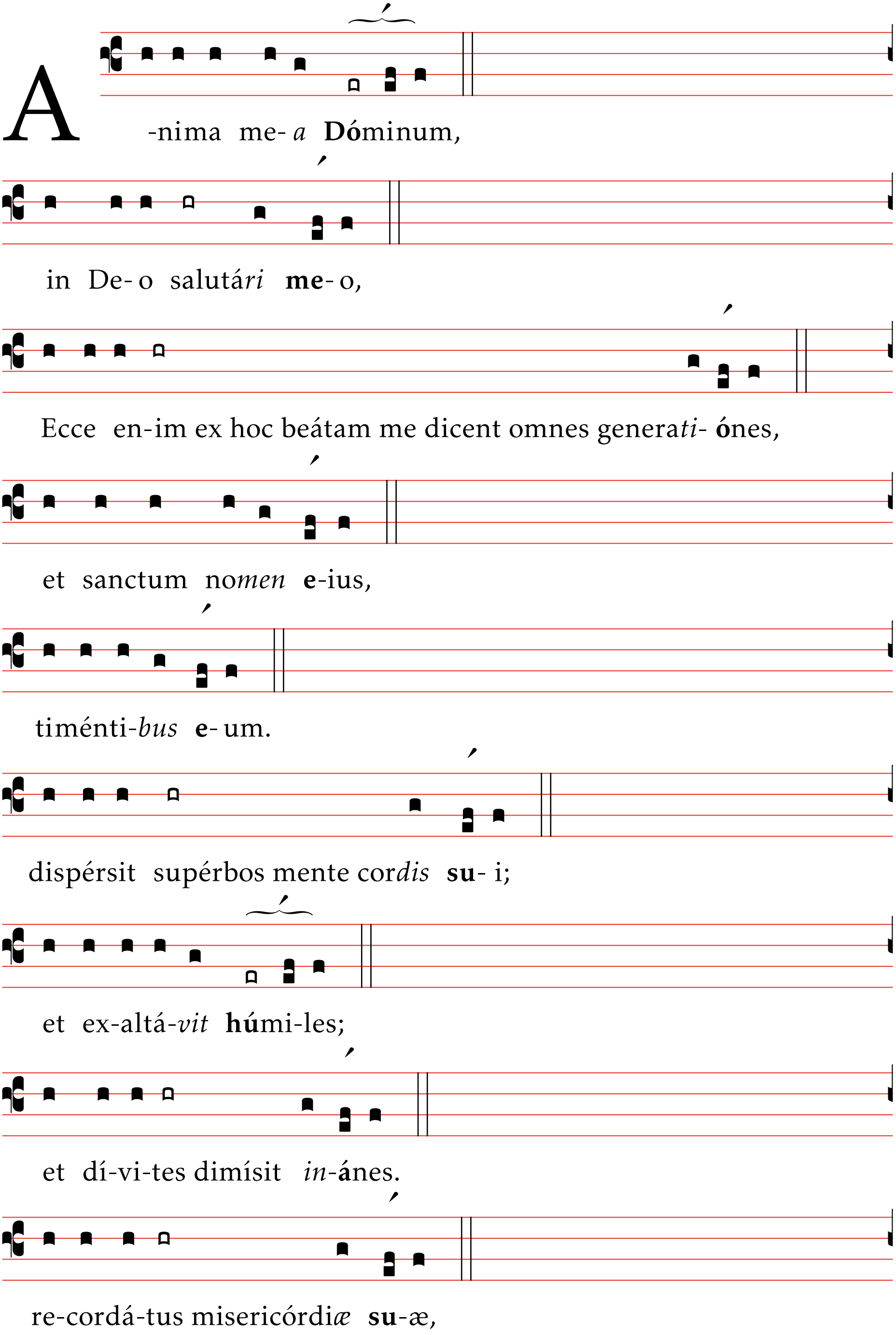
A
-nima me- a Dóminum,
in De- o salutári me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes generati- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.
re-cordá-tus misericórdiæ su-æ,

Si-cut locú-tus est ad patres nostros, *
Glóri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

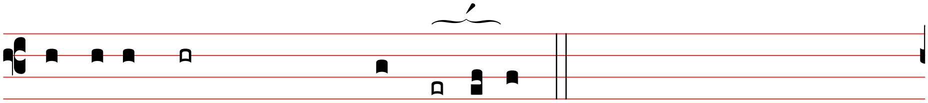

Abraham et sémini eius *in* **sǽ**cu-la.

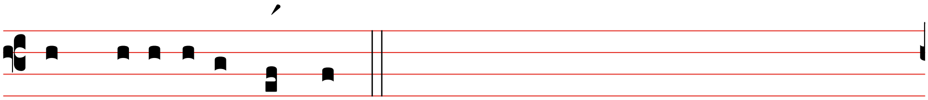

et Spi-rí-tu- *i* **Sanc**to.

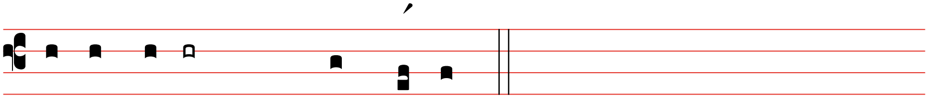

et in sǽcula sæculó*rum*. **A**men.

VI f(c)
M Agní-fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem an- cíllæ su- æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot- ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá-chi-o su- o, *
Depó-su- it pot- én- tes de se-de *
Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis *
Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su- um, *

A -nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.
re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

Si-cut locú-tus est ad patres nostros, *
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li- o *
Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et semper *

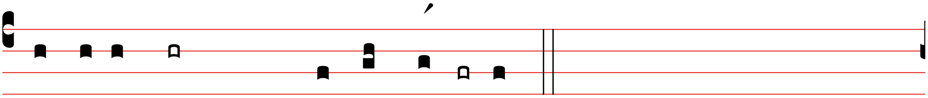

Abraham et sémini e*ius* *in* **sǽ**cu-la.

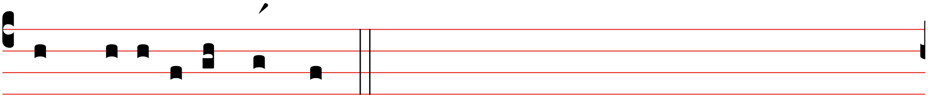

et Spi-rí-*tu*- *i* **Sanc**to.

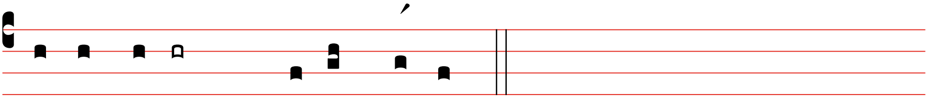

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **Amen.**

VIII g
MAgní- fi-cat *
Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us *
Qui- a respé-xit humilitátem ancíllæ su-æ. *
Qui- a fe-cit mi-hi ma gna, qui pot-ens est, *
Et mi-se-ri-córdia eius a progéni e in progé-ni- es *
Fe-cit pot-énti- am in brá chi- o su- o, *
De-pó-su- it pot- éntes de sede *
E-su-ri- éntes implé-vit bonis *
Suscé-pit Isra- el pú- e-rum su-um, *

A -nima me- a Dóminum,
in De- o salutá-ri me- o,
Ecce en-im ex hoc beátam me dicent omnes genera-ti- ónes,
et sanctum nomen e-ius,
timénti-bus e- um.
dispérsit supérbos mente cordis su- i;
et ex-altá-vit húmi-les;
et dí-vi-tes dimísit in-ánes.
re-cordá-tus misericórdi- æ su-æ,

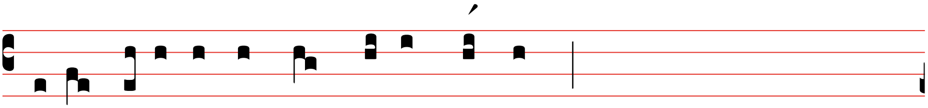

Si-cut locú-tus est ad patres **nos**tros, *

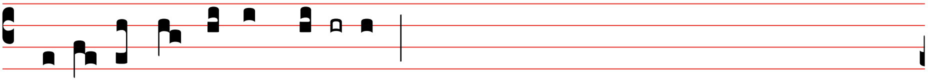

Gló-ri- a Pa-tri, et **Fí**-li- o *

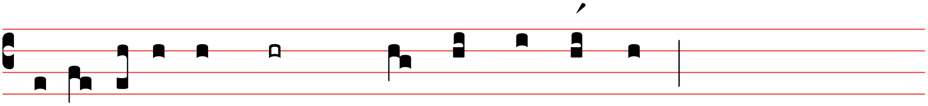

Sic-ut e-rat in princípio, et nunc et **sem**per *

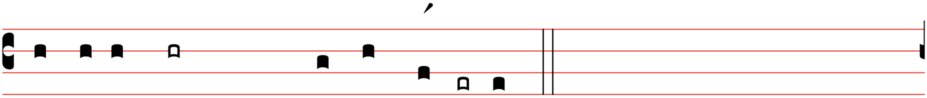

Abraham et sémini *eius* *in* **sǽ**cu-la.

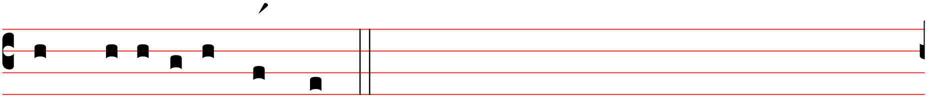

et Spi-rí-*tu*- *i* **Sanc**to.

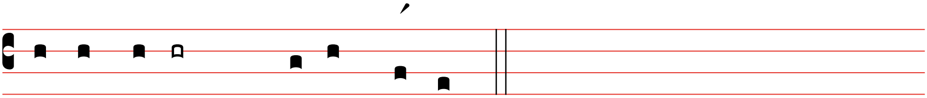

et in sǽcula sæcu*ló-rum*. **A**men.

AD DIMISSIONEM

in feſtis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 543

in sollemnitatibus, ad I Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 542

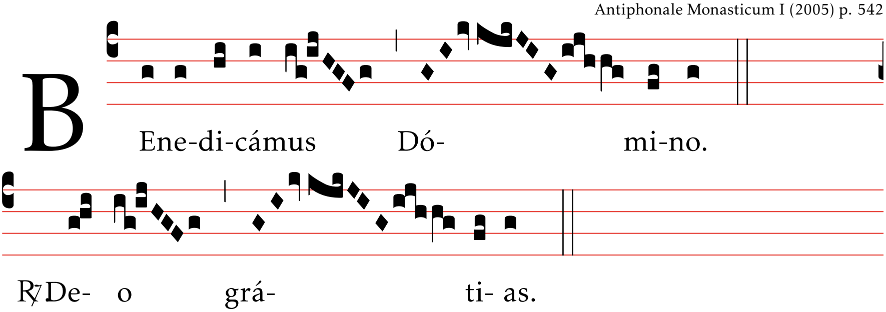

in sollemnitatibus, ad Laudes matutinas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 542

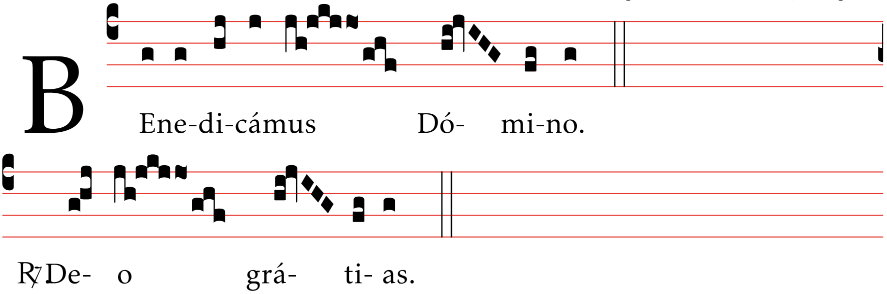

in sollemnitatibus, ad I Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 542

in dominicis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

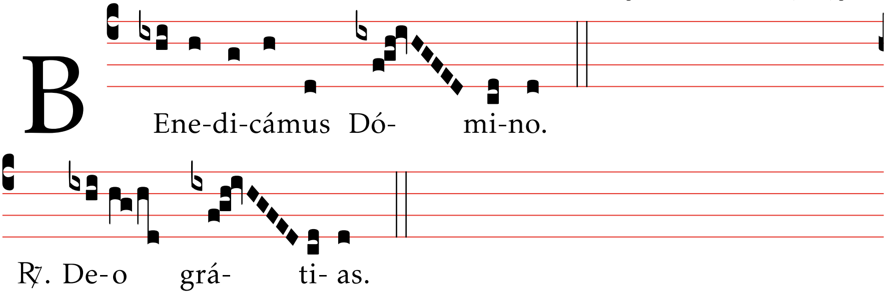

in feriis ad Laudes

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

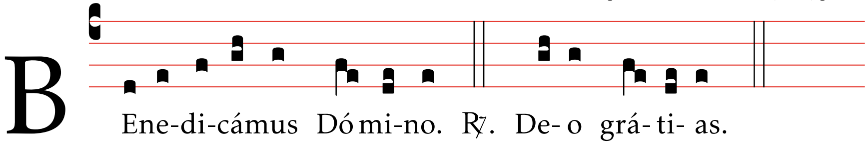

in feriis ad Veſperas

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

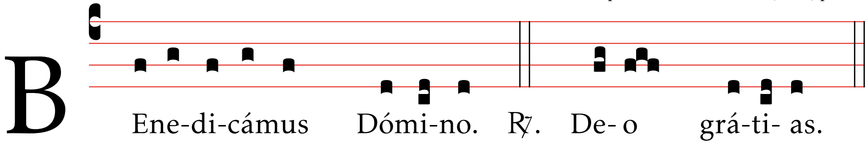

ad horas minores, tonus ferialis

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

ad horas minores, tonus feſtivus

Antiphonale Monasticum I (2005) p. 546

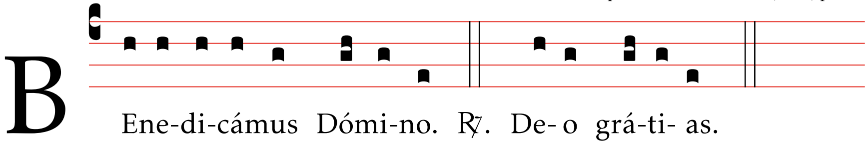

A.I
SAl- ve, * Re-gí- na, ma-ter mi-se-ri-córdi- æ: Vi- ta,
* dulcé- do, et spes nostra, sal-ve: Ad te clamá- mus, éx-
su-les, fí-li- i He-væ. Ad te suspi-rá- mus, geméntes et flentes
in hac lacrimá-rum val-le E- ia ergo Advo-cá- ta nostra,
illos tu- os mi-se-ri-cór-des ócu-los ad nos convér- te. Et Je-
sum, bene-díc- tum fructum ventris tu- i, no- bis post hoc exsí-
li- um osténde: O cle- mens: O pi- a O dulcis *
Virgo Ma-rí- a.

COMMUNE APOSTOLORUM

Hymnus

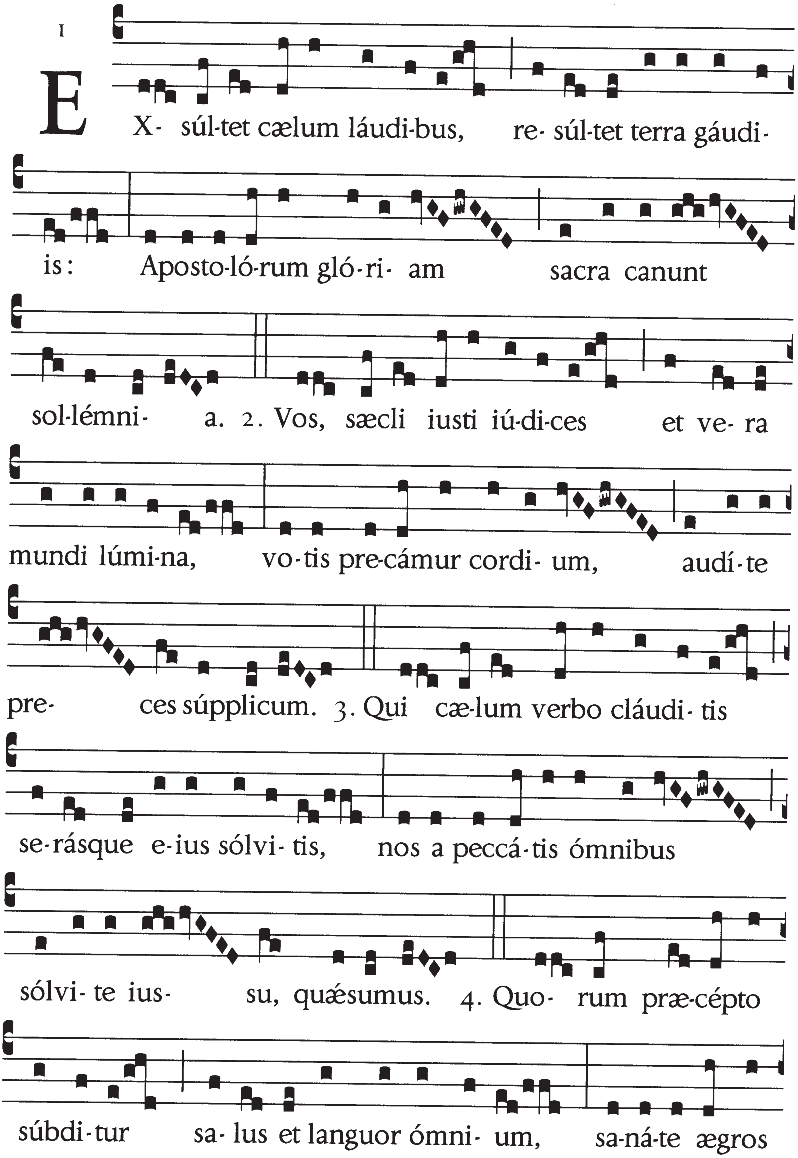

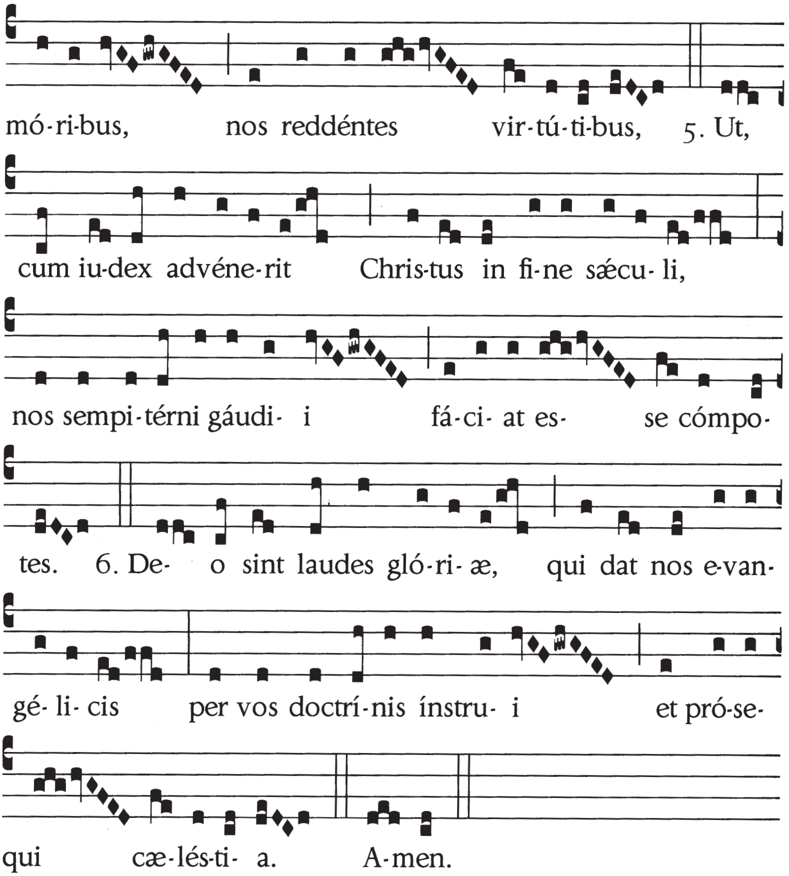

Antiphona 1

Lc 22, 28.27

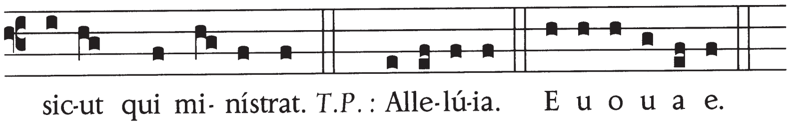

PSALMUS 115

1 Crédidi, etiam cum lo**cú**tus sum: *
«Ego humiliátus *sum* **ni**mis».
2 Ego dixi in trepidatióne **me**a: *
«Omnis ho*mo* **men**dax».
3 Quid retríbuam **Dó**mino *
pro ómnibus, quæ retríbu*it* **mi**hi?
4 Cálicem salutáris ac**cí**piam *
et nomen Dómini in*vo***cá**bo.
5 Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni pópul*o* **e**ius.
6 Pretiósa in conspéctu **Dó**mini *
mors sanctó*rum* **e**ius.
7 O Dómine, ego servus tuus, † ego servus tuus et fílius ancíllæ **tu**æ. *
Dirupísti víncul*a* **me**a:
8 tibi sacrificábo hóstiam **lau**dis *
et nomen Dómini in*vo***cá**bo.
9 Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni pópul*o* **e**ius
10 in átriis domus **Dó**mini, *
in médio tui, *Ie***rúsa**lem.

Antiphona 2

Ps 125, 6

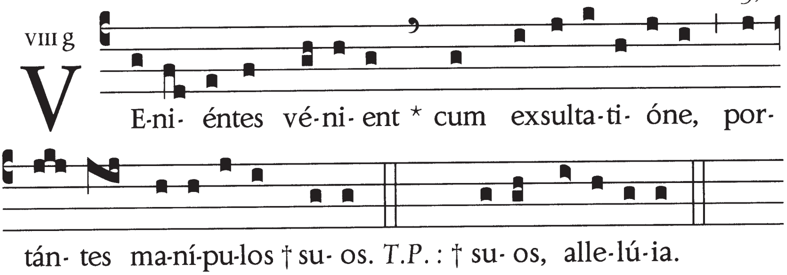

E u o u a e.

PSALMUS 125

1 In converténdo Dóminus captivitátem **Si**on, *
facti sumus quasi *somni***án**tes.
2 Tunc replétum est gáudio os **nos**trum, *
et lingua nostra exsul*tati***ó**ne.
Tunc dicébant inter **gen**tes: *
« Magnificávit Dóminus fáce*re cum* **e**is ».
3 Magnificávit Dóminus fácere no**bís**cum; *
facti su*mus læ***tán**tes.
4 Convérte, Dómine, captivitátem **nos**tram, *
sicut torrén*tes in* **aus**tro.
5 Qui séminant in **lá**crimis, *
in exsultati*óne* **me**tent.
6 Eúntes ibant et **fle**bant *
semen spargén*dum por***tán**tes;
veniéntes autem vénient in exsultati**ó**ne *
portántes maní*pulos* **su**os.

Antiphona 3

Io 15, 15

1 d

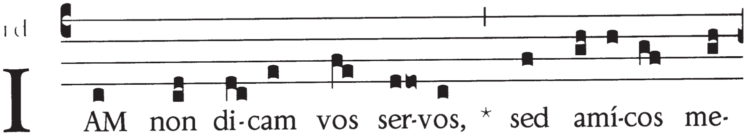

IAM non di-cam vos ser-vos, * sed amí-cos me-

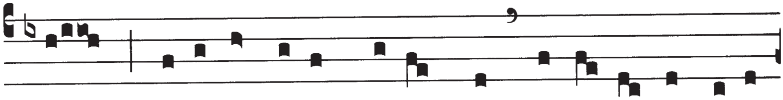

os, qui- a ómni- a quæcúmque audí- vi a Patre

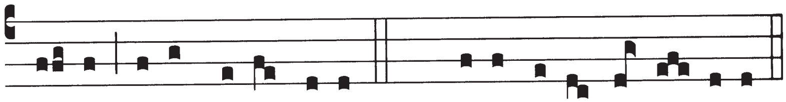

me- o, no-ta † fe- ci vo-bis. *T.P.* † fe-ci vo-bis, al-le- lú-ia.

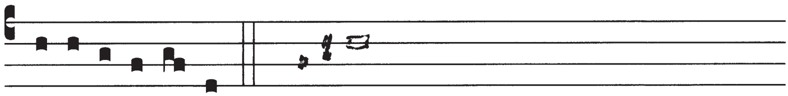

CANTICUM Eph 1, 3-10

3 Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri **Ie**su **Chris**ti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus *bus in* **Chris**to,
4 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, † ut essémus sancti et im**ma**cu**lá**ti *
in conspéctu eius in *carit***á**te,
5 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum **Chris**tum in **ip**sum, *
secúndum beneplácitum volun*tátis* **su**æ,
6 in laudem glóriæ **grá**tiæ **su**æ, *
in qua gratificávit nos *in Di***léc**to,
7 in quo habémus redemptiónem per **sán**guinem **e**ius, *
remissiónem *pecca***tó**rum,
secúndum divítias grátiæ eius, † 8 quam superabundáre **fe**cit in **no**bis *
in omni sapiéntia *et pru***dén**ti**a,
9 notum fáciens nobis mystérium volun**tá**tis **su**æ, *
secúndum beneplá*citum* **e**ius,
quod propósu**it** in **e**o, *
10 in dispensatiónem plenitú*dinis* **tém**po**rum:
recapituláre ómni**a** in **Chris**to, *
quæ in cælis et *quæ in* **ter**ra.

Lectio brevis

Eph 4, 11-13

Christus dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Post lectionem

Ps 95, 3

℟. br.

ANnun-ti- á- te inter gentes * Gló- ri- am Dómi- ni.

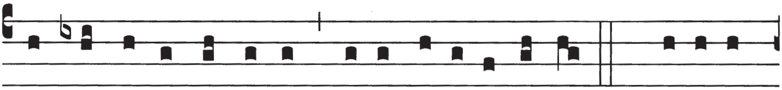

℣. In ómnibus pó- pu-lis mi-ra-bí- li- a e- ius. ℣. Gló-ri- a

Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi- rí-tu- i Sancto.

Tempore paschali

℟. br.

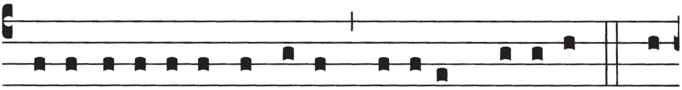

ANnunti- á- te in-ter gentes glóri- am Dómi-ni. ℟. Al-

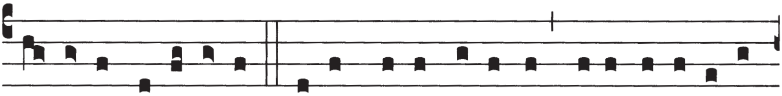

le- lú- ia alle-lú-ia. ℣. In ómnibus pópu-lis mi-ra-bí-li- a e-

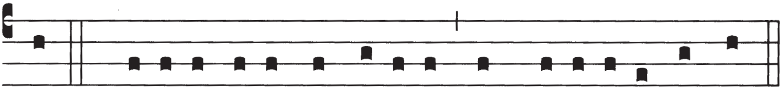

ius. ℣. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

Mt 19, 28

1 g

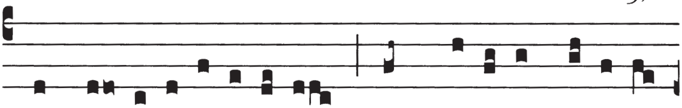

IN re- ge-ne-ra-ti- óne, * cum séde- rit Fí- li- us

Canticum Magnificat *invenitur p. 767.*

Preces

Superædificáti, fratres, super fundaméntum Apostolórum, orémus Patrem omnipoténtem pro pópulo sancto *eius, di***cén**tes:

℟. Recordáre Ecclésiæ tu*æ*, **Dó**mine.

Pater, qui voluísti Fílium tuum, a mórtuis suscitátum, prius Apóstolis fíeri *mani***fés**tum, præsta, ut eius testes simus usque ad últ*imum* **ter**ræ. ℟.

Qui Fílium tuum misísti in mundum evangeliz*áre pau***pé**ribus, da, ut omni creatúræ Evangélium præ*di***cé**mus. ℟.

Qui tuum misísti Fílium semináre *semen* **ver**bi, concéde, tu, verbum seminántes cum labóre, fruges metámus *in* **gáu**dio. ℟.

Qui Fílium tuum misísti reconciliáre tibi mundum per sán*guinem* **su**um, tríbue, ut ad reconcilatiónem omnes coop*e***ré**mur. ℟.

Qui Fílium tuum ad déxteram tuam in cæléstibus constituísti, defúnctos in regnum beatitúdinis admítte. ℟.

Oratio conclusiva ut in Proprio de Sanctis.

DOMINICA HEBDOMADÆ III

AD I VESPERAS

Ritus initialis

℣. Deus, in adiutórium meum inténde. *(Cf. p. 737).*
℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.
Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, nunc et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Hymnus

Antiphona 1

Ps 112, 2

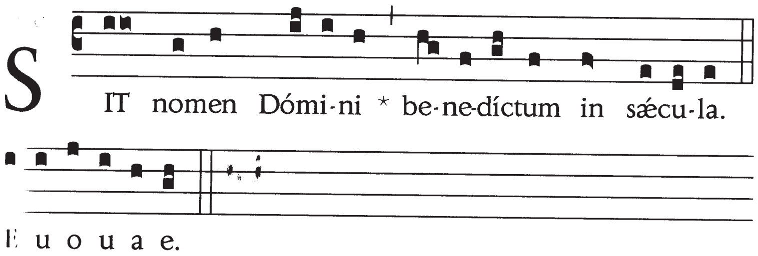

PSALMUS 112

Laudáte, **pú**eri **Dó**mini, *
laudáte **no**men **Dó**mini.

2 Sit nomen Dómini **be**ne**díc**tum *
ex hoc nunc et **us**que in **sǽ**culum.
3 A solis ortu usque **ad** oc**cá**sum *
laudábile **no**men **Dó**mini.
4 Excélsus super omnes **gen**tes **Dó**minus, *
super cælos **gló**ria **e**ius.
5 Quis sicut Dóminus **De**us **nos**ter, *
qui in **al**tis **há**bitat
6 et se inclínat, **ut** res**pí**ciat *
in cælum **et** in **ter**ram?
7 Súscitans de **ter**ra **ín**opem, *
de stércore **é**rigens **páu**perem,
8 ut cóllocet eum **cum** prin**cí**pibus, *
cum princípibus **pó**puli **su**i.
9 Qui habitáre facit stéri**lem** in **do**mo, *
matrem fili**ó**rum læ**tán**tem.

Antiphona 2

Ps 115

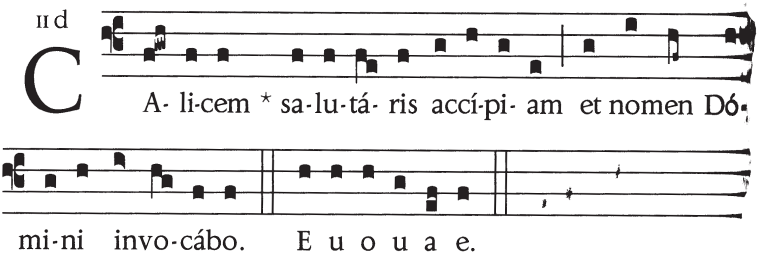

PSALMUS 115

GRATIARUM ACTIO IN TEMPLO

Per ipsum (Christum) offeramus hostiam laudis semper Deo (Hebr 13, 15)

1 Crédidi, etiam cum lo**cú**tus sum: *
«Ego humiliátus *sum* **ni**mis».
2 Ego dixi in trepidatióne **me**a: *
«Omnis ho*mo* **men**dax».
3 Quid retríbuam **Dó**mino *
pro ómnibus, quæ retríbu*it* **mi**hi?
4 Cálicem salutáris ac**cí**piam *
et nomen Dómini in*vo***cá**bo.

Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni pópul*o* **e**ius.
Pretiósa in conspéctu **Dó**mini *
mors sanctó*rum* **e**ius.
O Dómine, ego servus tuus, † ego servus tuus et fílius ancíllæ **tu**æ. *
Dirupísti víncul*a* **me**a:
tibi sacrificábo hóstiam **lau**dis *
et nomen Dómini in*vo***cá**bo.
Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni pópul*o* **e**ius
in átriis domus **Dó**mini, *
in médio tui, *I***erúsa**lem.

Antiphona 3

Phil 2, 8.9

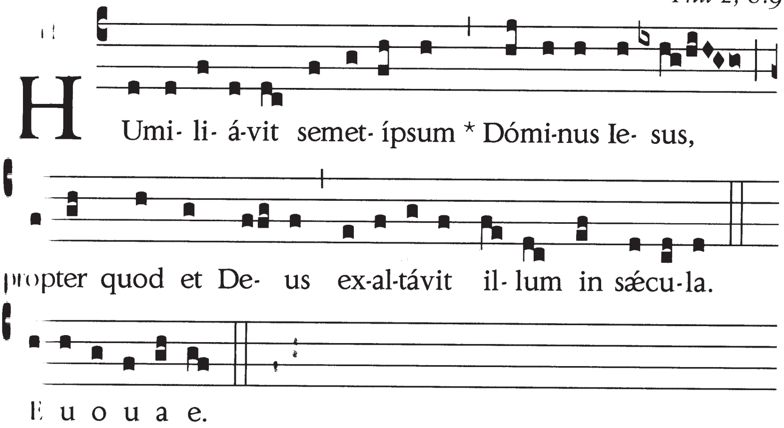

CANTICUM Phil 2, 6-11

DE CHRISTO, SERVO DEI

Christus Iesus, cum in forma **Dei es**set, *
non rapínam arbitrátus est esse se æ*quálem* **De**o,
sed semetípsum exinanívit formam **ser**vi accípiens, *
in similitúdinem hó*minum* **fac**tus;
et hábitu invéntus ut homo, † [8] humiliávit semetípsum factus obœ́diens **us**que ad **mor**tem, *
mortem *autem* **cru**cis.

9 Propter quod et Deus illum exaltávit † et donávit **illi nomen**
quod est super *omne* **no**men,
10 ut in nómine Iesu omne **ge**nu flec**tá**tur *
cæléstium et terréstrium et *infer***nó**rum,
11 et omnis lingua con**fi**te**á**tur: *
«Dóminus Iesus Christus!», in glóriam *Dei* **Pa**tris.

Lectio brevis

Hebr 13, 20

Deus pacis, qui edúxit de mórtuis pastórem magnum óvium sánguine testaménti ætérni, Dóminum nostrum Iesum, aptet v in omni bono, ut faciátis voluntátem eius, fáciens in nobis, qu pláceat coram se per Iesum Christum, cui glória in sæcula sæcul rum. Amen.

Post lectionem

Ps 103,

Antiphona ad Magnificat invenitur in Proprio.

Magnificat in diversis tonis invenitur in appendice, p. 767 sqq.

Preces

Christus pópuli esuriéntis misértus est et prodígia pro illo s operátus est amóris. † Quorum mémores pia devotióne *eum* ***pr*****cé**mur:

℟. Amórem tuum osténde nobis, Dómine.

Confitémur, Dómine, ómnia benefícia nobis hódie de tua bonitáte processísse: ne revertántur ad te vácua, sed fructum ásserant in corde bono. ℟.

Lux et salus ómnium géntium, custódi testes quos in univérsum orbem misísti, Spíritus in eis ignem accénde. ℟.

Fac ut mundum ad præcelléntem dignitátem ipsíus omnes magis confórment, quátenus, te regénte, urgentióribus ætátis nostræ postulatiónibus generóse respóndeant. ℟.

Animárum médice et córporum, ægrótos álleva, moriéntibus adésto, et in tuis miseratiónibus nos vísita et réfove. ℟.

Defúnctos inter beátos annumeráre dignéris, quorum nómina sunt in libro vitæ. ℟.

Paternoster, p. 758.

Oratio conclusiva invenitur in Proprio.

Ritus conclusionis, p. 761.

AD II VESPERAS

Ritus initialis invenitur p. 737.

Hymnus

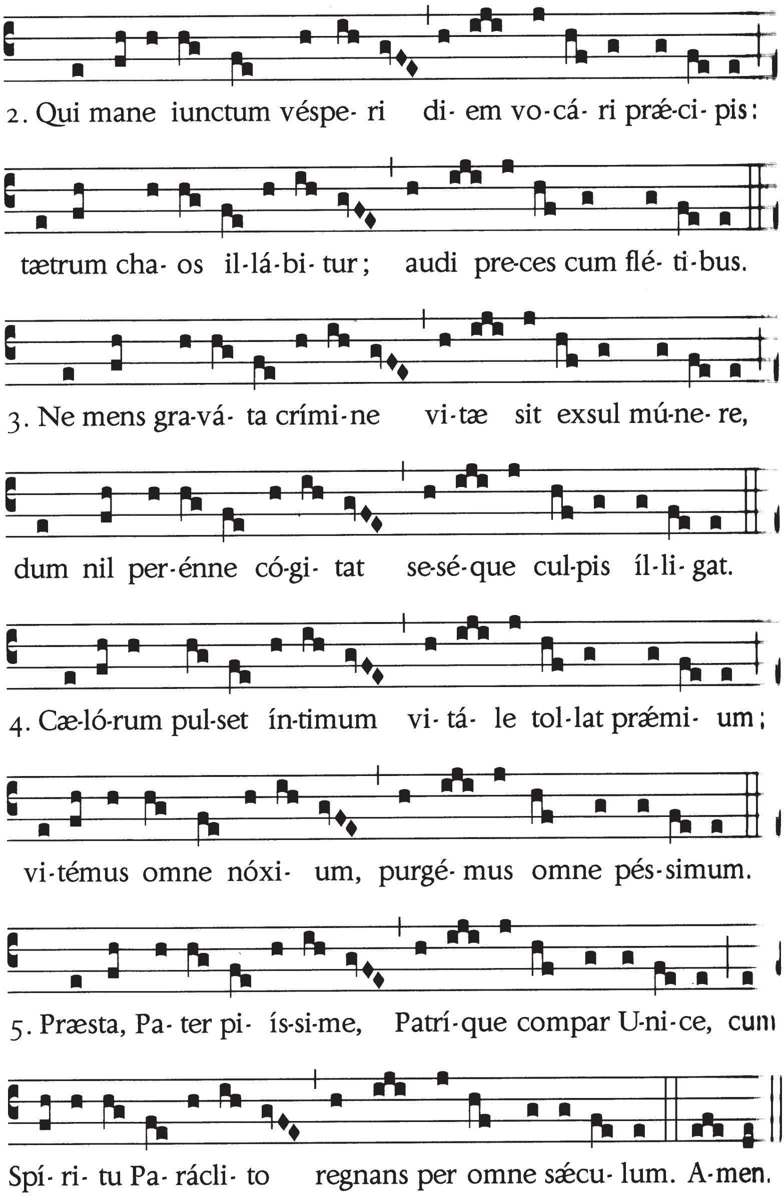
2. Qui mane iunctum véspe- ri di- em vo-cá- ri prǽ-ci- pis:
tætrum cha- os il-lá-bi- tur; audi pre-ces cum flé- ti-bus.
3. Ne mens gra-vá- ta crími-ne vi-tæ sit exsul mú-ne- re,
dum nil per-énne có-gi- tat se-sé-que cul-pis íl-li- gat.
4. Cæ-ló-rum pul-set ín-timum vi- tá- le tol-lat prǽmi- um;
vi-témus omne nóxi- um, purgé- mus omne pés-simum.
5. Præsta, Pa- ter pi- ís-si-me, Patrí-que compar U-ni-ce, cum
Spí- ri- tu Pa- rácli- to regnans per omne sǽcu- lum. A-men.

Antiphona 1

Ps 109, 1

II C2

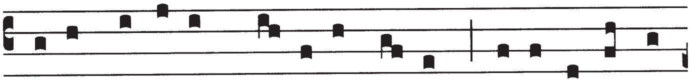

D I-xit Dóminus * Dó-mi-no me- o: Se-de a dextris

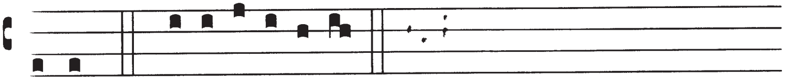

me- is. E u o u a e.

PSALMUS 109

MESSIAS REX ET SACERDOS

Oportet illum regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius (1 Cor 15, 25).

Dixit Dóminus **Dó**mino **me**o: *
«Sede a **dex**tris **me**is,
donec ponam ini**mí**cos **tu**os *
scabéllum **pe**dum tu**ó**rum».
Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: *
domináre in médio inimi**có**rum tu**ó**rum.
Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splen**dó**ribus **sanc**tis, *
ex útero ante lucíferum **gé**nu**i** te.
Iurávit Dóminus et non pæni**té**bit **e**um: *
«Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdi**nem** Mel**chí**sedech».
Dóminus a **dex**tris **tu**is, *
conquassábit in die iræ **su**æ **re**ges.
De torrénte in **vi**a **bi**bet, *
proptérea exal**tá**bit **ca**put.

Antiphona 2

Ps 110, 8

IV a

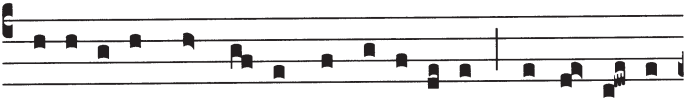

F I-dé- li- a * ómni- a mandá-ta e-ius, confirmá- ta

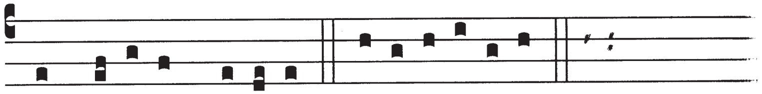

in sǽcu-lum sǽcu-li. E u o u a e.

PSALMUS 110

MAGNA OPERA DOMINI

Magna et mirabilia opera tua, Domine Deus omnipotens (Ap 15, 3).

1 Confitébor Dómino in toto *corde* **me**o, *
in consílio iustórum et con*gregati***ó**ne.
2 Magna ó*pera* **Dó**mini, *
exquirénda ómnibus, qui *cúpiunt* **e**a.
3 Decor et magnificéntia *opus* **e**ius, *
et iustítia eius manet in *sǽculum* **sǽ**culi.
4 Memóriam fecit mirabíli*um su***ó**rum, *
miséricors et mi*serátor* **Dó**minus.
5 Escam dedit ti*méntí***bus** se; *
memor erit in sǽculum tes*taménti* **su**i.
6 Virtútem óperum suórum annuntiávit pó*pulo* **su**o, *
ut det illis here*ditátem* **gén**tium;
7 ópera mánuum eius véritas *et iu***dí**cium. *
Fidélia ómnia *mandáta* **e**ius,
8 confirmáta in *sǽculum* **sǽ**culi, *
facta in veritáte *et æqui***tá**te.
9 Redemptiónem misit pópulo suo, † mandávit in ætérnum tes
ta*méntum* **su**um. *
Sanctum et terríbil*e nomen* **e**ius.
10 Inítium sapiéntiæ timor Dómini, † intelléctus bonus ómnibus
facién*tibus* **e**a; *
laudátio eius manet in *sǽculum* **sǽ**culi.

Tempus per annum, canticum Novi Testamenti canitur modo res ponsoriali, cum Alleluia.

CANTICUM Cf. Ap 19, 1-2. 5-7

DE NUPTIIS AGNI

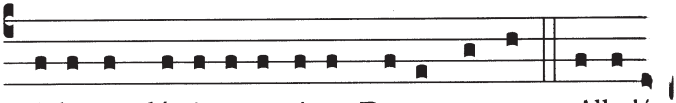

S A-lus et gló-ri- a et virtus De- o nostro, ℟. Alle-lú-

ia. ℣. Qui- a ve- ra et iusta iu-dí-ci- a e-ius, ℟. Alle- lú-ia,
alle-lú-ia. ℣. Laudem dí-ci-te De- o nostro, omnes servi
e-ius, ℟. Alle-lú-ia. ℣. Et qui timé- tis e- um, pu-síl-li et ma-
gni, ℟. Alle- lú-ia, alle-lú-ia. ℣. Quó-ni- am regná-vit Dó-
mi-nus, De- us noster omní-pot-ens, ℟. Alle-lú-ia. ℣. Gaude- á-
mus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i, ℟. Alle- lú- ia,
alle-lú-ia. ℣. Qui- a vené-runt núpti-æ Agni, ℟. Alle-lú-ia.
Et uxor e-ius præpa-rá-vit se, ℟. Alle- lú- ia, alle-lú-ia.
Glóri- a Patri, et Fi-li- o, ℟. Alle-lú-ia. ℣. et Spi-rí-tu- i Sanc-

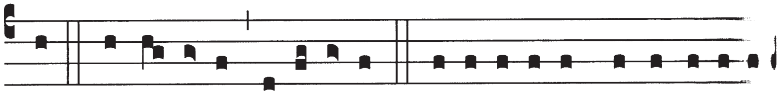

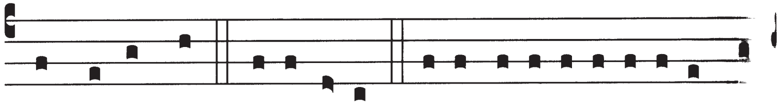

Lectio brevis

1 Petr 1, 3-5

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem et incontaminátam et immarcescíbilem, conservátam in cælis propter vos, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem parátam revelári in témpore novíssimo.

Post lectionem

Dan 3, 56

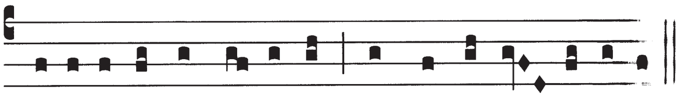

Antiphona ad Magnificat in Proprio.

Magnificat in diversis tonis invenitur in appendice, p. 767 sqq.

Preces

Deum, qui mundum, olim creátum, redemptióne recreávit et semper rénovat amóre, † lætántibus ánimis *invo*cé*mus*:

℟. Rénova mirabília amóris tu*i*, **Dó**mine.

Grátias tibi, Deus, qui poténtiam tuam in univérsa creatió*ne re*vélas, et in mundi cursu providéntiam ma*ni***fés**tas. ℟.

Per Fílium tuum, pacis præcónem et in cru*ce vic***tó**rem, ab ináni timóre ac desperatióne *nos* **lí**bera. ℟.

Omnibus, qui iustítiam díligunt *atque* **co**lunt, concéde, ut sine dolo ad ædificándum mundum in vera pace coo*pe***rén**tur. ℟.

Adésto oppréssis, captívos líbera, míseros consoláre, † panem tribue esuriéntibus, firmitátem concé*de de***bí**libus, victóriam crucis in ómnibus *os***tén**de. ℟.

Qui Fílium tuum post mortem et sepultúram ad glóriam mirabíliter *susci***tás**ti, defúnctos ad vitam cum eo perveníre *con***cé**de. ℟.

Pater noster, p. 758.

Oratio conclusiva invenitur in Proprio.

Ritus conclusionis, p. 761.

DIE 1 NOVEMBRIS

OMNIUM SANCTORUM

Sollemnitas

AD I VESPERAS

Hymnus Christe, redemptor, *ut in II Vesperis, p. 670.*

Antiphona 1

4 Esd 2, 35

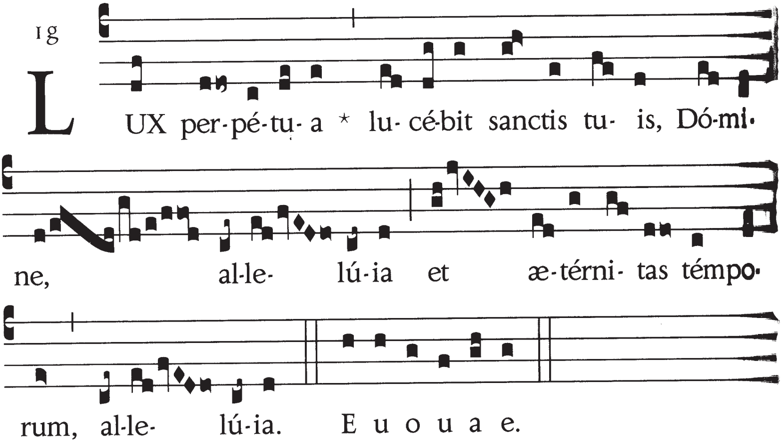

PSALMUS 112

1 Laudáte, **pú**eri **Dó**mini, *
laudáte *no*men **Dó**mini.
2 Sit nomen Dómini **be**ne**díc**tum *
ex hoc nunc et us*que in* **sǽ**culum.
3 A solis ortu usque **ad** oc**cá**sum *
laudábile *no*men **Dó**mini.
4 Excélsus super omnes **gen**tes **Dó**minus, *
super cælos gló*ri*a **ei**us.
5 Quis sicut Dóminus **De**us **nos**ter, *
qui in *al*tis **há**bitat

et se inclínat, **ut** res**pí**ciat *
in cælum *et in* **ter**ram?
Súscitans de **ter**ra **í**nopem, *
de stércore *érigens* **páu**perem,
ut cóllocet eum **cum** prin**cí**pibus, *
cum princípibus pó*puli* **sui**.
Qui habitáre facit stéri**lem** in **do**mo, *
matrem filió*rum* *læ***tán**tem.

Antiphona 2

PSALMUS 147

Lauda, Ie**rú**salem, **Dó**minum; *
colláuda Deum **tu**um, **Si**on.
Quóniam confortávit seras por**tá**rum tu**á**rum, *
benedíxit fíliis **tuis** **in** te.
Qui ponit fines **tu**os **pa**cem *
et ádipe fruménti **sá**ti**at** te.
Qui emíttit elóquium **su**um **ter**ræ, *
velóciter currit **ver**bum **e**ius.
Qui dat nivem **si**cut **la**nam, *
pruínam sicut **cí**nerem **spar**git.

6 Mittit crystállum suam **si**cut buc**cél**las ; *
ante fáciem frígoris eius quis **sus**ti**né**bit?
7 Emíttet verbum suum et lique**fá**ciet **e**a, *
flabit spíritus eius, et **flu**ent **a**quæ.
8 Qui annúntiat verbum **su**um **Ia**cob, *
iustítias et iudícia **sua** **Is**rael.
9 Non fecit táliter omni **na**ti**ó**ni, *
et iudícia sua non manifes**tá**vit **e**is.

Antiphona 3

Cf. Ap 14, 3; 22, 1

VIII g

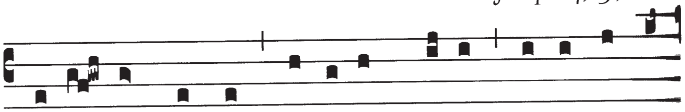

CAntá-bant sancti * cánti-cum novum ante se-dem

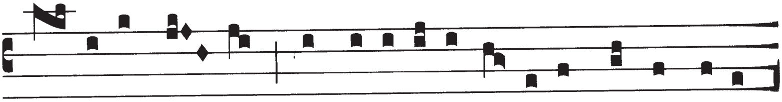

De- i et A- gni, et re-so-nábat ter-ra in vo-ces il-ló-

rum. E u o u a e.

CANTICUM Cf. Ap 19, 1-2. 5-7

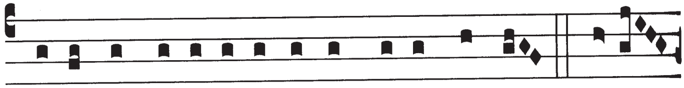

SA-lus et gló-ri- a et virtus De- o nostro, ℟. Alle-

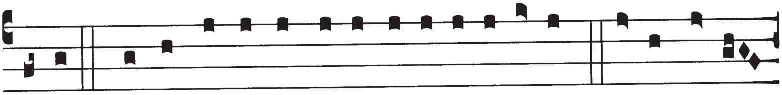

lú-ia. ℣. Qui-a ve- ra et iusta iu-dí-ci- a e-ius, ℟. Alle- lú-ia,

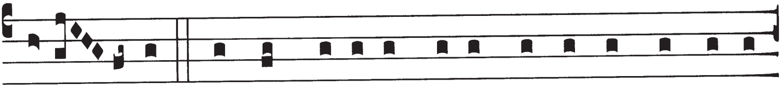

al-le- lú-ia. ℣. Laudem dí-ci-te De- o nostro, omnes servi

e-ius, ℟. Alle- lú-ia. ℣. Et qui timé- tis e- um, pu-sílli et ma-
gni, ℟. Alle- lú-ia, alle- lú-ia. ℣. Quó-ni- am regná-vit Dó-
mi-nus, De- us noster omní-pot-ens, ℟. Alle- lú-ia. ℣. Gaude-á-
mus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i, ℟. Alle- lú- ia,
alle- lú-ia. ℣. Qui- a vené-runt núpti-æ Agni, ℟. Alle- lú-ia.
℣. Et uxor e-ius præpa-rá-vit se, ℟. Alle- lú- ia, alle- lú-ia.
℣. Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o ℟. Al-le- lú-ia. ℣. et Spi-rí- tu-i
Sancto. ℟. Alle- lú- ia, alle- lú-ia. ℣. Sic-ut e-rat in princí-
pi-o, et nunc et semper, ℟. Al-le- lú-ia. ℣. et in sǽ-cula sæ-

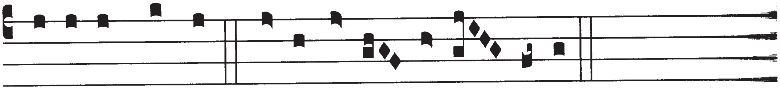

cu-lórum. Amen. ℟. Alle- lú- ia, alle- lú-ia.

Lectio brevis

Hebr 12, 22-24

Accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum, frequéntiam et ecclésiam primogenitórum, qui conscrípti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et testaménti novi mediatórem Iesum et sánguinem aspersiónis, mélius loquéntem quam Abel.

Post lectionem

℟. br.

E X-súl-tent ius- ti * In conspéc-tu De- i.

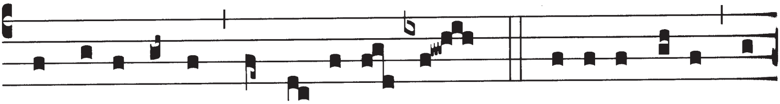

℣. Et de-lecténtur in læ- tí- ti- a. ℣. Gló-ri- a Patri, et

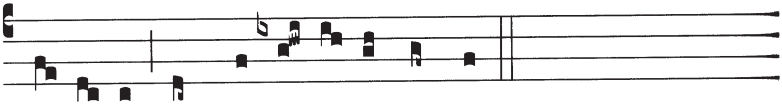

Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto.

Antiphona ad Magnificat

1 d3

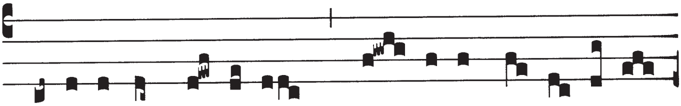

A Nge- li, archánge- li, * thro- ni et do-mi- na-ti-

Canticum Magnificat *invenitur p. 767 et 745.*

Vel, ad libitum :

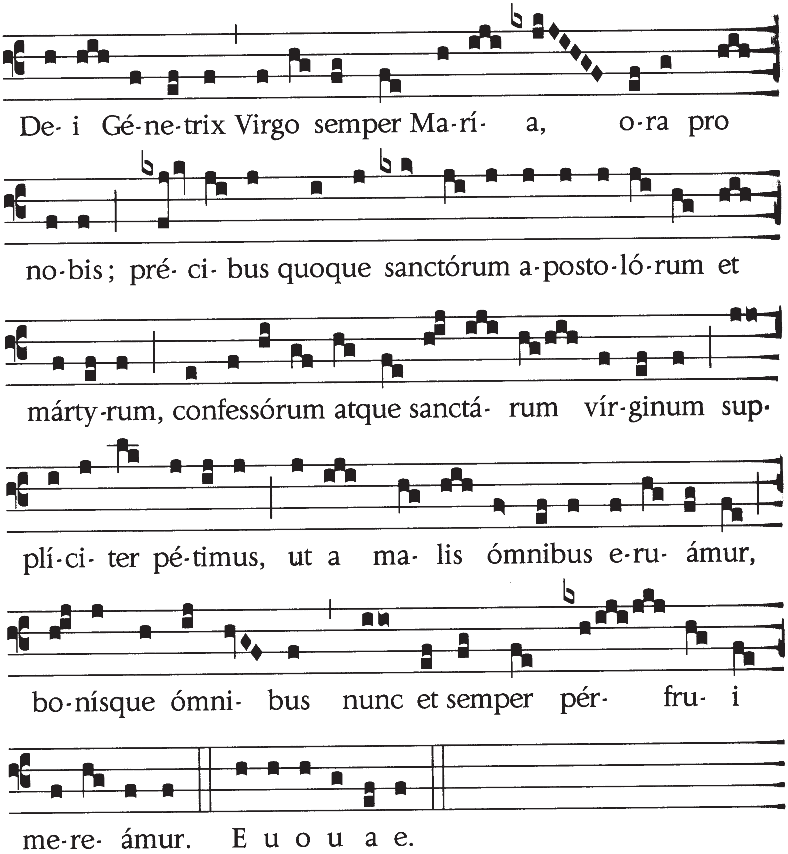

Canticum Magnificat *invenitur p. 767 et 746.*

Preces et oratio conclusiva ut in II Vesperis, p. 676.

AD II VESPERAS

Hymnus

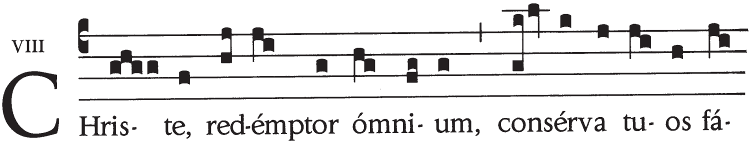

mu- los, be- á- tæ semper Vírgi-nis pla-cá- tus sanctis pré-
ci-bus. 2. Be- á-ta quoque ágmi-na cæ- lés-ti- um spi- rí-
tu- um, præ-té- ri-ta, præ-sénti- a, fu-tú- ra ma- la pél-
li- te. 3. Va- tes æ-térni iú-di-cis a- posto- líque Dó-mi-
ni, supplí- ci-ter expóscimus salvá- ri vestris pré- cibus.
4. Már- tyres De- i íncli- ti con-fesso-résque lú- ci- di,
vestris o-ra- ti- ó-nibus nos fer- te in cæ-lés-ti-bus. 5. Cho-
ri sanctá-rum vír-ginum mo- nacho-rúmque ómni- um, si-

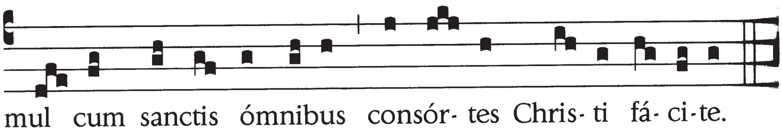

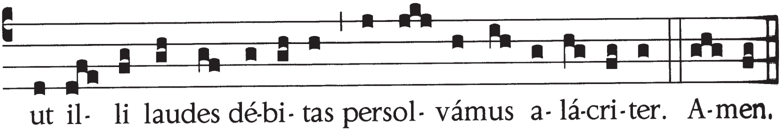

Antiphona 1

Ap 7, 9

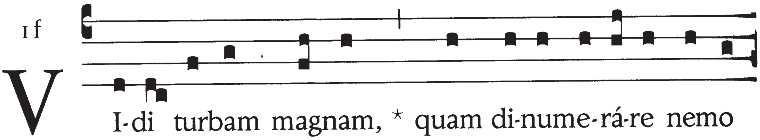

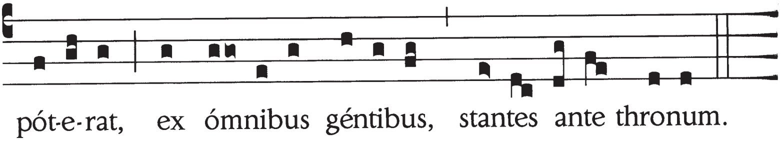

PSALMUS 109

1 Dixit Dóminus **Dó**mino **me**o: *
«Sede a *dextris* **me**is,
donec ponam inimícos **tu**os *
scabéllum pe*dum tuó*rum».
2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: *
domináre in médio inimicó*rum tuó*rum.
3 Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splen**dó**ribus **sanc**tis, *
ex útero ante lucíferum *gé*nu**i** te.

Iurávit Dóminus et non pæni**té**bit **eum**: *
«Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdi*nem Mel***chí**se-dech».
Dóminus a **dex**tris **tu**is, *
conquassábit in die iræ *suæ* **re**ges.
De torrénte in **via bi**bet, *
proptérea exal*tábit* **ca**put.

Antiphona 2

Sap 3, 5; 5, 17

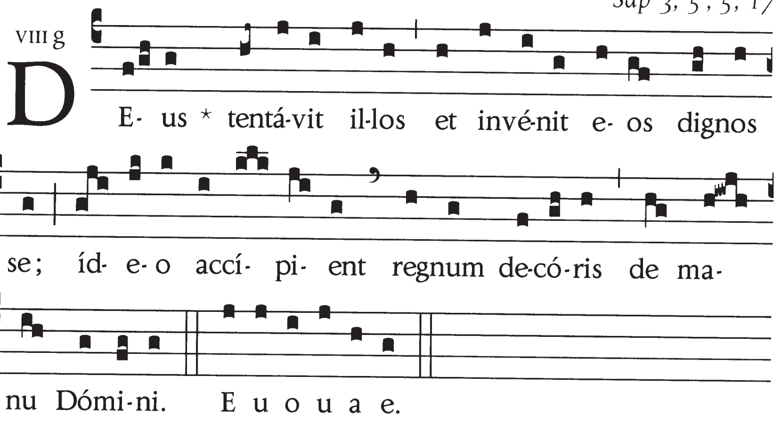

PSALMUS 115

Crédidi, etiam cum lo**cú**tus sum: *
«Ego humili*átus sum* **ni**mis».
Ego dixi in trepidatióne **me**a: *
«Omnis *homo* **men**dax».
Quid retríbuam **Dó**mino *
pro ómnibus, quæ retrí*buit* **mi**hi?
Cálicem salutáris ac**cí**piam *
et nomen Dómini *invo***cá**bo.
Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni *pópulo* **e**ius.
Pretiósa in conspéctu **Dó**mini *
mors sanc*tórum* **e**ius.
O Dómine, ego servus tuus, † ego servus tuus et fílius ancíllæ **tu**æ. *
Dirupísti vín*cula* **me**a:

8 tibi sacrificábo hóstiam **lau**dis *
et nomen Dómini *invo***cá**bo.
9 Vota mea Dómino **red**dam *
coram omni pó*pulo* **e**ius
10 in átriis domus **Dó**mini, *
in médio tu*i*, *Ie***rú**salem.

Antiphona 3

Ap 5, 9-10

CANTICUM Ap 4, 11; 5, 9. 10. 12

4 Dignus es, Dómine et Deus **nos**ter, *
accípere glóriam et honórem *et vir***tú**tem,
quia tu creásti **óm**nia, *
et propter voluntátem tuam erant *et cre***á**ta sunt.

9 Dignus es accípere **li**brum *
et aperíre signá*cula* **e**ius,
quóniam occísus es † et redemísti Deo in sánguine **tu**o *
ex omni tribu et lingua et pópulo et *nati***ó**ne
10 et fecísti eos Deo nostro regnum et sacer**dó**tes, *
et regnábunt *super* **ter**ram.

12 Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem et diví·
tias et sapi**én**tiam *
et fortitúdinem et honórem et glóriam et bene*dicti***ó**nem.

Lectio brevis

2 Cor 6, 16b ; 7, 1

Vos enim estis templum Dei vivi ; sicut dicit Deus : Inhabitábo in illis et inambulábo et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. Has ígitur habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei.

Post lectionem

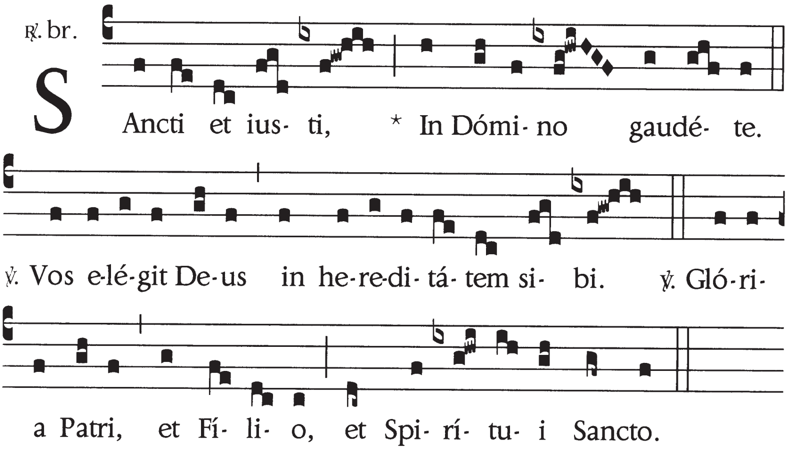

Antiphona ad Magnificat

Cf. Apoc 7, 9 ; 14, 4

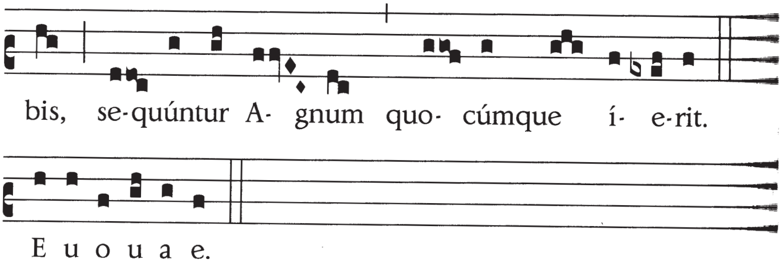

Canticum Magnificat *invenitur p.* 770 *et* 745.

Preces

Deum, corónam sanctórum ómnium, gaudénter *depre***cémur**:

℟. Per intercessiónem sanctórum salva *nos*, **Dó**mine.

Deus sapientíssime, qui Apóstolos per Christum fundamén**tum** Ecclésiæ cons*titu***ís**ti, serva fidéles tuos in eórum *doc***trí**na. ℟.

Qui martýribus fortitúdinem testimónii usque ad effusió**nem** sángui*nis de***dí**sti, redde christiános testes fidéles Fíli*i* **tui**. ℟.

Qui sanctis virgínibus domum insígne dedísti Christum vír**gi**-nem *imi***tán**di, iísdem concéde, ut virginitátem tibi consecrá**tam** peculiáre signum cæléstium bonórum *a***gnós**cant. ℟.

Qui in sanctis ómnibus præséntiam, vultum et verbum **tuum** *mani***fés**tas, tríbue fidélibus ut, eos coléndo, tibi propinquióres **se** *esse* **sén**tiant. ℟.

Defúnctis concéde, ut cum beáta María Vírgine, beáto Iose**ph** et ómnibus sanctis perén*niter* **há**bitent, atque per intercessió**nem** eórum idem cæléste consórtium nobis *lar***gí**re. ℟.

Oratio conclusiva

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum **tuó**-rum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, † quǽsumus, **ut** desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicá-tis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Tonus recentior

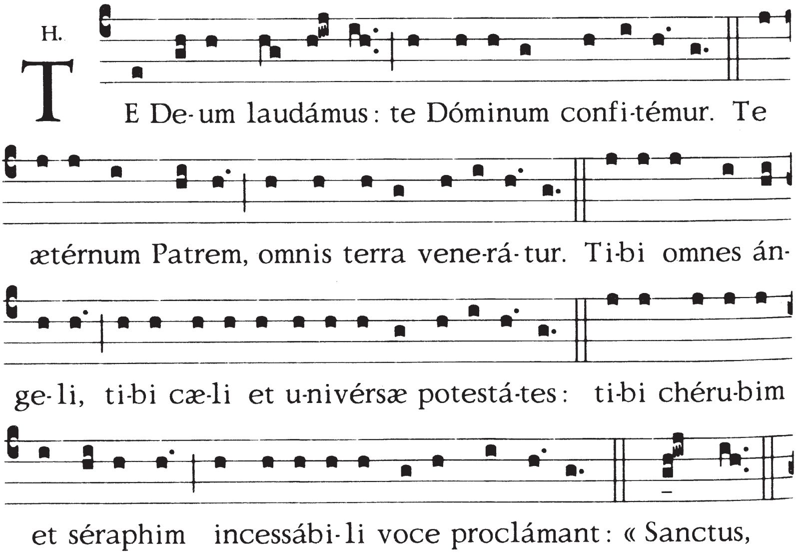

Sanctus, Sanctus Dóminus De- us Sába- oth. Pleni sunt cæ-
li et terra ma-iestá-tis gló-ri- æ tu- æ. » Te glo-ri- ó-sus
Apostoló-rum cho-rus, te prophetá-rum laudábi- lis núme-
rus, te mártyrum candidá-tus laudat exérci-tus. Te per
orbem terrárum sancta confi-té-tur Ecclé-si- a, Pa-trem
imménsæ maiestá-tis ; vene-rándum tu- um verum et úni-
cum Fí- li- um ; Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí- ri-tum.
Tu rex gló-ri- æ, Christe. Tu Patris sempitérnus es Fí- li- us.
Tu, ad libe-rándum susceptúrus hóminem, non hor-ru- ísti

Vírgi-nis úte-rum. Tu, devícto mortis acúle- o, ape-ru- í-
sti credéntibus regna cæló-rum. Tu ad déxteram De- i se-
des, in glóri- a Pa-tris. Iudex créde-ris esse ventú-rus.
Te ergo quǽsumus, tu- is fámu-lis súbveni, quos pre-ti- ó-so
sánguine redemí-sti. Ætérna fac cum sanctis tu- is in
glóri- a nume-rá- ri. ¶ Salvum fac pópu-lum tu- um, Dómi-
ne, et bénedic he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e- os
et extólle illos usque in ætér-num. Per síngulos di- es
bene-dí-cimus te; et laudámus nomen tu- um in sǽculum

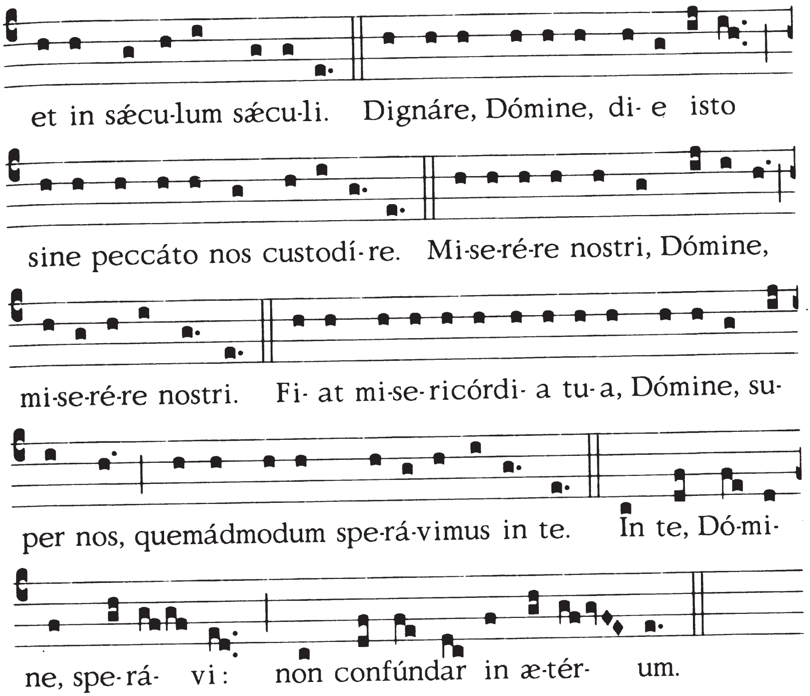
et in sǽcu-lum sǽcu-li. Dignáre, Dómine, di- e isto
sine peccáto nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri, Dómine,
mi-se-ré-re nostri. Fi- at mi-se-ricórdi- a tu-a, Dómine, su-
per nos, quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te, Dó-mi-
ne, spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- um.

Lydian Press

VI KAL NOV MMXI

Lydian Press VI KAL NOV MMXI **Lydian Press** VI KAL NOV MMXI **Lydian Press** VI KAL NOV MMXI

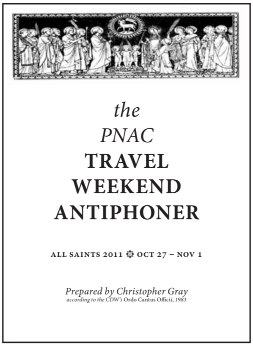
the
PNAC
TRAVEL
WEEKEND
ANTIPHONER

ALL SAINTS 2011 ✿ OCT 27 – NOV 1

Prepared by Christopher Gray
according to the CDW's Ordo Cantus Officii, *1983*

Cum auxilio præparatum.

Laus Deo.
Tu es, Domine, Qui restitues hæreditatem meam mihi.